

Lời Khuyên của Bapak cho các Phụ tá

Mardi Ning Sih

- dịch -

Lời Khuyên của Bapak cho các Phụ tá

Mardi Ning Sih

- dịch -

2008 *góc nhỏ*

Lời Khuyên của Bapak cho các Phụ tá

© 5.2008, *gốc nhỏ*

Gõ chữ: Lê Nguyên-Sơn

Sửa lỗi: Hoàng Nam Hartono Đỗ Đình Hoàì và

Halimah Bùi Thị Thùy

Nội dung y như quyển gốc in 1973, gốc nhỏ chỉ trình bày lại hình thức.

Phiên bản 2023 (sửa chữa và trình bày lại phiên bản 2008, 2013)

*K*ỳ xuất-bản lần thứ hai về quyển sách „Phụ Tá Chỉ Nam“ đã được sửa lại và có nhiều lời khuyên hơn, gồm có một sự chọn lọc tiêu-biểu về những lời khuyên của Bapak đã ban cho chúng ta từ trước đến nay và cả những mục trích trong *Pewarta Kedjiwaan Subud* quyển VIII, số 3 đã xuất bản trong tháng này.

Những nhà xuất bản công hiến quyển sách này cho các anh, chị Phụ tá, biết rằng lời nói in ra tự nó không thể làm thành một người Phụ tá tốt được, nhưng cũng biết rõ là chúng ta không thể mong mỗi làm trọn vẹn chức vụ như những người Phụ tá của Bapak trừ phi chúng ta đã thông thạo với sự hướng dẫn Bapak đã ban cho.

Vấn đề là làm thế nào để lưu tâm và sử dụng sự hướng dẫn đó. Chúng ta rất biết rõ về vấn đề này trong khi thi hành công việc của chúng ta. May mắn thay: Mas Brodjo đã nêu lên vấn đề này và giải quyết ở những nhận xét trong lời nói đầu của ông.

Người ta có thể thấy có vài chỗ dịch hơi khác nhau về ý nghĩa của những chữ *Susila Budhi Dharma*. Chúng tôi để thế bởi vì những đoạn dịch đó bỏ khuyết lẫn cho nhau.

Những độc giả đã có dịp tham chiếu đến bản nguyên thủy của những đoạn trích để lập thành quyển sách này sẽ thấy những sự sửa đổi rất nhỏ trong cách đặt câu hay thứ tự của những chữ ở chỗ này hay chỗ kia. Sự sửa đổi này làm cho dễ đọc hơn nhưng lẽ tất nhiên phải rất thận trọng để không thay đổi ý nghĩa của những câu đó.

Nhà Xuất Bản,
tháng Giêng năm 1971

Nội dung

Lời nói đầu	11
Susila Budhi Dharma	15
Latihan Kedjiwaan ca Subud	15
Mục đích của Subud.	17
Hội Huynh đệ Subud.	19
Tính chất của Subud	19
Sự truyền bá Subud bằng gương mẫu	21
Sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh Lực.	22
Người Phụ tá là gì?	26
Các Phụ tá phải làm gương mẫu.	26
Những bổn phận và nhiệm vụ của người Phụ tá là:	30
Những nhiệm vụ của một Phụ tá khi khởi sự một trung tâm mới.	35
Các Phụ tá hiểu biết và thông cảm lẫn nhau	38
Sự lựa chọn các Phụ tá	39
Sự bổ nhiệm các Phụ tá	40
Những Phụ tá vô kỷ luật, ngỗ nghịch	41
Các Phụ tá vắng mặt	42
Khi các Phụ tá vắng mặt trở lại	43
Sự cách chức các Phụ tá	43
Những Phụ tá xin từ chức	44
Việc ngưng nhiệm vụ của một Phụ tá	44
Thẻ Phụ tá 45	
Các Phụ tá đi thăm những trung tâm khác	45
Dự bị hội viên	47

Một buổi nói chuyện chung với các dự bị hội-viên.	47
Giải thích cho các dự bị hội viên	53
Thời gian dự bị	55
Tại sao cần phải có thời gian dự bị.	55
Sự khai mở không đủ thời gian dự bị.	56
Sự thu nhận một dự bị hội viên.	56
Hai Phụ tá phải có mặt trong cuộc phỏng vấn.	57
Tập Lalihan đều đặn.	57
Bệnh thần kinh và sự khai mở.	57
Những người dùng ma túy.	57
Những người chồng, những người vợ muốn gia nhập Subud.	58
Việc khai mở cho người vợ.	59
Vợ không được khai mở cho chồng.	60
Tại sao người đàn ông và người đàn bà phải tập Latihan riêng?	61
Tại sao đàn ông phải do đàn ông khai mở và đàn bà phải do đàn bà khai mở.	62
Bản tuyên ngôn của Bapak cho các dự bị hội viên	63
Bản tuyên ngôn của Bapak	63
Sự đóng góp tiền bạc.	65
Sự khai mở	67
Phụ tá và sự khai mở	67
Latihan tẩy rửa của các Phụ tá trước khi khai mở.	69
Sự khai mở	69
Các Phụ tá trong khi khai mở	71
Khi các hội viên được khai mở trong Latihan tập thể	72
Latihan tẩy rửa sau khi khai mở	72
Những hình trạng của Latihan	73

Latihan tự nhiên đến	73
(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol.II, 3-4 trang 66)	73
Phải yên tĩnh trước khi làm Latihan	73
Sửa soạn làm Latihan.	74
Sắp đặt sự hiện diện của Phụ tá trong các buổi Lalihan.	75
Làm Lalihan nhiều lần	76
Làm Latihan ở nhà.	76
Latihan của các hội viên cô lập.	76
Thời hạn làm Latihan.	77
Vợ chồng làm Latihan.	77
Latihan với người đau ốm.	79
Lời khuyên về Latihan sau một cuộc giải phẫu nặng.	79
Latihan với hội viên đau khác phái.	79
Lalihan cho trẻ em hay hội viên đau	79
Latihan cho người sắp chết.	80
Lalihan với người chết.	80
Latihan cho những người không tiếp nhận được.	81
Những hội viên rời khỏi nhóm rồi lại trở lại.	82
Nhiệm vụ của Phụ tá đối với người mà họ đã khai mở.	82
Những hội viên cố chấp trong cách xử sự trái với quy tắc.	85
Các Phụ tá và Latihan	87
Các Phụ tá không phải là những nhà lãnh đạo.	87
Các Phụ tá không nên thử hướng dẫn các hội viên trong khi làm Latihan.	88
Phụ tá sửa chữa các hội viên.	90

Sự pha trộn	92
Những giải thích về Subud	92
Sự nguy hại của sự pha trộn	92
Các Phụ tá mà pha trộn.	93
Phải nói cho các hội viên biết.	94
Thuật thôi miên, thông linh học .v.v...	94
Trắc-nghiệm	95
Trắc-nghiệm.	95
Trắc nghiệm và sự đau khổ.	96
Ba câu hỏi về những ai nên làm trắc nghiệm.	100
Sau đây là những giải đáp của Bapak:	101
Các Phụ tá phải giải đáp bằng sự làm trắc nghiệm chứ không do lý trí.	101
Trắc nghiệm về một hội viên có phải giải phẫu hay không?	103
Các Phụ tá làm nhẹ gánh nặng cho Bapak bằng cách làm trắc nghiệm cho các hội viên.	103
Trắc nghiệm và những vấn đề thuộc về thể gian.	104
Prihatin	106
Lent, Ramadhan, và Prihalin.	107
Thái độ đối với sự nhịn ăn.	109
Prihatin và tuổi tác.	110
Sự đau khổ cũng như một thử thách trong đời sống	111
Sự kiên nhẫn và Prihatin.	112
Giá trị của sự nhịn ăn.	113
Cầu xin tha thứ	114
Thực chất của sự nhịn ăn (Hakekat)	114
Sự nhịn ăn là một lời hứa.	115
Các Hội đồng	117

Những nhiệm vụ của các Hội-Đông	117
Chọn các nhân viên bằng cách làm trắc nghiệm	119
Hội đồng Quản trị không giải quyết những vấn đề tâm linh	121
Các đại diện trong Hội nghị.	121
Phải dùng tên khi làm trắc nghiệm	122
Những điều cốt yếu cho phụ nữ	123
Sự có thai và Latihan	123
Thông tư cho những người có trách nhiệm về Latihan của phụ nữ	124
Thông tri của Bapak gửi cho các nữ Phụ tá	
Nói về sự kinh nguyệt	125
Cách ăn mặc.	126
<i>Nói về y phục.</i>	126
Nói về các trẻ nhỏ	127
Các trẻ em và nơi tập Latihan.	127
Đối với các trẻ em đau ốm	128
Bạo phát	129
Ba loại bạo phát.	130
Chủ tâm xử sự một cách không tốt đẹp.	131
Latihan với những người bị bạo phát.	131
Ma túy – Rượu mạnh	132
Dùng ma túy là vô ích và nguy hiểm.	132
Rượu mạnh.	133
Làm thế nào để giúp các hội viên	134
Bản ghi âm về nhạc của Bapak. 134	

Những công việc đúng đắn.	134
khi sợ hãi...	136
hay nghi ngờ...	136
... hay rối trí	137
...hay bị cám dỗ	138
Tìm một người hôn phối.	138
Con đường đúng thật.	139
“Sự chết” trong Lalihan.	140

Lời nói đầu

Đặt tên bản viết này là lời nói đầu cho một quyển sách nhỏ mà rất quan trọng quyển: “*Sự hướng dẫn cho các Phụ tá của tổ chức Huynh đệ Tâm linh Subud*”, là không đúng chỗ, nhất là nếu chúng ta xem xét nội dung hầu hết gồm những đoạn trích trong thư và thông điệp của Bapak Muhammad Subuh là vị hướng dẫn tâm linh của chúng ta gửi cho các hội viên trên khắp thế giới. Tôi xin gọi bản viết này là một vài lời dẫn dụ, khuyên nhủ cho các bạn Phụ tá của tôi là những anh, chị trong Subud, dựa vào những chứng nghiệm của chính tôi và các bạn Phụ tá cùng căn cứ vào sự hướng dẫn của chính Bapak đã ban cho chúng ta, có liên quan đến công việc và thái độ của chúng ta, đối với các anh chị em trẻ tuổi hơn trong Subud.

Do kinh nghiệm tôi đã biết được rằng một quyển sách như quyển sách này hay bất cứ gì mà Bapak viết là phải đọc đi đọc lại và sau đó phải học thuộc lòng, đến nỗi mà chính tôi phải rất ngạc nhiên về khả năng của các bạn hội viên Subud nhớ được; một số các anh, chị biết ngay cả vào dòng nào và trang nào mà người ta có thể tìm thấy một lời khuyên nào.

Điều này chứng tỏ anh chị rất chú ý đến sự hướng dẫn của Bapak đã ban cho - nhưng khi tôi nói điều này với Bapak thì Bapak nói là Bapak không phải là một giảng sư hay một tác giả viết sách giáo khoa để các Phụ tá phải hành động như thế nào. Ngay cả trình lên Bapak những gì Bapak đã nói thì có nghĩa là tất cả mọi trách nhiệm lại đặt lên vai Bapak mà thật ra đã chất lên quá nặng rồi.

Trách nhiệm nhận lãnh một cách ngay thẳng, hợp cách, đem lại linh động và phát triển trong tổ chức. Những hội viên Subud, nhất là các Phụ Tá phải dám nhận lãnh những trách nhiệm của chính họ.

Trái lại, những trách nhiệm mà nhận lãnh không hợp cách, và bất công cho rất nhiều tự do dễ dàng, khiến gây nên tình trạng hỗn loạn, vô trật tự và điều này không thể khoan thứ được.

Nhưng chúng ta có thể rút tĩa được một đường lối giữa hai phương diện này ở chỗ nào?

Thật ra những hạn định có thể tìm thấy ở trong chính chúng ta. Những Phụ tá Subud là những người được coi là tiến bộ nhiều trong những vấn đề về tâm-linh và thế gian hơn những anh chị em trẻ tuổi trong Subud phải biết bằng sự tiếp nhận là họ đã có thể tiến được bao nhiêu về cả hai chiều hướng đó và những điều sau này có thể là một chỉ nam rất quan trọng.

Bapak luôn luôn nhắc nhở chúng ta trong những buổi nói chuyện của Bapak về chính những nguyên tắc căn bản của Subud, đó là:

Susila - tính nết tốt của con người đúng theo Ý Muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Budhi - sức mạnh của nội-ngã ở bên trong con người.

Dharma - quy thuận, tin cậy và chân thành đối với Thiêng Liêng Toàn Năng.

Những nguyên tắc căn bản mà chúng ta phải lấy làm nguyên tắc cho chính chúng ta, sẽ phải là đường lối chủ yếu trong đời sống, do đó chúng ta sẽ rút được cách cư xử đạo đức của chúng ta hàng ngày. Và trong khi theo những nguyên tắc này, chúng ta cũng trở nên yên tịnh, an bình và

có thể tiếp nhận được nguồn Đại Sinh Lực Cao Quý Thiêng Liêng một cách hoàn toàn và đây là trạng thái lý tưởng cho một con người lý tưởng. Nếu chúng ta tuân theo những nguyên tắc này, chắc chắn chúng ta có thể đáp ứng tới một mức độ nào đó những sự đòi hỏi mà người ta mong đợi ở chúng ta là những người Phụ tá trong tổ chức Huỳnh đế Tâm linh Subud.

Chính chúng ta biết rất rõ, dù nói ra hay không, chúng ta chỉ đúng là những con người đang cố gắng để đạt được trạng thái lý tưởng này nhưng chúng ta là những người có đầy những chướng ngại và khuyết điểm. Chúng ta biết là chúng ta thích là những người quan trọng, có uy quyền; chúng ta biết là chúng ta luôn luôn muốn được người ta cho mình là phải; chúng ta biết là chúng ta hãy còn quan tâm đến sự này, sự nọ, hay còn có những xúc động thuộc về chủng tính .v.v. Trái lại, trở nên lãnh đạm thì cũng không thể công nhận được vì nó tỏ ra phần tiêu cực về những khuyết điểm của con người. Nhưng chúng ta phải thực hiện cái công việc bao la vĩ đại này của chúng ta như thế nào ?

Như cá nhân tôi, tôi tin chắc là các trạng thái đúng là “ tình trạng của con số không” nghĩa là: không có cảm xúc cho là quan trọng hay ngược lại, không có cảm xúc cho là đúng hay sai; không quan tâm mà cũng không phải là không để ý đến - mà chỉ để trình sự việc vào bàn tay của Thiêng Liêng Toàn Năng. Đúng thế, thật rất khó để hiểu được vì cái tâm luôn luôn thử tìm kiếm cái nguyên do ở đằng sau nó, vì sao?

Trí óc, mà đã hàng bao nhiêu năm này đến năm kia đã được nuôi nấng như một phần tử chủ yếu, luôn luôn cố gắng để hiểu về toàn thể thế-giới về tâm linh. Trong sự táo bạo của cái tâm, tâm thử rần bao bọc tất cả và mọi thứ ở thế giới sau này, một thế giới mà cái thật tại của nó tâm và trí không thể hiểu nổi.

Vậy thì quyền sách xinh xắn, nhỏ bé và quan trọng này

dùng làm gì ? Quả thật rất là hữu dụng. Cái vấn đề là làm thế nào để sử dụng nội dung của quyển sách này.

Kinh nghiệm của tôi trong những năm này là sự lợi ích cao quý nhất mà tôi đã có được do những lời khuyên hiền đức và sự hướng dẫn của Bapak bằng cách đọc và nhận lãnh một cách an bình và bình tĩnh, để cho những lời khuyên ấy thấm vào trong chúng ta, rồi khi cần đến thì lấy ra giải đáp thêm với ý vị của cá nhân chúng-ta.

Đây là dấu hiệu hoạt động ở bên ngoài, dấu hiệu bên ngoài của sự linh hoạt và phát triển - sự phát triển của Subud.

Tham khảo trở lại về nguyên thủy của lời-khuyên chúng ta đưa ra, thường tỏ ra thiếu sự can đảm.

Những lỗi lầm, sai lạc chúng ta đã phạm phải rất nhiều - nhưng với đức tin cao quý vững chắc, bất thoái chuyển trong sự Công-minh và “lòng Lân-mẫn“ của Thiêng Liêng Duy Nhất Toàn Năng thì xấu có thể làm nên tốt. Tốt hay xấu là để Ngài quyết định.

Cầu xin Thiêng Liêng Toàn Năng ban cho chúng ta sức mạnh và sự khôn ngoan cần phải có.

Amen.

BRODJOLUKITO,

Tjilandak, July 1970.

Susila Budhi Dharma

Latihan Kedjiwaan ca Subud

Danh từ Subud là chữ viết tắt của những chữ: Susila Budhi Dharma.

Susila nghĩa là tính nết của một con người thật, đúng theo Ý-Muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Budhi nghĩa là sức mạnh cao quý nhất có ở bên trong con người.

Dharma nghĩa là sự hiện hữu của một nội cảm quy phục theo Ý- Muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng với sự kiên tâm chân thành và nhận lãnh một cách tin cậy.

Chúng ta đã lấy chữ này làm tên cho Tổ chức Tâm linh Huynh đệ của chúng ta như là một biểu trưng để tỏ ra rằng chúng ta có thể thật sự trở nên những con người có đức tính của Susila Budhi Dharma, phù hợp với chứng nghiệm của chúng ta, mỗi khi chúng ta tiếp nhận và thực hành Latihan Kedjiwaan. Một khi chúng ta đã tiếp nhận được Latihan thì khi chúng ta chân thành quy thuận vào đức cao cả của Thiêng Liêng Toàn Năng, tâm và trí của chúng ta thường

Mardi Ning Sih

có đầy với những sự tưởng tượng và ý nghĩ về mọi vấn đề thì đột nhiên trở nên yên lặng và đồng thời toàn thể nội cảm chúng ta rung động. Sự rung động này phát khởi những cử động và những sự phát hiện khác mà chúng ta gọi là Latihan Kedjiwaan.

Khi ở trong trạng thái này, chúng ta chứng nghiệm một sự yên lặng về những ý nghĩ và tưởng tượng của chúng ta, tuy nhiên nội ngã chúng ta vẫn yên tịnh và ý thức được, nên chúng ta luôn luôn có thể quan sát những sự phát hiện này mà do tính chất của chúng là, hướng dẫn chúng ta trong sự sùng bái đức Cao Cả của Thiêng Liêng Toàn Năng. Vì là kết quả về sự chứng nghiệm của chúng ta trong khi làm Latihan chúng ta tin chắc là chúng ta chỉ sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất, và chỉ đức nhất có Ngài là đáng có thể hướng dẫn, dìu dắt và đem chúng ta tới sự hiện diện của Ngài. Chỉ duy nhất có Ngài là Đáng có thể sửa chữa và nâng cao nội ngã và linh hồn chúng ta đúng theo Ý Muốn của Ngài.

Latihan Kedjiwaan mà chúng ta tiếp nhận và thực hành là như thế đó. Căn bản của sự tiếp nhận này thật ra là sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng của chúng ta, nên nhờ sự hướng dẫn của Ngài, chúng ta đã được dẫn đến sự tốt lành của tính nết và sự cao quý của linh hồn đúng theo Ý Muốn của Ngài.

Tuy nhiên, chúng ta là những con người sống ở trên thế giới này và cần ăn và mặc, chúng ta cũng cần phải chăm sóc mình để duy trì sự an toàn và thái bình trong xã hội chúng ta và để gây hạnh phúc cho các người ở chung quanh ta; để thêm vào sự sùng bái Thiêng Liêng, chúng ta cũng cần thành lập một tổ chức đúng theo với luật pháp.

(trích theo lời mở đầu sự thành lập Subud U.K. (Anh Quốc)).

Mục đích của Subud.

Vi Latihan Kedjiwaan (phương pháp tập luyện tâm-linh) của Subud thoát khỏi vòng ảnh hưởng của dục vọng, tâm và trí và thật sự được thức tỉnh bởi quyền-năng của Đấng Toàn Năng, cho nên mục đích của Subud, lẽ đương nhiên là hướng về sự hoàn thiện tính nết đúng theo Ý Muốn của Đấng Duy Nhất đã làm cho thức tỉnh tức là Đấng Thiêng Liêng Toàn Năng.

Thật cũng cần phải giải thích là Subud không phải là một thứ tôn giáo và cũng không phải là một giáo lý mà là một chứng nghiệm tâm linh đã được thức tỉnh bởi Quyền năng của Thiêng Liêng để dẫn tới sự thật tại về tâm-linh mà không bị ảnh hưởng của dục vọng, tâm và trí.

Đó là tại sao ở trong Latihan tâm linh của Subud, người ta thật sự cảm thấy nội-ngã không còn bị ảnh hưởng của dục vọng, tâm và trí nữa nghĩa là trong Latihan tâm linh Subud nội cảm đã thật sự được tách rời ra khỏi ảnh hưởng của dục vọng tâm và trí.

Tại sao dục vọng, tâm và trí cần phải tách rời khỏi nội cảm khi dục vọng, tâm và trí là những dụng cụ tối hệ trọng của con người cho đời sống họ trên thế gian này và chúng cũng có thể được sử dụng để làm tăng tiến và mở rộng kiến thức con người.

Sở dĩ như thế vì nếu dục vọng, tâm và trí không tách rời khỏi nội-cảm thì nội cảm sẽ không thể ở vào một trạng thái thanh tịnh trong khi tiếp nhận Latihan tâm linh, như thế nội cảm sẽ không thể tiếp nhận được sự tương thông với nguồn Đại Sinh Lực mà thật ra đã thấm nhiễm nội cảm cả phần bên trong cũng như phần bên ngoài.

Đây là lý do tại sao ảnh hưởng của dục vọng, tâm và trí phải được tách rời khỏi nội cảm. Trong trạng thái như thế,

nội cảm sẽ thức tỉnh và sẽ có thể nhận biết sự hiện hữu của các loại sinh lực khác nhau nó xuất nhập và làm kích thích nội cảm, rốt cuộc nội cảm sẽ có khả năng phân biệt giữa thiện và ác, nghĩa là giữa sinh lực phát xuất từ con người thật (chân ngã) và những nguồn sinh lực phát xuất từ những sức mạnh thấp kém hơn con người tức là những sinh lực của vật chất, cây cỏ và thú vật và nguồn sinh lực của con người.

Trong khi tiếp nhận Latihan tâm linh Subud thì người tiếp nhận thực sự được quyền năng của Thiêng Liêng hướng dẫn cho đạt tới được một khả năng để phân biệt giữa các loại sinh lực khác nhau trong con người (đó là một môn hóa học trong thế giới tâm linh) sự kiện vừa nói trên đây rốt cuộc sẽ đưa tới chỗ thể hiện được cái chân ngã của con người và loại bỏ được phàm ngã (cái ta giả).

Trong khoa học của thế gian thì sự hiểu biết như thế (tức là môn hóa học) rất là quan trọng vì với môn hóa học, con người có thể khai được sắt, thiếc, vàng, thép và các vật chất khác do từ một cục đất. Chỉ có một điểm khác nhau là: môn hóa học vừa nói đây là công việc của con người làm bằng tâm và trí, còn công việc nói trên tức là môn hóa học trên thế giới tâm linh thì là công việc của Thiêng Liêng mà Quyền năng của Ngài vượt hơn lên trên sức lực và khả năng con người.

Một điều chót nữa là trong sự Sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng thật sự của quý vị, quý vị không cần phải lo lắng về một điều chi cả: Thiêng Liêng là Toàn tri, Toàn giác về tất cả mọi sự việc. Thiêng Liêng có thể sáng tạo một vật gì từ chỗ hư không và Thiêng Liêng có thể sửa chữa những cái mà do kiến thức của trí óc không thể nào sửa chữa được.

(trích bài "Nền tảng và mục đích của Subud" do Bapak Muhammad Subuh viết).

Hội Huynh đệ Subud.

Hội Huynh Đệ Subud, thật ra không phải là một tổ chức, nhưng là một hội Huynh đệ của nhân loại trên toàn thế giới.

Điều người ta thường nói đến như một tổ chức của Subud thì không phải là một tổ chức theo ý nghĩa thông thường của chữ đó, nhưng gần giống như sự tổ chức về hành chính cần để phụng sự cho những nhu cầu của hội Huynh Đệ. Cái mà đem đến sự hòa thuận cho Huynh-đệ Subud là Latihan do từ Thiêng Liêng đến và bằng cách thức của Latihan mà chúng ta sùng bái Thiêng Liêng, tổ chức này không thể nào tổ chức giống như một vài công việc thế gian. Thật ra, chính là Thiêng Liêng Duy Nhất, là đáng diu dắt và hướng dẫn sự sùng bái chung của toàn thể nhân loại và vì thế tổ chức Huynh-đệ Subud của chúng ta đứng trước Thiêng Liêng là ở ngoài tầm bất cứ quy tắc nào của con người

(trích trong sách „Subud and the active life“ trang 26, xuất bản lần thứ nhất).

Tính chất của Subud

Subud là một chữ rất ngắn của chữ Susila Budhi Dharma.

Susila dùng để chỉ bản chất của con người mà trong con người phải có những đức tính tốt của con người thật đúng theo Ý Muốn của Thiêng Liêng .

Budhi nghĩa là một sức mạnh thượng đẳng ở bên trong con người, nó có thể hướng dẫn con người khi con người có khả năng nhận ra được sức mạnh đó.

Dharma nghĩa là sự quy thuận của con người trước đức Cao-cả của Thiêng Liêng là trên hết, để chính những chứng nghiệm của họ chứng tỏ cho họ là không có một mong cầu nào khác ở trong họ lại mạnh hơn sự mong cầu Thiêng

Mardi Ning Sih

Liêng , là tất cả tình thương yêu của họ không có một tình thương yêu nào lại cao quý hơn tình thương yêu đối với Thiêng Liêng; điều này ở xa ngoài tầm mọi sự mà họ từng mong cầu hay có thể mong cầu cho chính họ. Tất cả các vị tiên tri đã dạy rằng, người ta phải yêu kính Thiêng Liêng hơn cả chính linh hồn họ.

Đây là một biểu trưng đối với chúng ta ở trong Subud. Thật chắc chắn là rất khó cho quý vị để sống trong cách này cho chính cá nhân quý vị, nhưng một khi Thiêng Liêng muốn như thế, chúng ta có thể hy vọng là những gì Subud hướng về - nghĩa là sự toàn thiện, toàn mỹ của xã hội con người đã hợp nhất trong sự sùng bái Thiêng Liêng - thì chính quý vị và cả con cháu quý vị sẽ đạt đến được.

Subud không phải là một tôn giáo vì Subud tự cho là một biểu trưng cho con người ở cả bên trong những cộng đồng của mọi tôn giáo khác nhau và ở cả ngoài những tôn giáo đã được tổ chức, và chỉ nếu bản chất của con người mà tương xứng với biểu trưng của Subud thì con người một có thể được miêu tả đúng thật là Subud. Trong Subud, mỗi người sẽ thấy và trở nên biết rõ sự thật đáng theo với những gì mà chính họ đã chứng nghiệm thấy, và một người mà trở thành Subud sẽ thật sự có thể tiếp nhận được sự hướng dẫn do từ Thiêng Liêng hiện có trong mọi người và cho mỗi người. Rồi họ sẽ biết rõ điều gì là thiện, điều gì là ác, họ cũng sẽ hiểu phải sống như thế nào trong khi sống trên trái đất này, và bằng cách nào để thực hiện sự hạnh phúc cho chính họ và gia đình họ.

Mỗi quý vị cũng sẽ có thể tự tiếp nhận thấy quý vị phải làm gì và sau này quý vị cũng có thể hiểu được chân lý ở trong những sách kinh thánh và trở thành một đệ tử chân thật của tôn giáo mà quý vị theo. Tất cả quá trình này chỉ duy nhất do Quyền-năng của Thiêng Liêng hoạt động ở bên trong quý vị.

(trích trong “Subud and the active life” trang 33-34, xuất bản lần thứ nhất).

Sự truyền bá Subud bằng gương mẫu

Sự truyền bá Subud bằng cách tuyên truyền, chỉ giản dị bởi vì chúng ta đang sống trong một thời đại của tuyên truyền là không phải cách. Ngày nay sự tuyên truyền đã được người ta dùng ở khắp mọi nơi, nhưng mọi người đã thành chán ngán với sự tuyên truyền rồi. Người ta thấy rằng một người có thể nói chuyện một cách thông minh, tài giỏi nhưng không thể thực hành được những gì anh ta nói. Người ta có thể nói về những sự giàu có mà chính mình lại không trở nên giàu có. Người ta cũng có thể nói về một người tốt, có tâm trong sạch như thế nào và phải cư xử như thế nào để có được những đức tính tốt mà người ta phải có, nhưng lại không chứng nghiệm thấy ở bên trong họ một sự thay đổi nào về bản chất theo chiều hướng này.

Ngày nay, con người nói chung, không muốn nghe sự tuyên truyền, họ muốn có những bằng chứng bởi vì có rất nhiều người thông minh, tài giỏi làm rối loạn trí óc những người khác cho đến khi đầu óc họ phải quay mòng. Đây là tình trạng hiện nay và vì thế mà người ta đòi có những bằng chứng. Mỗi bằng chứng phải là một bằng chứng thật sự, tượng trưng cho sự thật về đời sống tâm linh. Bằng chứng đó phải được tỏ ra một cách rõ ràng, đây là một sự sống có thể đúng thật là một gương mẫu, bởi vì nó có thể đem ra thực hành và bằng chứng người ta đòi hỏi là ở đó.

(trích trong “Subud and the active life” trang 140-141, xuất bản lần thứ nhất)

Sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh Lực.

Bapak giải thích những trạng thái mà trong đó người ta có thể tiếp nhận được sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh Lực mà thật sự do từ Thiên Liêng Toàn Năng Duy Nhất.

Sự đúng thật là Thiên Liêng là Đại-hùng, Đại-lực và vượt hơn hết tất cả những gì là con người, vì đúng thật Ngài là đấng Tạo Hóa của nhân loại và tất cả những tầng trời. Vì thế, con người, mà nhìn theo tình trạng thật sự của họ thì con người không hơn gì một vật đã được sáng tạo ra và bất lực đứng trước Thiên Liêng .

Vì đây là tình trạng thật sự của con người nên không có người nào mà với tất cả những sự cố gắng của tâm và trí họ lại có thể hiểu được Bản chất và Quyền năng của Thiên Liêng. Đây là điều tại sao rất nhiều người đã tìm kiếm với tất cả sự cố gắng của họ để khám phá con đường đi vào sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh-lực hãy còn thất bại hay nếu không thì những sự cố gắng về tâm linh của họ chỉ có thể dẫn họ vào những con đường hẻo lánh mà linh hồn họ không biết

hay nơi đó họ chỉ gặp những hình bóng và ảo tưởng do dục vọng và sự suy nghĩ của họ phát sanh ra. Người mà tìm kiếm để khám phá ra một nghi thức sùng bái để rồi sẽ đưa họ tới sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh lực cần phải để sự tưởng tượng và sự suy nghĩ sang bên. Trong những tình trạng như thế, họ có thể thật sự tước bỏ dục vọng của những sức mạnh họ và đem quy thuận sự thông minh, khôn khéo và sự khôn ngoan của con người họ, nghĩa là họ vâng phục và quy thuận như một người có sự chân thành trọn vẹn trước Thiên Liêng là Đấng thống trị ở bên trong họ.

Điều này quả thật không có gì mới, vì trong thời xa xưa người ta thường theo con đường này để tìm một sự tiếp giao như thế khiến họ có thể chứng nghiệm được ở bên trong họ, vậy thì lý do tại sao trong thời đại chúng ta lại không có nhiều người có thể tiếp nhận được sự tiếp giao này? Nguyên nhân là vì nhân loại đã gặp những hoàn cảnh về đời sống trên trái đất nó thay đổi từ thế hệ này sang thế hệ khác và rất nhiều người đã bị ảnh hưởng bởi những hoàn cảnh luôn luôn thay đổi này một cách dễ dàng. Sự việc này đặc biệt như thế vì những sức mạnh về tri thức con người đã phát triển và tiến bộ trong khu vực khoa học. Sự kiện này đã khai mở một ống dẫn do đó nội cảm con người chìm vào địa hạt của trí óc thay vì ở lại nơi được an bình. Vì thế, con người, sau cùng thành bị trí óc chế ngự hơn là được sự an bình của nội-cảm hay nội-ngã, nên ngày nay tâm và trí óc của người ta luôn luôn hoạt động và cái cơ hội cho nội-cảm được an bình thì rất hiếm mà có được.

Thật chắc chắn là rất cần thiết để người ta phải suy nghĩ; trí óc là một dụng cụ hệ trọng; với dụng cụ này người ta có thể làm việc để thoả mãn những nhu cầu về đời sống họ trên trái đất, để đời sống thành được tổ chức tốt đẹp hơn. Nhưng để đạt đến sự tri giác về tâm linh và sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh-lực, con người không cần phải sử dụng sự suy nghĩ của họ.

Họ nên từ bỏ cái cách suy nghĩ và tưởng tượng thì hơn.

Như thế và chỉ như thế mà con người mới có thể tiếp nhận được sự tiếp giao ở ngoài tầm hiểu biết của họ, một sự tiếp giao nó làm kích thích một sự rung động mà người ta đã chứng nghiệm thấy ở bên trong họ. Thật hiển nhiên là cái cách duy nhất để đạt đến sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh-lực hay Quyền-năng của Thiêng Liêng thì không thể nào khác hơn sự quy thuận chân thành và trọn vẹn của con người. Một sự quy thuận như thế không phải chỉ bằng lời nói hay ý nghĩ mà thôi nhưng phải thấm nhiễm suốt hết nội cảm để con người thật sự thực chứng thấy rằng đức tin, sự sùng bái và sự tôn vinh đó chỉ thuộc về Ngài mà thôi, Đấng Toàn Năng Duy Nhất, nghĩa là Thiêng Liêng .

Nếu điều này có thể thực hiện được một cách chân thành thì đúng vào lúc đó, người ta sẽ tự cảm thấy mình ở trong một trạng thái bất lực nhưng hoàn toàn và có tri giác.

Nói một cách khác họ cảm thấy bất lực bởi vì những sức mạnh của dục vọng, mong cầu và tư tưởng đã rời bỏ họ và họ cảm thấy hoàn toàn vì nội cảm họ bây giờ đã được tràn đầy với một cái gì do từ nguồn Đại Sinh-Lực đến. Và họ cảm thấy có tri giác vì sự thức tỉnh của linh hồn con người họ.

Đây là điều xảy ra khi người ta thực hành đúng cách. Nhưng nếu trong sự cố gắng của họ để tiến bộ, họ khẳng khăng một mực sử dụng trí óc họ bởi vì họ cho trí óc như một dụng cụ trác tuyệt hơn hết mọi thứ khác, rồi họ gây khó khăn trong khả năng tiếp nhận được sự tiếp giao với nguồn Đại Sinh-lực.

Sự thật này thường được các người ở thời xưa diễn tả, những người đã có thể tiếp nhận được nguồn Sinh-Lực trong khi còn ở đây, trên trái đất nghĩa là cách độc nhất và duy nhất để con người lại gần Quyền-năng của Thiêng Liêng, là phải yên lặng trong nội-cảm họ và được tràn đầy với sự kiên

nhẫn, tin cậy và chân thành trước Thiêng Liêng . Thật ra, đây là điều căn bản cần phải có vì những ân tứ mà Thiêng Liêng ban cho chỉ có ở những người có nội-cảm tràn đầy sự quy thuận, kiên tâm, và chân thành tin cậy vào đức Cao-Cả của Thiêng Liêng , tiếp nhận được mà thôi.

(trích trong bài tựa của Bapak trong quyển Susila Budhi Dharma).

Người Phụ tá là gì?

Các Phụ tá phải làm gương mẫu.

(trích bài nói chuyện của Bapak cho các Phụ tá và hội viên Hội-đồng Quản-trị, ngày 10-7-1964 ở Planegg gần Munich).

Nói về các Phụ tá .

Thật ra, những Phụ tá này là những Phụ tá của Bapak, bởi vì Bapak không thể luôn luôn đến đây hay đến nơi nào khác. Vì thế, Bapak ước mong hạnh kiểm hay tánh tình các Phụ tá sẽ trở thành một gương mẫu đối với các hội viên khác.

Bapak đưa ra loại gương mẫu nào? Không có loại gương mẫu nào khác hơn là các Phụ tá phải nhớ rằng: sự hiện hữu của Latihan tâm-linh mà người ta đã tiếp nhận được là do Thiêng Liêng và đó là ý của Thiêng Liêng muốn cho con người có thể tiếp nhận được cái cách vận chuyển về bản thể ở bên trong họ và luôn luôn có khả năng theo một cách sống chính đôn và tốt đẹp. Quý vị hãy nhớ điều này : các Phụ tá phải hòa thuận với nhau, phải cảm mến nhau trong

sự thương yêu lẫn nhau và không được cãi vã gây gổ, bởi vì trong đời sống tâm linh điều này thật là vô ích. Thật là vô ích cho một Phụ Tá cứ tranh luận với một Phụ tá khác để cho tin chắc về những gì mà mình đã tiếp nhận được.

Như Bapak đã nói trước đây là mỗi Phụ tá có thể trở thành một gương mẫu cho các hội viên và có một tánh tình vừa vui lòng tiếp nhận và vừa vui lòng cho. Quý vị đừng chỉ vui thích tiếp nhận mà lại không thích cho hay chỉ vui thích cho mà không thích tiếp nhận. Nếu Hội-đồng Phụ tá có một tính cách hay một tình trạng như thế thì sẽ không có chuyện xảy ra sai lạc với những gì mà chúng ta tiếp nhận được trong Latihan tâm linh.

Để cho minh bạch và xác nhận điều Bapak nói: Phụ tá là một hội viên đã được chọn lựa như một người có nhiều chứng nghiệm hơn trong Latihan tâm-linh, nên rất cần thiết để đi tới những quyết định bằng cách cùng nhau làm trắc nghiệm để tìm cách làm những gì phải làm chứ không phải là tin vào dự vọng, vào tâm và trí mà chỉ tin vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn Năng. Đáng đã ban sự hướng dẫn mà chúng ta tiếp nhận được ở chính bên trong chúng ta. Bằng cách này, giữa Phụ tá sẽ không thể có sự bất hòa, xích mích và thiếu lịch sự.

Như quý vị biết sự ngay thẳng, công bình chân thật và tốt lành là tùy thuộc ở nơi Thiêng Liêng Toàn Năng hay ở trong tay Thiêng Liêng Toàn Năng. Con người không thể làm gì được. Nói một cách khác, người ta không thể biết mình có tốt hay không và tốt đến chừng nào và hành động của mình là phải hay quấy. Người ta không thể biết được điều này vì bản chất con người có tâm trí luôn luôn thay đổi. Bây giờ người ta nói cái này tốt. Ngày mai lại có một cái gì tốt hơn. Ngày mai người ta nói: cái kia tốt và ngày mốt một cái gì khác lại tốt hơn.

Đó là tính chất của tâm và trí, như thế, người ta không thể

Mardi Ning Sih

định rõ cái tốt và cái chân thật đến mức độ nào, trừ phi con người được Thiêng Liêng ban cho sự hiểu biết.

Nếu quý vị suy xét xa hơn nữa: sự xung đột có ích lợi gì, sự bất đồng ý kiến giữa Phụ tá có ích lợi gì, khi con đường dẫn đến Thiêng Liêng làm chúng ta có thể tiếp nhận được ân-tử của Thiêng Liêng phù hợp với con người ở bên trong chúng ta và người ta chỉ có thể đạt đến con đường đó khi người ta có cảm xúc kiên tâm, thương yêu đối với những người chung quanh và vui lòng vừa tiếp nhận và vừa cho, có phải thế không? Hiển nhiên là con đường đi đến Thiêng Liêng nằm bên trong bản ngã hay bản thể bên trong con người khi con người thật sự kiên nhẫn, tin cậy, chân thành và vâng phục theo huấn giới của Thiêng Liêng. Vì thế, các Phụ tá phải hành động hay xử sự đúng cách. Nhiều người đã nghe kể chuyện về các tiên tri vào thời xưa. Hành động và cách xử sự các vị này lúc sinh thời đã được tượng trưng như những người trông nom, chặn giữ trừu. Ý nghĩa của điều này là các Phụ tá phải trông nom và phụng sự các hội viên, hướng dẫn những ai cần sự hướng dẫn và cho lời giải thích rất rõ ràng và hữu ích.

Nếu quý vị là một Phụ tá, quý vị đừng có ước muốn đối xử một cách thô bạo với các hội viên, tỉ dụ như nói là: “Bất cứ sự việc gì cũng phải giống như thế này”. Quý vị không nên làm như thế, vì là một Phụ tá, quý vị cũng gần giống như cha mẹ đối với con. Nếu người Phụ tá giống như cha mẹ và người hội viên thường giống như người con thì ngay dù đưa con phải theo mẹ hay theo cả hai cha mẹ thì cha mẹ cũng phải xử sự một cách thận trọng và không bắt buộc con phải theo những hành động của cha mẹ. Cha mẹ phải biết tầm mức mong cầu và sức lực của con: *vì thế gánh nặng hay trách nhiệm của người Phụ tá quả thật rất nặng nề vì ít nhất người Phụ tá phải có khả năng biết tính nết và tình trạng của các hội-viên.*

Nếu người Phụ tá xử sự một cách thô bạo hay cáu gắt với

các hội viên thì những hành động của họ không đạt đến tiêu chuẩn này. Như thế, theo thời gian, số hội viên không bành trướng tốt đẹp và gia tăng nhưng lại giảm sút đi. Tuy nhiên, trong tổ chức Huynh-đệ tâm linh Suhud chúng ta các Phụ tá rất cần có *khả năng cho hội viên những lời giải thích rất rõ ràng để* trong sự mong cầu và cảm xúc của các hội viên sẽ thành thân thiết với các Phụ tá để sự tiếp xúc giống như sự tiếp xúc đối với cha mẹ hay đối với một người giám hộ săn sóc hội viên một cách khôn khéo.

Trong đoàn thể, nghĩa là trong đoàn thể Phụ tá như Bapak đã khuyên trước đây, các Phụ tá phải làm việc càng hòa hợp càng hay để sự hợp tác được thành tựu và để sự cảm dỗ ở bên trong tự nó sẽ giảm bớt hay ngưng lại, nghĩa là sự cảm dỗ của những sức mạnh hạ đẳng luôn luôn có trong nội-cảm và luôn luôn cảm dỗ tâm trí. Bằng cách này quý vị có thể tiếp nhận được ân-tứ của Thiêng Liêng phát hiện trong Latihan và quý vị có thể tiếp nhận một cách đều đều và vững chắc.

Hiển nhiên là sự giao hữu giữa các Phụ tá như thế cũng là một thứ Latihan, Latihan không phải chỉ luyện tập mỗi tối thứ bảy, thứ năm hay mỗi thứ ba và thứ sáu, nhưng tâm trí quý vị luôn luôn bị dục vọng cảm dỗ và bị sức mạnh hạ đẳng sử dụng như những dụng cụ cũng phải được huấn luyện càng nhiều càng hay để tránh những sức mạnh hạ đẳng, để quý vị sẽ không bị nafsú lại cảm dỗ một cách dễ dàng nữa.

Điều đó cũng có nghĩa là trong một trạng thái như thế, quý vị phụ giúp công việc của Thiêng Liêng. Trong trường hợp này, quý vị không giúp như một người thường giúp đỡ lẫn nhau, nhưng có nghĩa là quý vị không luôn luôn sử dụng nafsú, nó dễ gây nên sự bất hòa giữa các Phụ tá và giữa các Phụ tá với các hội viên. Người ta có thể gọi điều này là sự trợ giúp công việc của Thiêng Liêng bởi vì quý vị không đem trở lại những ô trược và lỗi lầm mà Quyền-Năng của

Thiên Lương Toàn Năng đã loại bỏ và trừ khử. Do đó, nếu quý vị không hành động như cách này thì có nghĩa là quý vị không biết ơn Thiên Lương vì quý vị không lưu tâm đến sự trợ giúp của Thiên Lương đối với quý vị. Quý vị cũng phạm tội rất lớn đối với đời sống nội tâm của quý vị, vốn đã nhận được sự tiếp giao với đức Cao-Cả của Thiên Lương. Mong rằng nhờ sự tiếp giao mà quý vị đã tiếp nhận được, quý vị có thể trở về tình trạng cao quý trong sạch của quý vị và quý vị có thể chắc chắn trở về con đường đúng thật đó. Quả thật rất là cần thiết và rất có lợi ích cho tất cả quý vị nếu quý vị có thể thật sự làm như Bapak vừa khuyên, bởi vì sự cao quý, trong sạch, địa vị cao quý của con người khiến họ có thể đạt đến một trình độ cao quý và biết được sự bí ẩn về đời sống, thì chỉ có thể đạt đến được nếu người ta thật sự kiên nhẫn và thật sự cố khả năng trở thành một người giám hộ, một người trông nom chặn giữ trừu, người săn sóc các huynh đệ và các người chung quanh họ.

Vì thế, Bapak khuyên tất cả quý vị nhất là các Phụ tá là quý vị phải cùng nhau làm việc trong mọi hoạt động của quý vị. Quý vị đừng để xảy ra việc người này chê trách người kia và đến lượt họ lại chê trách người khác nữa và người này bảo người kia là không tốt và ngược lại. Quả thật rất là cần thiết cho các Phụ tá phải họp ít nhất một tháng một lần với mục đích đặc biệt để thảo luận những gì mà quý vị cảm thấy và cho là cần đem ra xem xét và nghiên cứu. Trong buổi họp này, quý vị đừng quyết định bằng tâm và trí nhưng quý vị hãy đi đến những quyết định bằng cách cùng nhau làm trải nghiệm trong Latihan, để quý vị đạt đến những quyết định từ bên trong mà tất cả các Phụ tá cần phải tin những quyết định đó.

Những bổn phận và nhiệm vụ của người Phụ tá là:

1. Giải thích về căn bản và mục đích của Latihan Kedjiwaan

Subud cho những người nào muốn gia nhập Subud. Thật là cần thiết để giải thích là Latihan Kedjiwaan Subud không thể nào có được qua sự giảng dạy hay sự thực hành một lý thuyết nào nhưng Latihan mà người ta đã tiếp nhận được là do ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất và căn cứ vào sự quy thuận đức Cao-Cả của Ngài với sự kiên nhẫn hoàn toàn, nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận. Như thế căn bản của Latihan Kedjiwaan Subud là sự sùng bái kiên trì Thiêng Liêng Toàn Năng đúng theo sự hướng dẫn và diu dắt phát hiện trong Latihan Kedjiwaan Subud, và mục đích là để chúng ta có thể trở nên những con người có tính nét thuộc một bản chất thanh cao. Đó là những giải thích mà các Phụ tá phải nói cho những ai muốn gia nhập Subud. Trước khi gia nhập Subud, rất cần hiểu Subud hay Latihan tâm linh Subud không phải là một phương pháp thần diệu sẽ làm cho người ta có thể được nhiều lợi trong công việc doanh thương hay được thăng trật trong việc làm của họ hay chóng được khỏi bệnh.

Thưa quý vị, lẽ tất nhiên mỗi người muốn có một thân thể khỏe mạnh và được sung túc trong đời sống nhưng những sự việc như thế không phải là mục đích trong Subud. Tuy nhiên, chừng nào chúng ta còn theo cách thức của Latihan Kedjiwaan Subud thì chúng ta có thể luôn luôn tiếp nhận được sự thanh lọc của nội-cảm và sự phát triển của jiwa, nó có thể thật sự thay đổi số phận trong đời sống, một số phận xấu thành một số phận tốt và có thể làm nhẹ những đau đớn vật chất và thân thể để sau sẽ trở nên mạnh khỏe, tráng kiện. Nhưng trong khi gia nhập Subud thì mục đích và căn bản là sự sùng bái nghĩa là sự sùng bái kiên trì Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất với sự kiên nhẫn, chấp nhận một cách tin cậy và chân thành quy thuận.

Một số phận hẩm hiu trong đời sống về sau có trở nên tốt đẹp hay không và sự đau đớn của bệnh tật có được chữa khỏi hay không là tùy thuộc vào Ý Muốn của Thiêng Liêng

Toàn Năng.

Ngài là Đấng Độc Nhất có thể quyết định những gì ở xa ngoài tầm hiểu biết của chúng ta. Đây là điều mà các Phụ-tá phải giải thích cho những ai muốn gia nhập Subud. Điều này cần thiết để họ sẽ không có một sự hiểu lầm nào về Subud.

2. Chính bản phận của Phụ tá là khai mở những người đã đầy đủ thời gian dự bị và dự vào những Latihan sau đó cho tới khi họ thật sự có thể tiếp nhận và cảm thấy Latihan Kedjiwaan Subud.

3. Một Phụ tá phải đến nơi tập Latthan bất cứ khi nào có Latihan và khai mở cho những huynh đệ đã đầy đủ thời gian dự bị, ngay dù đã có những Phụ tá khác. Đó là bản phận của Phụ tá để luôn luôn có một bầu không khí tốt đẹp trong nhóm và có một cảm xúc huynh đệ thâm sâu giữa các hội viên và các Phụ tá và để các hội viên coi các Phụ tá như những huynh trưởng đáng được kính trọng và những lời khuyên của họ được các hội viên tin tưởng.

4. Các Phụ tá phải hết sức duy trì sự hòa hợp của các hội viên. Như thế, nếu một hội viên không đến làm Latihan trong ít lâu, người Phụ tá phải hỏi xem tại sao lại xảy ra như thế. Thật rất hệ trọng khi người Phụ tá làm như thế để họ có thể biết được tình trạng thật sự. Nếu người hội viên không đến dự vào Latihan vì họ chưa thể tiếp nhận và cảm thấy cái mà người ta gọi là Latihan Kedjiwaan Subud thì các Phụ tá phải sửa soạn làm Latihan với người hội-viên đó để người hội-viên này có thể thật sự tiếp nhận và cảm thấy Latihan. Cách thức để làm là bảo người hội viên đứng lên, nhắm mắt lại đừng suy nghĩ một chút gì cả mà chỉ có một cảm xúc quy thuận vào Quyền-Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất với sự nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận, rồi các Phụ tá làm Latihan trước mặt họ. Tuy nhiên, phải nhớ rằng các Phụ tá không bao giờ được sờ mó vào hội viên và cũng không cho lời khuyên trong khi

các Phụ tá làm Latihan trước mặt họ mà chỉ quy thuận mọi sự vào đức Cao-Cả của Thiêng Liêng Toàn Năng. Nếu thật sự theo đúng như thế thì cả những Phụ tá và người hội viên được khai mở sẽ cảm thấy hài lòng và nhẹ nhàng, vì người được khai mở có thể tiếp nhận và cảm thấy sự hiện hữu của Latihan Kedjiwaan Subud và các Phụ tá cũng cảm nhận thấy sự tiến bộ trong lãnh vực Kedjiwaan. Tuy nhiên, nếu tình trạng khác thế và nếu các Phụ-tả đã đến thăm một hội viên không đến làm Latihan trong một thời gian lâu rồi, thì rõ ràng là người hội viên thật quả không còn muốn ở trong Subud nữa, như thế các Phụ-tả có thể thảo luận vấn đề này với hội đồng quản trị để hội đồng gửi một bức thư cho hội viên đó để xác nhận ý muốn của họ. Nếu người đó thật sự muốn rời khỏi tổ chức Huynh-đệ tâm linh Subud thì phải xóa tên người đó trong danh sách hội viên ngay lập tức. Bằng cách này, các Phụ tá và hội đồng quản trị không còn phải nghĩ gì về người đó nữa và tổ chức Huynh-đệ tâm linh Subud không phải chịu trách nhiệm về những hành-động của người hội viên ấy nữa.

5. Các Phụ tá không có bổn phận phải sắp xếp về vấn đề tài chánh. Như thế, bổn phận đặc biệt của Phụ tá là săn sóc về những vấn đề có liên quan đến phần tâm-linh. Vì thế, hội đồng quản trị phải sửa soạn và đáp ứng những nhu cầu của Phụ tá, khi phụ tá đến nhà các hội viên đau ốm hay những hội viên không đi tập Latihan trong một thời gian lâu rồi.

6. Trong hội đồng Phụ tá không có chủ tịch, thư ký hay thủ quỹ. Vì thế các Phụ tá có thể trao cho hội đồng quản trị bất cứ thư từ gì cần thiết và hội đồng quản trị sẽ phải để ý đến những thư từ đó. Nếu các Phụ tá phải quyết định về một việc gì thì cái cách để làm là cùng nhau làm trắc nghiệm, điều này quan trọng để những quyết định như thế có thể đạt đến từ bên trong, không bị ảnh hưởng của nafsu.

7. Nếu một trung tâm cần thêm Phụ tá thì các phụ tá có

quyền đề nghị lên Bapak người hội viên sẽ được chỉ định làm Phụ tá . Nhưng phải nhớ rằng, ngoài việc có kinh nghiệm trong Kedjiwaan người Phụ tá được đề nghị ấy phải là một người có hạnh kiểm tốt và có thể sẵn sóc các hội viên.

8. Những nhiệm vụ của Phụ tá có tính cách quốc tế, địa vị người Phụ tá không thể giống như địa vị của một hội viên trong hội đồng Quản trị. Ngoài trung tâm của họ ra, người Phụ tá vẫn là một Phụ tá nên nếu người Phụ tá đến thăm một nơi chưa có một hội đồng quản trị hay một tổ chức nào và nếu ngẫu nhiên có người muốn xin gia nhập Suhud thì người Phụ tá có quyền khai mở cho họ. Nhưng trong trường hợp này, họ phải báo cho các bạn Phụ tá ở nhà biết.

9. Những phụ-nữ muốn gia nhập Subud phải do các nữ Phụ tá khai mở, vì các Phụ tá này sẽ tiếp tục sẵn sóc Latihan của họ. Sự kiện này cũng áp dụng trong trường hợp của những người đàn ông muốn gia nhập Subud. Họ cũng phải do nam Phụ tá khai mở. Ngay cả việc đi thăm người đau ốm, nếu người hội viên là một phụ nữ thì nữ Phụ tá phải đi thăm họ và nếu người hội viên là đàn ông thì nam Phụ Tá phải đi thăm họ. Sự kiện như thế cũng áp dụng khi làm trắc nghiệm để giải đáp những vấn đề của các hội viên đưa ra. Những vấn đề của nữ hội viên phải do nữ Phụ tá và những vấn đề của hội viên nam phải do nam Phụ tá giải quyết.

10. Các Phụ tá không được phép pha trộn những lý thuyết và những phương pháp khác với Latihan Kedjiwaan Subud.

11. Một Phụ tá được toàn thể hội viên chọn để làm việc trong hội đồng Quản trị phải là một Phụ tá không hoạt động và phải ngưng nhiệm vụ Phụ tá . Người Phụ tá ấy lại thành Phụ tá hoạt động và lại nhận nhiệm vụ Phụ tá khi không còn là một hội viên trong hội đồng quản trị nữa.

12. Những nhiệm vụ của Phụ tá không giới hạn trong thời gian. Một Phụ tá có thể tiếp tục thi hành nhiệm vụ của họ

năm này qua năm kia. Họ có thể bỏ nhiệm vụ của họ khi nào họ cảm thấy không còn có khả năng làm tròn những nhiệm vụ đó nữa và trong trường hợp này, người Phụ tá phải viết một tờ tường trình có các bạn Phụ tá thừa nhận để xin sự chấp thuận của Bapak.

Hơn thế nữa một Phụ tá có thể bắt buộc bị từ chức Phụ tá nếu người ấy cố ý pha trộn những phương pháp và những lý thuyết của một sự giảng dạy nào với Latihan tâm linh Subud, nhưng quyết định về những sự việc này là do Bapak quyết định căn cứ vào tờ tường trình của hội đồng Phụ tá địa phương.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol.VIII số 3 trang 67-73).

Những nhiệm vụ của một Phụ tá khi khởi sự một trung tâm mới.

Cần giải thích cho quý vị về ý nghĩa và mục đích của Latihan Kedjiwaan cho người muốn gia nhập Subud để họ không ngộ nhận về Subud, cho Subud và Latihan tâm linh là một hội của những người chỉ đặc biệt tìm kiếm sự chữa bệnh, cho thân thể được cường tráng hay để cải thiện số phận và tài sản họ.

Quý vị cũng cần phải giải thích là Subud hay Latihan Kedjiwaan Subud không phải là một tôn giáo và cũng không có bất cứ một giáo lý nào trong Subud. Trong Subud, người hội viên hay người đã tiếp nhận Latihan Kedjiwaan chỉ cần phải tiếp nhận và theo Latihan Kedjiwaan một cách chân thành. Cần biết rằng nếu Subud là một tôn giáo thì lẽ tự nhiên Subud không thể chấp nhận làm hội viên những người thuộc về một tôn giáo nào đặc biệt, và ngược lại những người thuộc về một tôn giáo đặc biệt cũng sẽ không muốn vào Subud bởi vì mỗi tôn giáo có những huấn giới và giới luật riêng.

Mardi Ning Sih

Nguyên nhân tại sao những người thuộc mọi tôn giáo khác nhau lại có thể cùng đến tập Latihan Kedjiwaan Subud là vì khi họ cùng đến nơi tập Latihan thì do ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng, họ đã được tách ra khỏi ảnh hưởng của dục vọng, vốn thường hay có khuynh hướng chia rẽ người này với người kia. Vì sự tách rời khỏi dục vọng diễn tiến ở bên trong nên người ta cảm thấy như cùng trong một gia đình, nghĩa là gia đình của những người sùng bái Thiêng Liêng, Đấng Tạo Hóa của toàn thể vũ trụ.

Sự huyền bí của Latihan Kedjiwaan Subud là như thế đó. Vậy quả thật Latihan Kedjiwaan Subud là ân-huệ từ Thiêng Liêng, thật vô giá, và do ân-huệ Ngài mà chúng ta có thể tiếp nhận được Latihan Kedjiwaan với một sự nhận thức hoàn toàn.

Nay đã giải thích về những gì liên quan đến Subud và Latihan Kedjiwaan của Subud, Bapak sẽ giải thích cho quý vị về nhiệm vụ của Phụ tá.

- 1) Quý vị có quyền khai mở những ai muốn gia nhập Subud, nhưng ít nhất là một tháng trước khi người đó được khai mở, quý vị phải giải thích cho họ về ý nghĩa của Subud và mục đích và căn bản của Latihan Kedjiwaan. Hiện nay, những người muốn gia nhập Subud ở địa phương quý vị được phép gia nhập Subud sau thời gian dự bị chỉ có một tháng mà thôi, nhưng sau này khi có hơn mười hội viên thì hội viên phải giữ ba tháng dự bị, nghĩa là họ có thể được khai mở nếu họ đã được đầy đủ thời gian dự bị là ba tháng và tỏ ra có sự chân thành trong thời gian đó.
- 2) Cách khai mở một người là để người được khai mở đứng trước quý vị khoảng một thước rưỡi, rồi quý vị phải bảo người hội viên đứng thật thoải mái, đừng suy nghĩ gì cả mà chỉ cảm nhận thấy chính bản ngã mình và đừng chuyển động một chút nào cả trừ phi

người hội viên được chuyển động từ bên trong họ và trong nội tâm, họ phải tin cậy vào đức cao cả của Thiêng Liêng Toàn Năng và quy thuận vào Ngài với sự tin cậy và chân thành quy thuận. Cũng vào lúc ấy, quý vị cần phải nói là quý vị đứng đó chỉ như một người trung gian mà thôi và chỉ có Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất là Đấng có quyền năng trong sự khai mở này.

Khi đã nói thế, quý vị bảo người hội viên nhắm mắt lại, chính quý vị phải quy thuận vào Thiêng Liêng Toàn Năng như quý vị thường làm Latihan Kedjiwaan. Điều này cần thiết để quý vị có thể tiếp nhận được Latihan của quý vị. Nếu người được khai mở có diễm phúc tiếp nhận được ân-huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng thì họ sẽ cảm thấy ngay những sự rung động trong nội cảm họ, những rung động này sẽ phát hiện bằng những biểu lộ nơi thân thể và những cử động cần thiết cho họ. Quý vị sẽ ngưng Latihan này sau 25 phút.

- 3) Nhiệm vụ Phụ tá của quý vị là phải luôn luôn xem xét tình trạng hay trạng thái người đã được khai mở và quý vị phải xem họ có thể thật sự cảm nhận thấy những cử động từ bên trong họ hay không. Nếu như họ không thể cảm nhận được, thì quý vị cần phải làm một Latihan đặc biệt cho đến khi nào họ có thể thật sự tiếp nhận và cảm thấy Latihan Kedjiwaan.
- 4) Quý vị cần phải duy trì sự hòa hợp của các hội viên và sau đó khi số hội viên đã tăng lên hơn mười người, quý vị phải thành lập một ban tổ chức hay một hội đồng quản trị. Chính quý vị có thể tự mình lựa chọn người hội trưởng đầu tiên và quý vị để cho người hội trưởng lựa chọn người thư ký, thủ quỹ trong số các hội viên để có thể hợp tác với họ. Khi tổ chức này

đã được thành lập, nghĩa là, khi các hội viên của hội đồng và chương trình hành sự đã thiết lập một cách tốt đẹp rồi quý vị có thể trở lại với nhu cầu của quý vị nghĩa là: quý vị sẽ đề nghị trong số những người đã tiếp nhận được Latihan một cách khá tốt đẹp, một số hội viên sẽ được Bapak chỉ định làm phụ tá, bởi vì chắc chắn là quý vị cần những người hợp tác, những người cùng làm việc trong lãnh vực về tâm linh để khai mở những hội viên mới, việc này sẽ do hai hay ba Phụ tá thay phiên nhau.

- 5) Sau hết, khi ban tổ chức hay hội đồng quản trị đã được thành lập thì mọi vấn đề có liên quan đến những yêu cầu của các hội viên, như đóng tiền, sửa soạn nơi tập Latihan và thu xếp những vấn đề thuộc về thế gian, phải để cho hội đồng quản trị, quý vị và những Phụ tá khác sẽ chỉ hoạt động như là những Phụ tá trong lãnh vực về tâm linh mà thôi. Việc bổ nhiệm chánh hội trưởng, thư ký, thủ quỹ hàng năm phải do tất cả các hội viên chọn lựa trong một buổi họp chung.

(trích thư của Bapak gửi cho một hội viên ở Ecuador, thư số 3325, 1969)

Các Phụ tá hiểu biết và thông cảm lẫn nhau

Cần phải có một sự tiếp xúc thông cảm lẫn nhau và ý thức rõ ràng trong hội đồng Phụ tá. Trong vấn đề này, những anh chị Phụ tá không nên cảm thấy lưỡng lự hay nghi ngờ hay lo ngại rằng những người khác khám phá ra những bí ẩn của mình. Vì ngay dù có thể có một vài người trong các Phụ tá không muốn để những bí ẩn về đời sống mình cho các Phụ tá khác biết nhưng người ta có thể biết được những sự bí ẩn của họ một cách tự nhiên nhờ Latihan Kedjiwaan mà họ theo.

Các Phụ tá có thể thông cảm lẫn nhau thì những sự thiếu

sót về bồn phạt hay những lỗi lầm được nêu ra thì quả thật là may mắn cho họ, vì theo cách này, những sự thiếu sót về bồn phạt và những lỗi lầm có thể sửa chữa được. Như một sự kết quả, các Phụ tá sẽ có một viễn ảnh về tâm linh rộng lớn hơn, để sau này các Phụ tá sẽ không có một sự khó khăn nào trong khi giải đáp những câu hỏi của các hội viên đưa ra.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol VI số 3, trang 5)

Sự lựa chọn các Phụ tá .

Theo như điều lệ áp dụng trong tổ chức Huynh-đệ Tâm-linh Subud, tổng số Phụ tá phải định rõ, nhiều nhất là 10 phần trăm của tổng số hội viên.

Theo như kết quả của những kinh nghiệm đã có từ sự phát triển Subud ở nhiều quốc gia và theo sự cân nhắc về những đề nghị của các trung tâm Subud ở các quốc gia gửi đến trung-tâm tâm-linh Subud ở Jakarta, Nam-Dương, Bapak cảm thấy cần phải có đầy đủ những điều kiện sau đây trong việc bổ nhiệm một hội viên làm Phụ tá .

Người nam hay nữ hội viên phải là:

1 - Người hội viên đã có kinh nghiệm trong Latihan Kedjiwaan. Điều này là cần thiết để người này đến một trình độ nào đó, có thể giải đáp những câu hỏi của các hội viên đặt ra và giải thích về Subud.

Mardi Ning Sih

2 - Người hội viên có tính nết tốt, có thể hòa mình với các hội viên sẽ ở dưới sự trông nom của mình.

3 - Người hội viên được tất cả các hội viên yêu mến và thẳng thắn, thành thật sẵn lòng để ý đến những nhu cầu của các hội viên khác cũng như những nhu cầu của chính mình.

4 - Người hội viên chuẩn bị để thi hành nhiệm vụ và bổn phận của mình như một người đại diện cho Bapak, như một người phụng sự các hội viên trong lãnh vực về tâm linh và hứa sẽ không cho những lời giải thích trái với những chứng nghiệm đã tiếp nhận được do Latihan tâm linh Subud.

5 - Người hội viên thật sự vui lòng giữ sự hoà hợp của các hội viên ở dưới sự săn sóc của mình.

Bapak thấy cần đặt ra những điều kiện này bởi vì ở nhiều nơi, những hội viên đã ra khỏi Subud là do hạnh kiểm của các Phụ tá chưa có kinh nghiệm trong Latihan tâm linh Subud, nên những Phụ tá đó chỉ giải đáp những câu hỏi của các hội viên theo ý mình thích. Cũng có những sự việc xảy ra là vì hạnh kiểm xấu của các Phụ tá và vì do sự tự phụ, kiêu ngạo của các Phụ tá. Lại có những Phụ tá mà những lời giải thích của họ về Latihan cho các hội viên ở ngoài những điều đã xảy ra trong Latihan tâm linh Subud. Hơn thế nữa, có một số Phụ tá cố ý pha trộn Latihan tâm linh Subud với những sự tập luyện khác nên điều này đã gây ra sự hỗn loạn cho nhiều hội viên.

(trích trong Pewarta Kjiwaan Subud, Vol. VIII, số 1, trang 27,29.)

Sự bổ nhiệm các Phụ tá .

Bapak cảm thấy chắc chắn là quý vị đã biết về các điều lệ và cách để bổ nhiệm các Phụ tá . Sự bổ nhiệm các Phụ Tá là do Bapak, theo đề nghị của Hội-đồng Phụ tá . Những hội viên trong hội đồng Quản-trị và những hội viên thường

cũng không được đưa ra những đề nghị này. Điều này đã thành một điều lệ trong tổ chức Huynh Đệ Subud trên khắp thế giới.

(trích trong *Pewarta Kedjiwaan Subud* Vol. IV, số 4, trang 139)

Những Phụ tá vô kỷ luật, ngỗ nghịch

Như Bapak đã nói với quý vị là trong hội đồng Phụ tá không có chủ-tịch, thư ký, thủ quỹ. Do đó bất cứ một quyết định nào cũng phải quyết định trong tinh huynh đệ. Các Phụ tá phải làm trắc nghiệm và cùng cảm nhận thấy những quyết định đó.

Nhưng quý vị đừng bao giờ quên phương châm của Subud, quý vị đừng bao giờ quên những đức tính của con người thật của Susila Budhi Dharma; nếu chúng ta không đạt được điều này ở thế giới bên ngoài, ít nhất chúng ta cũng phải sửa soạn để nhường nhịn nhau. Chúng ta tìm kiếm chân-lý chứ không muốn gây gổ, cãi lộn. Như thế, mỗi người phải sửa soạn để nhường nhịn những người khác, nếu quý vị có lỗi, quý vị đừng cho mình là phải, nhưng quý vị hãy giải quyết vấn đề trong tinh huynh đệ.

Nếu quý vị tự thấy mình ở trong trường hợp này và cần phải thấy sự chân thật của trường hợp đó thì bất cứ một quyết định nào cũng phải đạt đến bằng cách làm trắc nghiệm. *Nếu một trong các Phụ tá tỏ ra vô kỷ luật, ngỗ nghịch, trong cách xử sự của họ và cách xử sự này đã được các người cùng làm Latihan với họ chứng nhận, vì quả thật điều này có thể chứng minh bằng câu tục ngữ là không ai biết rõ hơn là học trò biết thầy giáo khi thầy giáo có một phẩm hạnh không tốt, phải loại người đó ra khỏi Hội Đồng Phụ tá và sau cùng người Phụ Tá đó có thể bị yêu cầu ngưng làm nhiệm vụ Phụ tá, như thế, người Phụ tá ấy không được hành động trong danh nghĩa của Subud. Những sự trừng phạt nặng nề không nên*

coi như vĩnh viễn, bởi vì quý vị cũng nên nhớ là con người vẫn chỉ là con người và con người dễ thay đổi vào bất cứ lúc nào. Vì thế, tốt hơn là hãy để một người Phụ tá như thế ra ngoài Hội Đồng Phụ tá trong hai hay ba năm, khi nào người đó sửa đổi cách ăn ở và muốn trở lại làm phụ tá thì Hội Đồng Phụ Tá phải tiếp nhận người đó một cách ân cần. Đây có nghĩa là chúng ta không tìm kiếm sự chia rẽ lẫn nhau, nhưng chúng ta thật sự mong ước sự hoà hợp của nhân loại.

Liên quan đến vấn đề này, Bapak muốn nhắc nhở quý vị về những điều Bapak đã nói hôm trước là: con người rất chậm chạp để tha thứ và con người thấy sự tha thứ rất khó khăn, nhưng nếu con người phạm tội với Thiêng Liêng, Thiêng Liêng tha thứ một cách rất dễ dàng. Vì thế, trong sự giao thiệp với người chung quanh, chúng ta phải cố hết sức đừng bao giờ chê trách lẫn nhau hay đừng quá nghiêm khắc trong sự trừng phạt lẫn nhau.

(trích trong Subud and the active life, trang 211)

Các Phụ tá vắng mặt

Nếu một Phụ tá không thể đến nơi tập Latihan khi có sự khai mở hay có latihan thì phải báo cho các Phụ tá khác biết trước và nói rõ lý do về sự vắng mặt. Việc phụ tá đó không tham dự buổi khai mở có thể chấp nhận được nếu sự vắng mặt này không xảy ra luôn, bởi vì nếu người Phụ tá luôn luôn vắng mặt thì một trách nhiệm nặng nề hơn nữa sẽ đặt lên vai các anh, chị Phụ tá hoạt động khác. Hơn nữa, nếu có một Phụ tá như thế, họ phải trả lại thẻ Phụ tá cho Hội Đồng Phụ tá và phải chuẩn bị làm một Phụ tá không hoạt động. Điều này cần thiết để Hội đồng Phụ tá có thể đề nghị ngay một hội viên được coi như là thích đáng để thay thế người kia.

Khi các Phụ tá vắng mặt trở lại

Dường như là một việc rất thường đối với các hội viên, họ xuất hiện trở lại một cách bất ngờ đến làm Latihan tâm linh, sau khi đã rời bỏ Subud một ít lâu.

Đối với các Phụ tá cũng thế, họ ngưng một thời gian đến dự các buổi khai mở hay làm latihan cùng các hội viên, nhưng rồi họ lại xuất hiện trở lại nơi tập Latihan. Tình trạng này quả thật là chán nản, bởi vì họ không có mặt khi có các hội viên mới được khai mở thì những người Phụ tá khác bắt buộc phải đề nghị một vài hội viên làm Phụ tá để thay thế họ. Việc này đem đến một vấn đề khá bất thường, vì với sự tái xuất hiện của các Phụ tá không hoạt động thì tổng số Phụ tá thành ra quá nhiều, vì thế nên tốt hơn hết là hãy thu xếp để các Phụ tá mới trở lại, một thời gian dự bị không quá sáu tháng, chứng tỏ sự thành thật về ý định của họ và sau này nếu họ chứng tỏ là chuyên cần dự vào các buổi Latihan tập thể, họ có thể lại được phục chức Phụ tá. Về các luật lệ trong thời gian dự bị sáu tháng này thì cũng như thời gian dự bị của các hội viên thường, nghĩa là không cần phải kêu gọi các Phụ tá này dự vào những buổi khai mở của các hội viên mới và họ cũng không nên làm thắc nghiệm về những câu hỏi của các hội viên đưa ra và cũng không được dự vào buổi Latihan đặc biệt hàng tháng hay hai tuần một lần cho các Phụ tá.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V, số 3, trang 27)

Sự cách chức các Phụ tá

Nếu có một Phụ tá làm điều gì sai với luật lệ mà tổ chức Huynh Đệ Subud đã đặt ra, như tập luyện theo một vài phương pháp tâm linh nào đó và pha trộn với Latihan tâm linh Subud hay cho các hội viên những lời khuyên sai với Subud thì Hội Đồng Phụ tá phải nhắc nhở họ không được

làm như thế.

Điều nhắc nhở trên chỉ là một điều nhắc nhở ôn hòa để người Phụ tá ngưng ngay cách xử sự như thế và để họ có thể lại quy thuận sự hướng dẫn và lãnh đạo của Thiêng Liêng trong Latihan tâm-linh Subud. Nếu người Phụ tá không lưu tâm đến sự nhắc nhở này và cứ bướng bỉnh tiếp tục hành động theo ý mình thì Hội đồng Phụ tá có thể tường trình lên Bapak và Hội Đồng Phụ tá có thể đề nghị cách chức Phụ tá. Rồi, khi Bapak đồng ý đề nghị đó thì thẻ Phụ tá của người đó phải trả lại cho Hội Đồng Phụ tá để giữ trong hồ sơ và phải gửi cho người đó một bức thư giải thích là vào ngày, tháng như thế, với sự đồng ý của Bapak, người đó đã bị cách chức làm Phụ tá và mọi hoạt động của người đó kể cả những hoạt động liên quan đến phần tâm linh Subud và cả hạnh kiểm bên ngoài của họ là ở ngoài trách nhiệm của các Phụ tá Subud và ở ngoài trách nhiệm của tất cả những hội viên của tổ chức Huynh Đệ tâm linh Subud.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII, số 2, trang 27).

Những Phụ tá xin từ chức

Một Phụ tá cảm thấy không còn có thể đến dự những buổi làm Latihan và lúc khai mở những hội viên đã đủ ba tháng dự bị thì phải thành thật xin từ chức Phụ tá và trả lại thẻ Phụ tá cho Trung tâm địa phương để giữ trong văn khố. Để công nhận việc làm của Phụ tá đó Hội Đồng Phụ tá phải gửi cho Phụ tá đó một bức thư như một sự tán thưởng và chỉ định Phụ tá đó làm Phụ tá danh dự.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII, số 5, trang 23). ~

Việc ngưng nhiệm vụ của một Phụ tá.

Như quý vị biết, một Phụ tá có thể xin ngưng nhiệm vụ

Phụ tá do:

1. Chính lời thỉnh cầu của họ.

2. Do sự đề xướng của Hội Đồng Phụ tá đệ trình lên Bapak và kèm theo những nguyên nhân vì sao có sự đề xướng để Phụ tá đó phải ngưng nhiệm vụ Phụ tá .

(thư của Bapak số 2526, 1969).

Thẻ Phụ tá

Về vấn đề phát hành một thẻ đặc biệt cho Phụ tá để phân biệt với thẻ hội viên thường, tốt hơn hết là cứ vẫn tiếp tục với thẻ này.

Nhưng quý vị nên nhớ rằng thẻ này chỉ để làm giảm bớt bất cứ sự nghi ngờ nào có thể có trong các hội viên đến để khai mở hay trong những người mà quý vị làm Latihan cùng với họ. Vì thật hiển nhiên là quý vị có thể tự mình thấy được những người chỉ quen sử dụng trí óc của mình luôn luôn muốn nhìn thấy cái nhãn hiệu. Như thế nếu có ai hỏi: quý vị có thật sự được phép khai mở không và hỏi xem thẻ của quý vị, nếu quý vị không đưa cho họ xem thẻ thì có lẽ người đó không tin quý vị là một người Phụ tá khai mở.

Phương pháp này chỉ để thỏa mãn trí óc của con người, nên những người sắp được khai mở và những người Quý vị làm Latihan cùng với họ sẽ tin là quý vị đã được Bapak chỉ định làm Phụ tá và được phép khai mở. Điều duy nhất là quý vị không nên cảm thấy hay nhận lãnh thẻ như một dấu hiệu đặc biệt; thẻ đó chỉ phát hành với một tính cách đơn giản để loại bỏ những sự nghi ngờ và thắc mắc.

(trích trong Subud and the active life trang 220)

Các Phụ tá đi thăm những trung tâm khác.

Mardi Ning Sih

Quả thật một hội viên mà tự xưng mình là Phụ tá phải có thể Phụ tá . Và đúng theo luật lệ Bapak đã đặt ra là Phụ tá ở một trung tâm khác đến có thể không làm nhiệm vụ như một Phụ tá nghĩa là khai mở hội viên mới và làm Latihan với các hội viên ở nơi Phụ tá đó đến thăm mà không có sự đồng ý của Hội-đồng Phụ tá ở trung tâm ấy.

(trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VI, số 5, trang 19).

Dự bị hội viên

Một buổi nói chuyện chung với các dự bị hội-viên.

Subud là chữ rút ngắn của những chữ Susila Budhi Dharma. Subud không phải là một tôn giáo mới mà cũng không phải là một giáo phái thuộc về bất cứ tôn giáo nào hay là một giáo lý, Subud chỉ là một biểu trưng cho khả năng của con người để theo cách sống tốt đẹp và chân chính.

Susila nghĩa là có thể sống đúng theo Ý Muốn của Thiêng Liêng với tư cách là những con người đúng thật.

Budhi chứng tỏ là trong mọi tạo vật của Thiêng Liêng, kể cả con người, có một Quyền Năng Thiêng Liêng hoạt động ở bên trong họ cũng như ở bên ngoài họ.

Dharma nghĩa là khả năng của mọi tạo vật, kể cả con người, có thể quy thuận trọn vẹn theo Ý Muốn của Thiêng Liêng, của Đấng mà con người chỉ là một sinh vật đã được tác tạo ra và vì thế, lẽ tất nhiên phải quy thuận theo Ý Muốn của Đấng Tạo Hóa.

Susila Budhi Dharma nghĩa là tuân theo Ý Muốn Thiêng Liêng với sự trợ giúp của Quyền Năng Thiêng Liêng hoạt động ở cả phần bên trong và phần bên ngoài chúng ta bằng cách tự quy thuận vào Ý Muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Susila Budhi Dharma là biểu trưng của những gì mà chúng ta đang thực hành trong Subud; nghĩa là bất cứ điều gì xảy ra trong Latihan Subud là hoàn toàn do Ý Muốn của Thiêng Liêng và những gì đến với chúng ta là vì Thiêng-Liêng muốn.

Đây quả thật đúng với những điều đã dạy trong các thánh kinh như Kinh thánh, kinh Qu'ran; nghĩa là Thiêng Liêng gần gũi với con người hay nếu con người đến gần Thiêng Liêng thì rồi Thiêng Liêng có thể ban cho con người những thứ mà họ cần; và con người có thể tiếp nhận được những gì Thiêng Liêng định đặt cho họ.

Chúng ta phải quy thuận Thiêng Liêng những gì? Không phải là của cải, tiền bạc của chúng ta, không phải là những người yêu thương của chúng ta, cũng không phải bất cứ cái gì khác mà chúng ta có, bởi vì Thiêng Liêng không cần những thứ này. Những gì chúng ta phải quy thuận là trí óc chúng ta, tâm và dục vọng chúng ta, bởi vì đây là những dụng cụ tạo ra chướng ngại ngăn chúng ta tiến đến gần Thiêng Liêng .

Đây là điều mà đấng Jésus Christ muốn nói khi Ngài nói rằng, Thiêng Liêng sẽ luôn luôn thường hằng cùng chúng ta nếu chúng ta quy thuận Ngài và nếu chúng ta có thể kính yêu Ngài nhiều hơn bất cứ một cái gì khác, nhiều hơn cả chính bản thân chúng ta. Điều này nghĩa là tình yêu thương mà chúng ta có bằng tâm và cảm giác chính là trở ngại ngăn cản chúng ta đến với tình yêu thương thật sự của Thiêng Liêng, bởi vì tình yêu thương ở bên ngoài này chỉ là yêu những thứ mà chúng ta thích tin là chúng ta yêu. Nhưng tình yêu thương mà chúng ta phải có được từ Thiêng Liêng thì phải cao quý hơn tình yêu thương đó.

Tiên tri Muhammad đã được ban mặc khải rằng Thiêng Liêng có trước hết mọi vật có trước tiên và Thiêng Liêng sẽ ở lại sau hết mọi vật đã tận diệt. Thiêng Liêng ở xa hơn những gì xa tột cùng nhất. Ngài ở trong tận cùng thâm sâu

hơn bất cứ một cái gì thâm sâu nhất, có nghĩa là Thiêng Liêng đã thật sự sáng tạo ra mọi vật, nên Ngài cũng chăm sóc mọi vật.

Người ta cũng nói rằng Thiêng Liêng không có hình thể, không có ngôn ngữ, không có xứ sở, không có màu sắc. Vì thí dụ, nếu Thiêng Liêng có một xứ sở thì sẽ có nhiều Thiêng Liêng hơn một Thiêng Liêng; và nếu Thiêng Liêng có một màu sắc thì cũng sẽ có nhiều Thiêng Liêng hơn một Thiêng Liêng vì mỗi màu sắc cần một Thiêng Liêng. Và đây là những gì mà câu châm ngôn đã diễn tả: “Thiêng Liêng Duy Nhất là chúa tể của muôn loài”.

Hơn nữa, Thiêng Liêng đã tạo ra mọi vật không có dụng cụ và không có đồ vật. Nếu con người muốn chế tạo một vật gì, thí dụ như cái bàn thì con người cần có gỗ, đinh, búa và những dụng cụ khác nữa; và để làm bom nguyên tử, con người cần có nhiều dụng cụ hơn để tán nghiền vật liệu thành nguyên tử. Nhưng đối với Thiêng Liêng thì hoàn toàn khác hẳn, Thiêng Liêng làm việc không có vật liệu và dụng cụ. Với con người, để hiểu biết những gì có ở trong trí óc và tâm của Thiêng Liêng thì cách duy nhất là tự quy thuận hoàn toàn; bởi vì với chính cái tâm của họ, với chính trí óc của họ, với chính những dục vọng của họ, họ sẽ chẳng bao giờ tìm thấy Thiêng Liêng. Chỉ bằng cách quy thuận trọn vẹn vào Thiêng Liêng, không dùng trí óc, tâm hay dục vọng của họ thì con người mới có thể đi tới sự tương thông với quyền năng của Thiêng Liêng .

Đây là những gì chúng ta làm trong latihan tâm linh, chúng ta quy thuận hoàn toàn, chúng ta không sử dụng trí óc, tâm hay dục vọng, chúng ta đơn thuần nhận lãnh và tiếp nhận bất cứ điều gì Thiêng Liêng ban cho. Như thế, quý vị sẽ hiểu Subud chỉ là một biểu trưng của cách sống đó đối với con người, mà trong cách sống đó họ có thể làm theo và thực hiện đúng Ý Muốn của Thiêng Liêng cho chính họ ở thế gian

này và ở thế giới sau khi chết.

Vì thế, trong Latihan Subud của chúng ta không có một giáo lý, không có gì chúng ta phải học hay phải làm bởi vì tất cả những gì đòi hỏi ở chúng ta là sự quy thuận trọn vẹn. Một người cho là biết con đường đi tới Thiêng Liêng thật là một người biết trước ân tứ của Thiêng Liêng mà không tiếp nhận được ân tứ đó.

Điều duy nhất chúng ta làm là quy thuận hoàn toàn, đơn thuần nhận lãnh và tiếp nhận bất cứ những gì Thiêng Liêng ban cho hay muốn cho chúng ta có. Quả thật đây là điều các tiên tri đã nói: “Hãy quy thuận hoàn toàn, hãy vâng phục trọn vẹn vào Thiêng Liêng rồi Thiêng Liêng sẽ chăm sóc quý vị và ban sự hướng dẫn cho quý vị”. Trong sự tu tập tâm linh này, chúng ta không mong cầu một điều gì đặc biệt. Chúng ta chỉ tiếp nhận bất cứ những gì Thiêng Liêng ban cho chúng ta.

Như thế, Quyền Năng Thiêng Liêng hoạt động ở bên trong chúng ta khi chúng ta làm Latihan, sẽ đem đến cho mỗi người trong chúng ta những gì đã có ở trong chính chúng ta rồi. Tỉ dụ, nếu một người có một tiếng nói lớn và mạnh, người đó sẽ làm cho nghe thấy những tiếng rất lớn và mạnh; và một người không có tiếng nói lớn sẽ có những âm thanh nhẹ nhàng hơn. Sự kiện này diễn tiến trong mỗi bộ phận thân thể chúng ta, cho mỗi phần của con người chúng ta. Vì thế, Latihan của hai người không bao giờ giống nhau, bởi vì người này khác với người kia. Hiển nhiên là không thể nào có một lý thuyết hay một giáo lý về tâm linh trong Subud, bởi vì mỗi người khác nhau không ai giống ai. Bất cứ những gì mà họ cần và những gì mà họ tiếp nhận được sẽ không giống với những người khác cần và tiếp nhận. Đây là điều tại sao chúng ta không thể đưa ra một nguyên lý hay một quy tắc để xử sự như thế nào khi quý vị ở trong Latihan, bởi vì đây thuộc về cá nhân của mỗi người. Mỗi người sẽ tự tìm thấy cho chính mình con đường đúng để đi đến Thiêng Liêng và

những gì có thể dùng cho người này thì có thể hoàn toàn sai đối với người khác. Vì thế, quý vị không nên nghĩ rằng quý vị phải theo hay trở nên giống như Muhammad Subuh. Quý vị phải xứng đáng với bản ngã quý vị và quý vị phải phát triển nội ngã quý vị nếu quý vị muốn tìm con đường đi đến Thiêng Liêng. Quý vị không nên theo hay bắt chước người khác bởi vì quý vị phải tìm thấy con đường của chính quý vị để đi đến Thiêng Liêng. Thường thì nếu có một ông thầy thì ông thầy dạy các đệ tử làm đúng như họ làm để đạt đến cái mà họ đã đạt được. Nhưng điều này quả thật là sai lầm, bởi vì không những giữa ông thầy và đệ tử nhưng ngay cả giữa hai anh em cùng cha mẹ cũng đã có một sự khác biệt lớn rồi; không những khác biệt ở dáng dấp bên ngoài mà cả ở tính nết và trong toàn thể con người họ. Như thế, chắc chắn là bây giờ quý vị có thể hiểu rằng con đường đúng để tìm đến Thiêng Liêng đối với một ông thầy nào đó nhất thiết không phải là con đường đúng cho các môn đệ của họ.

Vì thế, Bapak nói: *chính Thiêng Liêng là Đấng sẽ hướng dẫn quý vị* để đi đến Ngài và điều thật sự xảy ra trong Latihan là quý vị sẽ được tiến đến nội-ngã thật, đến cái Ta thật. Quý vị không nên sợ và quý vị không nên băn khoăn vì bất cứ việc gì đến với quý vị trong Latihan chỉ là cái đã có ở trong quý vị và nó tới từ nội-ngã quý vị. Đó là cái “ta” thật của quý vị, nó đột khởi trong latihan nên quý vị không cần phải sợ hãi hay băn khoăn.

Trong Subud, không có sự phân biệt giữa các tín ngưỡng khác nhau, bởi vì những gì đến với người ta thì quả thật cái đó đã có ở bên trong họ rồi. Như thế, nếu một người là tín đồ Cơ đốc, họ sẽ gặp được đấng Christ thật ở bên trong họ và nếu một người là Phật tử, họ sẽ gặp được đức Phật thật ở bên trong họ. Đối với người Hồi giáo thì cũng thế, họ sẽ gặp được đức Muhammad ở bên trong họ. Và rồi, nếu quý vị thật sự biết nội ngã quý vị thì trong mọi công việc, quý vị sẽ được Quyền Năng Thiêng Liêng hướng dẫn, vì Quyền-Năng

Thiênng Liêng hoạt động trong suốt con người quý vị và dù quý vị làm việc ở trong sở hay lái chiếc xe hơi hay làm bất cứ công việc gì khác, quý vị sẽ được Quyền Năng Thiênng Liêng luôn luôn hoạt động ở bên trong và bên ngoài quý vị.

Những điều nói trong kinh Qu'ran là đúng, trước khi quý vị làm bất cứ một sự việc gì, quý vị nên nói: Bismillahir Rachmanir Rahim. Câu này nghĩa là quý vị theo sự hướng dẫn của Thiênng Liêng và chỉ làm bất cứ gì mà Thiênng Liêng dẫn dắt quý vị; là quý vị sẽ không vội vàng đề làm một việc gì và rồi chỉ sau đó mới nhớ tới Thiênng Liêng và hối tiếc việc quý vị đã làm. Khi Thiênng Liêng tới trước việc gì quý vị đang làm thì việc đó phải là việc đúng để làm. Điều này cũng đúng với người theo Cơ đốc giáo khi họ cầu nguyện trước khi ăn hay trước khi đi ngủ. Đây cũng có nghĩa là quý vị không nên làm một việc gì mà không có Thiênng Liêng hướng dẫn quý vị, bởi vì nếu quý vị quên Thiênng Liêng trong công việc quý vị làm thì sẽ không có sự trợ giúp của Thiênng Liêng, nếu công việc đó không tốt đẹp. Quyền Năng chúng ta trông thấy chỉ để làm cho chúng ta tin chắc rằng Quyền Lực Toàn Năng của Thiênng Liêng không những hoạt động ở bên trong chúng ta mà cả trong mọi vật đã được sáng tạo ra và ngay cả ở ngoài mọi vật đã được tạo lập ra.

Đó là lý do tại sao trong Latihan, chúng ta sẽ không làm gì có phương hại đến tôn giáo chúng ta, vì những gì chúng ta suy nghĩ và thực hiện chỉ là Ý Muốn của Thiênng Liêng, và chúng ta chỉ thực hiện những gì đã có ở bên trong chúng ta. Như thế, một người có một tôn giáo sẽ chứng nghiệm thấy trong Latihan đúng theo những gì có trong tôn giáo họ và đúng theo những gì có ở bên trong họ.

Một số quý vị có thể hỏi là từ đâu Bapak có được điều này. Bapak đáp: Bapak đã tiếp nhận được khi Bapak ở trong tình trạng giống như tình trạng của quý vị. Bapak đang làm việc, Bapak hãy còn đang làm việc trong sở và làm bất cứ việc

gì khác Bapak phải làm và Bapak cũng ưa thích nữa. Đột nhiên, mọi thứ ngừng lại. Trí óc Bapak ngưng hoạt động, tâm Bapak ngưng hoạt động và những dự vọng Bapak ngưng hoạt động và rồi Bapak đã tiếp nhận như mọi người đã tiếp nhận trong Latihan. Bapak không tìm kiếm sự khôn ngoan minh triết. Bapak không có một vị minh sư, một ông thầy. Bapak chỉ tiếp nhận cái đó, và cái đó người ta gọi là Mu' jizat-ullah, một ân tứ Thiêng Liêng. Ân tứ này đến với một người chỉ khi người ấy không tìm kiếm ân tứ đó và khi người đó chuẩn bị cho xuất ân tứ như thế, thì Thiêng Liêng sẽ ban ân tứ cho người đó.

Có lẽ quý vị đã nghe nói về việc chữa bệnh của cô Eva Bartok. Không phải Bapak đã giúp cô ấy hay chữa cho cô ấy, nhưng Bapak chỉ cho cô ta cách sùng bái Thiêng Liêng như thế nào và đó là số mạng tốt của cô ta nên Thiêng Liêng muốn cho cô ta khỏi bệnh. Cô ta đã khỏi bệnh và mọi sự đã tốt đẹp với cô ta. Nhưng không phải Bapak đã chữa cho cô ta, Bapak chỉ cho cô ta cách thức sùng bái Thiêng Liêng mà thôi.

Việc khỏi bệnh cho một người chỉ là một vấn đề giữa người đó với Thiêng Liêng mà thôi và không có người nào khác có thể xen vào.

Hơn thế, Bapak để cho quý vị quyết định xem quý vị có muốn đến với sự tập luyện về tâm linh này hay không, bởi vì trong sự sùng bái Thiêng Liêng không có sự bắt buộc. Mỗi người đều phải được tự do. Nhưng bất cứ khi nào người ta cầu xin thì sẽ được ban cho.

(Căn cứ vào những lời ghi trong buổi nói chuyện độc nhất của Bapak cho các dự bị hội viên ở Singapore năm 1960).

Giải thích cho các dự bị hội viên

Vi Latihan tâm linh là điều tối hệ trọng trong tổ chức Huynh

đệ Subud chúng ta, nên những bổn phận và trách nhiệm của các Phụ tá Subud. Quả thật những Phụ tá của Bapak chắc chắn phải đúng là Phụ tá của Bapak. Nghĩa là tất cả hạnh kiểm và những hành động của người Phụ tá là chỉ do những gì hiện có và xảy ra trong Latihan tâm linh của Subud mà thôi.

Có lẽ quý vị đã biết rõ là có Latihan tâm linh Subud là vì có Bapak. Cũng như có hội viên Subud là vì có các Phụ tá. Như thế, nếu không có Phụ tá thì sẽ không có hội viên Subud. Đây là điều tại sao Bapak nói rằng người Phụ tá là một hội viên tối quan trọng trong tổ chức Huynh Đệ tâm linh Subud của chúng ta và đó là lý do tại sao người Phụ tá phải xử sự giống như Bapak. Tỉ dụ, người Phụ tá phải giải thích rất rõ ràng mục đích và căn bản của Latihan tâm linh Subud cho những ai muốn làm hội viên. Điều này cần thiết để họ thật sự hiểu rằng Latihan tâm linh Subud căn cứ vào sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng của con người đúng theo với sự hướng dẫn và dìu dắt của Ngài đã phát hiện trong Latihan tâm linh Subud và mục đích của Subud là những người tiếp nhận được Latihan có thể nhờ sự hướng dẫn và dìu dắt của Thiêng Liêng để trở nên những con người có tính nét tốt lành và vâng theo huấn giới của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Thật rất cần thiết để những ai hỏi về Subud được nghe những giải thích như thế, họ có thể biết rõ là không có sự bảo đảm để người ta chứng nghiệm được hạnh phúc trong đời sống ngay khi họ vừa tiếp nhận được Latihan tâm linh Subud. Tỉ dụ, không chắc chắn là người đó sẽ có thể tìm thấy ngay một công việc làm tốt hơn trước hay công việc buôn bán của họ sẽ được lời nhiều hơn trước v.v ..

Bapak không chỉ trích một ước muốn như thế vì con người muốn cho đời sống được sung sướng và hạnh phúc, nhưng thật ra đời sống người ta chỉ trở nên sung sướng và hạnh phúc nếu trước hết người ta phải trả bằng cách thực hành

prihatin, nghĩa là bằng cách giảm bớt mọi thú vui và nhận lãnh một cách kiên tâm bất cứ những gì mà họ tiếp nhận được. Đây là lời giải thích mà các Phụ tá phải nói cho những ai muốn gia nhập Subud.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud vol. II số 2 trang 27)

Thời gian dự bị

Một người đàn ông hay một người đàn bà (18 tuổi) muốn gia nhập Subud trước hết phải là một dự bị hội viên trong ba tháng (là tối đa). Một người đàn bà có chồng mà người chồng chưa gia nhập Subud cần phải có sự cho phép của người chồng. Chỉ những trường hợp sau đây là được miễn thời gian dự bị ba tháng:

1. Những người đã đến 63 tuổi hay trên 63 tuổi.
2. Những người từ ở nơi xa đến mà chỉ ở lại được ít ngày và ở tỉnh họ ở chưa có nhóm Subud.
3. Những người đau ốm và không thể đi lại được.
4. Vợ của hội viên Subud.
5. Con của các hội viên Subud đã đến 18 tuổi.

Lý do về thời gian dự bị là để cho người ta quen biết với các phụ tá, để có những tài liệu và giải thích cần thiết về ý nghĩa và mục đích của Subud do các Phụ tá đưa ra. Điều này là cần thiết để họ có thể thật sự hiểu biết về Subud và sẽ không thất vọng khi họ đã được khai mở. Điều này cũng áp dụng cho những người được miễn thời gian dự bị. Họ cũng nên được giải thích về ý nghĩa và mục đích của Subud trước khi họ được khai mở.

Tại sao cần phải có thời gian dự bị.

Mardi Ning Sih

Thật ra các Phụ tá phải rất thận trọng. Quy tắc đã đặt ra trong tổ chức Huynh-đệ tâm linh Subud là bất cứ ai muốn gia nhập Subud đều phải qua một thời gian dự bị là ba tháng. Thời gian dự bị này cần để người ta có thể nghiên cứu đầy đủ về Subud và các Phụ tá, có thể xem xét cẩn thận về tình trạng chân thật của người dự bị hội viên.

Chúng ta đã đặt ra quy tắc này để chúng ta sẽ không bị quy lỗi là bắt buộc người ta phải gia nhập Subud hay chấp nhận người ta làm hội viên Subud một cách ngẫu nhiên.

Vì tính chất của Subud và Latihan tâm linh Subud chỉ là sự sùng bái với sự tin cậy và chân thành quy thuận trong sự vâng phục theo Ý Muốn của Thiên Liêng Toàn Năng và căn cứ vào ân-huệ của Ngài mà chúng ta có thể tiếp nhận được. Vì lý do đó, chúng ta có nguyên tắc là chỉ cho những người nào muốn tiếp nhận và theo Latihan tâm linh Subud, chứ không cho người nào không muốn tiếp nhận và không theo Latihan tâm linh.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VIII, số 3, trang 7)

Sự khai mở không đủ thời gian dự bị.

Thời gian dự bị tối đa là ba tháng, nhưng một dự bị hội viên có thể được khai mở trước khi hết hơn thời gian dự bị, nếu họ tỏ ra thật sự chân thành. Trong trường hợp như thế, các Phụ tá cần phải làm trắc nghiệm.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. II số 78, trang 220)

Sự thu nhận một dự bị hội viên.

Để trả lời câu hỏi: “Các Phụ tá có cần hay có nên làm trắc nghiệm xem một người có được thu nhận làm dự bị hội viên hay không?” thì thời gian dự bị đã là một trắc nghiệm cho

người dự bị hội viên rồi. Nếu họ không chân thành, họ sẽ không có sự kiên tâm để tiếp tục.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol.II, số 7/8, trang 218)

Hai Phụ tá phải có mặt trong cuộc phỏng vấn.

Khi cho ai những lời khuyên hay tài liệu về Subud, hai Phụ tá phải có mặt trong cuộc phỏng vấn để các Phụ tá có thể cân nhắc và quân bình trong quan điểm của họ.

(trích trong bài nói chuyện của M'Bakju Rochanawati cho các nữ Phụ tá ở Âu-châu, 1959-60).

Tập Lalihan đều đặn.

Các Phụ tá cần phải nói cho hội viên hiểu là: tiếp tục làm Latihan một cách đều đặn là việc rất quan trọng.

(trích trong buổi nói chuyện của M'Bakju Rochawati cho các nữ Phụ tá ở Âu-châu, 1959-60)

Bệnh thần kinh và sự khai mở.

Bapak thường nói là hiện nay chúng ta chưa thể khai mở cho một người bị bệnh thần kinh, vì trước hết, chúng ta chưa có một bệnh viện cho loại bệnh này, và ngay cả chúng ta cũng chưa có một căn nhà vững chắc ở các trung tâm để những người bị bệnh này có thể được canh giữ và săn sóc, hơn thế nữa, chúng ta chưa đủ mạnh: nghĩa là, chúng ta chưa có bác sĩ, những bác sĩ nói theo ý nghĩa ngoài đời mà cũng là những bác sĩ đã chứng nghiệm được trong địa hạt về Latihan tâm linh Subud.

Những người dùng ma túy.

Về vấn đề thu nhận những người muốn vào Subud, những

Mardi Ning Sih

người hãy còn muốn dùng ma túy, những người có thói quen như thế sẽ không được thu nhận làm hội viên của hội Huynh đệ tâm linh Subud.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VI, số 1, trang 31).

Những người chồng, những người vợ muốn gia nhập Subud.

Nếu người chồng đã làm Latihan tâm linh rồi, người vợ có thể được khai mở bất cứ lúc nào người đó muốn xin tiếp nhận sự tiếp giao. Dù người chồng có thể khai mở cho vợ, nhưng chúng ta phải giữ đúng luật lệ là người vợ phải do các nữ Phụ tá khai mở, bởi vì nếu người chồng được phép khai mở cho vợ thì mỗi người chồng mà vợ chưa ở trong Subud sẽ bắt đầu tự ý khai mở cho vợ, các Phụ tá không dự vào sự khai mở và như thế sẽ dẫn đến sự vô trật tự. Vì thế, cách xếp đặt tốt nhất là người vợ có chồng đã tiếp nhận được trong Subud, muốn tiếp nhận sự tiếp giao cho chính mình, phải tới trung tâm địa phương để được khai mở. Người vợ không phải đợi ba tháng dự bị. Nhưng nếu trái lại, người vợ đã ở trong Subud mà người chồng muốn được khai mở thì không được khai mở ngay. Người chồng phải là một dự bị hội viên và đợi trong ba tháng. Nguyên nhân là vì người chồng thật ra là người chủ gia đình và thật không đúng chỗ và là một vi phạm liên quan đến bản chất họ, nếu người chồng phải theo sau người vợ. Vì người đàn ông là chủ nhân của chính mình và không nên để vợ chi phối.

Điều trên đây cần có một vài sự giải thích. Theo tập quán, tên người đàn ông để trước tên người vợ; nếu anh Henri Smith lấy cô Mary Jones thì cô Jones thành bà Smith và người chồng không thành ông Jones. Điều này đúng theo địa vị về tâm linh của người đàn ông là chủ gia đình.

Bapak cũng cần giải thích thêm, tại sao người vợ muốn vào

Subud trước hết phải có sự chấp thuận của người chồng. Điều này quả thật là cần thiết.

(trích trong Subud and the active life, trang 179-181)

Việc khai mở cho người vợ.

Nếu theo nguyên tắc chúng ta đã thỏa thuận trong tổ chức Huynh Đệ Tâm linh Subud, thì một người đàn bà có chồng muốn gia nhập Subud phải có giấy phép của người chồng nếu người chồng chưa phải là hội viên Subud, thật là khó cho chúng ta trong vấn đề thu nhận và khai mở người đàn bà quý vị nói đến.

Bapak đặt vấn đề đó như thế bởi vì người tiếp nhận được Latihan tâm linh Subud mà thật ra đây là sự hướng dẫn và diu dắt do Quyền Năng của Thiêng Liêng Duy Nhất, họ sẽ chứng nghiệm một thời gian thanh lọc khỏi mọi lỗi lầm đan kết trong nội cảm người nam hay người nữ nên nếu người vợ có diễm phúc sẽ có thể cảm nhận thấy và hiểu phải làm gì và phải làm như thế nào.

Một chứng nghiệm như thế chắc chắn là người chồng sẽ không nhận rõ và hiểu được, bởi vì người chồng chưa vào Subud và có một sự hiểu biết khác biệt. Trong tổ chức Huynh-đệ Tâm linh Subud, ngay dù người chồng đã cho phép vợ làm hội viên Subud, nhưng khi người chồng thấy vợ có vẻ ở trong một trạng thái khác thường, tỉ dụ nếu người vợ không còn tỏ ra có một chút tình yêu thương nào với chồng nữa, dường như tình yêu thương này đã mất và không còn thích gần người chồng nữa, rồi người chồng cảm thấy vợ không còn yêu mình. Trong khi, nếu người chồng có thể hiểu được thì người vợ ở trong trạng thái như thế là vì rất cần cho người vợ chứng nghiệm một thời gian thanh lọc nội cảm. Sự hiểu nhầm này có thể đưa đến sự ly dị. Hơn thế, nếu người vợ vào Subud mà không có phép của người chồng, chắc

chấn người chồng sẽ trách các Phụ tá nhiều hơn nữa, bởi vì họ cho rằng các Phụ tá đã làm điều gì sai quấy đối với người vợ.

Vi thế, trong vấn đề này các Phụ tá cần phải hành động đúng theo những quy tắc đã được thỏa thuận. *Chúng ta hay các Phụ tá không nên thích hành động vì một cảm xúc thương hại đối với một người nào khao khát Latihan tâm linh Subud.*

Chúng ta hay các Phụ tá hiểu rằng Latihan tâm linh Subud là một ân huệ từ Thiêng Liêng và chúng ta phải truyền cho bất cứ người nào thật sự cần Latihan, nhưng chúng ta cần phải hành động hết sức khôn ngoan và đừng để sự gì xảy ra có thể làm phân chia sự hoà hợp trong mối liên hệ hôn nhân.

Vi thế, Bapak khuyên các Phụ tá nói với người đàn bà đó là các Phụ tá phải từ chối khai mở họ, bởi vì thời gian khai mở chưa đúng lúc, họ phải chờ đợi trong sự kiên tâm tới đúng lúc để được khai mở cho họ. Nếu họ thật sự muốn xin khai mở và nếu Thiêng Liêng ưng chuẩn ý nguyện của họ thì - vì Latihan tâm linh Subud hiện hữu là do Ý Muốn của Thiêng Liêng - cảm xúc người chồng chắc chắn sẽ mở rộng và người chồng chấp thuận thành thật để người vợ vào Subud và có thể ngay cả chính người chồng sẽ theo gương người vợ.

(gửi cho nhóm Phu-tá ở Anh-quốc, Pewarta Kedjwaan Subud Vol. VIII, số I trang 3)

Vợ không được khai mở cho chồng.

Về câu hỏi, phải làm thế nào trong trường hợp người đàn bà đã bất ngờ khai mở cho chồng. Bapak nói rằng một nữ hội viên không được khai mở cho người đàn ông, dù người đó là chồng. Nghĩa là, nếu người chồng thành thật muốn xin gia nhập Subud, người đó phải do một nam Phụ tá khai mở.

Tại sao người đàn ông và người đàn bà phải tập Latihan riêng?

Như quý vị đã biết, Latihan tâm linh mà chúng ta đã tiếp nhận, đem đến nhiều loại tác động và cử chỉ. Thật ra, những tác động và cử chỉ này rất quan trọng đối với chúng ta. Vì những tác động này không bị ảnh hưởng của dục vọng tâm và trí, các bộ phận nơi toàn thân chúng ta trở nên sống động và không bị áp lực của thế gian. Như thế, mỗi bộ phận biết rõ và cảm thấy trách nhiệm riêng biệt của chúng.

Đôi khi sức mạnh ở bên trong tạo ra một tác động mạnh đến nỗi những kết quả thật lạ lùng và đôi khi bất lịch sự. Tuy nhiên, chúng ta không nên cản trở những tác động như thế, bởi vì những tác động ấy phù hợp với bản chất của người đó; và hơn thế nữa, nếu chúng ta cản trở những tác động như thế chỉ vì chúng không được đoan trang, thì có nghĩa là chúng ta hãy còn muốn đem nội cảm theo đường lối của tâm và trí chúng ta. Nội cảm này đã tách rời khỏi tâm và trí do hoạt động của Quyền Năng Thiêng Liêng ở bên trong chúng ta, nên sự cản trở bất cứ một tác động nào sẽ là cản trở Latihan hoạt động ở bên trong chúng ta.

Điều này rất bất lợi cho chúng ta, vì sự phục hưng toàn thể tình trạng ở bên trong chúng ta và sự sửa chữa những lỗi lầm của nội cảm chúng ta sẽ diễn tiến một cách chậm hơn, vì mỗi một tác động chúng ta tiếp nhận được trong Latihan là sự loại trừ ra ngoài nội cảm chúng ta những lỗi lầm và dơ bẩn. Như thế, càng nhiều tác động thì quá trình thanh lọc nội cảm càng nhanh hơn.

Rồi, nguyên nhân tại sao Latihan của người đàn ông và người đàn bà phải giữ riêng biệt là để *cả hai phái có thể cảm thấy tự do và không bị trở ngại trong khi theo bất cứ tác động nào đã được chỉ dẫn, ngay cả những tác động này có vẻ không được đoan trang, và bất lịch sự.*

Hơn nữa, cũng nên đề riêng hai phái như thế, vì những hội viên đang làm Latihan tâm linh Subud hãy *còn dễ bị ảnh hưởng của những sức mạnh hạ đẳng, nó có gây nên những rung động về ái ân đột khởi ở cả hai phái.*

Quả thật có một số người quan niệm là đàn ông và đàn bà được phép thực hành chung những sự tập luyện về tâm linh trong sự theo đuổi một kiến thức, ngay dù thuộc về những vấn đề tâm linh - chừng nào mỗi người nhìn vào thái độ đạo đức của mình và chỉ có thiên kiến đạt được hiểu biết mà họ theo đuổi. Điều này có thể được chấp nhận, nếu mỗi người quả thật có thể phòng giữ và duy trì sự thành thật của tâm; nhưng có thể là - vì tâm là nơi trú ngụ của các dục vọng và chính những dục vọng có thể dễ dàng trở nên những dụng cụ của sức mạnh hạ đẳng - nên sau cùng, những người dự vào những sự tập luyện như thế sẽ chứng nghiệm điều gì trái với đạo đức một cách vô ý thức chăng? Vì nguyên nhân đó nên chúng ta đặt ra những quy tắc là người nam và người nữ trong huynh đệ Subud phải tập latihan riêng biệt.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol.I, số 2 trang 28-30)

Tại sao đàn ông phải do đàn ông khai mở và đàn bà phải do đàn bà khai mở.

Nói về sự khai mở, vào lúc khai mở cả người hội viên mới và người khai mở phải ở trong một trạng thái hoàn toàn chân thành và quy thuận vào Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng. Như đã giải thích trước đây, Latihan tâm linh Subud là *một Latihan đã được đem lại do một Sinh lực tối thượng, không bị ảnh hưởng của dục vọng trong tâm và trí nên những gì đã tiếp nhận được vào lúc khai mở là một việc ở ngoài tầm thấu đạt của chúng ta.* Cả người khai mở và người được khai mở cũng đồng thời được tiếp xúc với sinh lực từ bên trong. Những tác động, những rung động ở bên trong đưa đến đột khởi hoàn toàn riêng biệt với ý chí của chúng ta. Điều này nghĩa

là bên ngoài dù hai người là riêng biệt nhưng bên trong, họ là một ở trong nội cảm; những gì *người khai mở tiếp nhận được thì người được khai mở cũng tiếp nhận được. Chỉ có sự khác biệt là người khai mở đã chứng nghiệm điều này nhiều lần trước đó còn đối với người mới khai mở thì là một điều mới lạ.* Bởi vì đây là lần đầu tiên nên đôi khi người được khai mở có thể cảm nhận thấy nguồn Sinh lực tối thượng tiếp xúc vào nội cảm họ một cách khá yếu ớt và lờ mờ chưa được hoàn toàn rõ rệt, nhưng cũng có thể xảy ra là người đó sẽ tiếp nhận được rất mạnh nên họ làm những tác động mạnh ở bên ngoài.

Cũng có những trường hợp, những tác động bên ngoài chứng tỏ sự có bệnh. Đôi khi những tác động này diễn ra bằng những cách khác thường có thể *bất lịch sự khi người khai mở chứng kiến*, nếu người được khai mở là một người khác phái.

Chính vì những chứng nghiệm như thế mà người đàn ông và người đàn bà phải làm Latihan riêng biệt, và người đàn ông phải do nam phụ tá ~~khai mở~~ và người đàn bà phải do nữ phụ tá khai mở.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. I, số 2, trang 30-31)

Bản tuyên ngôn của Bapak cho các dự bị hội viên

Có một điều khác cần thiết là các Phụ tá phải đọc bản tuyên ngôn của Bapak trước khi khai mở cho những người muốn làm hội viên. Điều này là cần thiết để các dự bị hội viên có thể trong giai đoạn đầu tiên, hiểu được ý nghĩa và mục đích của Subud.

(thư gửi cho Sjafrudin Achmad, 3-9-1958)

Bản tuyên ngôn của Bapak

Trước khi khai mở và trước khi bắt đầu làm Latihan tâm linh

Mardi Ning Sih

sùng bái trong Subud, quý vị cần phải hiểu ý nghĩa của danh từ Subud. Subud là chữ rút ngắn của những chữ Susila, Budhi và Dharma.

Susila nghĩa là: cách sống của con người phù hợp với ý muốn của Thiên Liêng Toàn Năng.

Budhi nghĩa là: sức mạnh về Quyền Năng sinh-hoạt ở bên trong con người.

Dharma nghĩa là: quy thuận, tin cậy và chân thành đối với Thiên Liêng Toàn Năng.

Đây là ý nghĩa của chữ Subud. Vì sự sùng bái Thiên Liêng bằng cách làm Latihan, chúng ta mong được trở nên những con người thật sự phụng sự Ngài và tuân theo huấn giới của Ngài.

Trong Subud, quý vị không nên tự ép mình phải làm yên lặng trí óc và cũng không tập trung tư tưởng của quý vị, mà chỉ quy thuận theo Đấng Toàn Năng với một đức tin trọn vẹn, tin cậy và chân thành.

Thiên Liêng là đấng Tạo-Hóa của muôn loài hiện hữu trong vũ trụ, kể cả con người. Vì thế hiển nhiên là Thiên Liêng có được mọi vật có trước tiên và Thiên Liêng tồn tại sau khi mọi vật đã tận diệt. Nói tóm lại, Thiên Liêng là Đấng Toàn Giác, Toàn Lực ở trên hết thảy muôn vật Ngài đã tác tạo.

Trong sự sùng bái Thiên Liêng, khi ở trong nội cảm quý vị, quý vị quy thuận với một đức tin trọn vẹn, tin cậy và chân thành là đủ rồi. Chúng ta không cần phải nghi ngờ chút nào cả, chúng ta không nên sử dụng ý chí và tư tưởng của chúng ta trong sự sùng bái của chúng ta, nhưng thay vì thế, chúng ta phải quy thuận thật sự và vâng phục với một đức tin trọn vẹn, tin cậy và chân thành. Vì trong trạng thái như thế, chúng ta thoát khỏi áp lực của dục vọng và không bị

ảnh hưởng của những sức mạnh phụ thuộc của con người. Quả thật ảnh hưởng của các dục vọng và các sức mạnh hạ đẳng có thể hoạt động nếu quý vị hãy còn sử dụng ý chí và tư tưởng quý vị, vì thật ra ý chí và tư tưởng là những ống dẫn mà do đó những dục vọng và những sức mạnh hạ đẳng xuất nhập nội cảm con người.

Ý nghĩa và mục đích của Subud là như thế đó.

Hơn nữa, khi quý vị đã tiếp nhận được Latihan, quý vị sẽ chứng nghiệm một cái gì mà thật ra đây là quá trình thanh lọc. Nghĩa là các bộ phận thân thể quý vị trước kia đầy dẫy dục vọng và sức mạnh hạ đẳng do ý chí và tư tưởng gây ra, sẽ lần lần được tẩy rửa. Tất cả sự kiện này tự nó xảy ra và không có tâm và trí xen vào.

Đây là những gì quý vị sẽ tiếp nhận được trong Latihan tâm linh của Subud. Thật ra, Latihan tâm linh Subud không phải là một giáo lý mà là một sự tiếp nhận. Nghĩa là trong khi làm và thực hành Latihan sùng bái trong Subud, chúng ta luôn luôn thoát khỏi mọi dục vọng và mong cầu trong nội cảm chúng ta, nhưng chúng ta vẫn hoàn toàn biết rõ được những gì chúng ta đang tiếp nhận.

(trích trong *Pewarta Kedjiwaan Subud* Vol. V, số 4, trang 117-118)

Sự đóng góp tiền bạc.

Tổ chức trong Subud không giống như những tổ chức khác, đó chỉ là một guồng máy hành chánh mà hội Huynh Đệ cần có trong mọi quốc gia. Hiển nhiên là cần có những chỗ thích nghi cho mục đích sùng bái chung của chúng ta và có nhiều nhu cầu khác mà chắc chắn là phải có tiền để cung cấp cho những nhu cầu đó. Đó là trách nhiệm của các ủy ban để trông nom về phần tài chánh và để đáp ứng những nhu cầu như thế trong lãnh vực đã đưa ra. Chúng ta không nên chỉ tin cậy vào sự đóng góp của các hội viên để

Mardi Ning Sih

đáp ứng những nhu cầu này, vì chúng ta phải nhớ là một số người đến với một sự chí thành để sùng bái Thiên Liêng đã có những lý do không thể đóng góp được. Ủy ban nếu có thể nên làm nhẹ bớt một vài gánh nặng của các huynh đệ, để không một ai bị cản trở trong việc sùng bái Thiên Liêng chỉ vì vấn đề tiền. Nhờ đó, Subud tránh được sự nghi kỵ là chỉ khai mở cho những người giàu mà không khai mở cho người nghèo, điều đó sẽ được chứng minh là sự khai mở dành cho tất cả mọi người, những người chân thành cần sùng bái Thiên Liêng.

(Trích trong Subud and the active life, trang 28-29)

Sự khai mở

Phụ tá và sự khai mở

Bapak mong và khuyên các Phụ tá là các Phụ tá sẽ thật sự biết rõ và thật sự cảm nhận thấy tính chất của sự khai mở để các Phụ tá sẽ biết là chính họ không làm gì trong sự khai mở này và Phụ tá cũng không phải là nơi Quyền Năng Thiêng Liêng xuất phát, các Phụ tá chỉ là những kênh dẫn nhập mà sự tiếp giao truyền qua người khác. Quý vị đừng để có một cảm xúc nào bên trong quý vị là chính quý vị có thể cho sự tiếp giao hay khai mở người khác. Đừng bao giờ cho mình là có quyền lực, là người biết nhiều, là một huynh trưởng, là người có một cái gì để cho người khác – đừng bao giờ nghĩ như thế. Quý vị chỉ là kênh dẫn truyền và duy nhất chỉ có Thiêng Liêng là nguồn gốc phát xuất của tất cả mọi sự.

Có trường hợp người được khai mở tiếp nhận được một cách nhanh chóng hơn và có một jiwa cao quý hơn người khai mở, người đã được coi như một kênh dẫn truyền sự tiếp giao cho người được khai mở. Nhưng, cho dù jiwa của người được khai mở thuộc vào hàng phẩm chất cao quý hơn jiwa người khai mở, nhưng cho đến lúc khai mở, jiwa người đó vẫn còn đóng chặt. Một khi đã tiếp nhận được sự tiếp giao qua người Phụ tá khai mở thì jiwa của người được khai mở mới thức tỉnh và sự chứng nghiệm về sự thức tỉnh này có thể nhiều hơn sự thức tỉnh của người khai mở cho

họ.

Việc này có thể xảy ra một cách dễ dàng.

Vì thế, Bapak nói là không có huynh trưởng trong Hội Đồng Phụ tá, tất cả các Phụ tá đều như nhau, chỉ có Thiêng Liêng là Đấng có thể biết được người cao hơn và người thấp hơn, các Phụ tá tiếp nhận được nhiều hay ít hay người nào đã đạt đến trình độ nào. Chúng ta chỉ có thể tiếp nhận được những gì Thiêng Liêng ban cho chúng ta.

Khi Bapak nói, chính Thiêng Liêng là Đấng Duy Nhất biết được những việc này, có nghĩa là chúng ta chỉ có thể biết nếu Thiêng Liêng muốn, nên kiến thức của chúng ta là dựa trên những gì mà Thiêng Liêng đã ban cho chúng ta. Như thế, ngay cả khi Bapak làm trắc nghiệm với quý vị thì – trắc nghiệm đó không phải là một câu hỏi về việc gì mà Bapak muốn biết; Bapak chỉ quy thuận vào Thiêng Liêng và tiếp nhận những gì Thiêng Liêng ban cho. Đây chỉ là một cách khác để nói là con người không hơn gì một kênh dẫn truyền. Quả thật là đúng, đối với chính Bapak: vì có thể, có người sau khi nhận được sự tiếp giao sẽ tiếp nhận được nhiều hơn Bapak và Bapak không thể phàn nàn với Thiêng Liêng về điều này.

Do đó, đối với những giải thích mà Bapak đã ban cho, các Phụ tá phải hiểu rõ ràng là công việc của Phụ tá hay những người khai mở không phải là hướng dẫn các người khác mà chỉ hành động như những người làm chứng khi người khác được khai mở. Phụ tá cũng nên đơn giản hiểu rằng cách làm như thế là để các Phụ tá thực hiện việc sùng bái Thiêng Liêng như thường lệ, và không có ảnh hưởng nào của chính Phụ tá tác động vào sự khai mở. Bằng cách này, các Phụ tá khai mở cũng có thể tiếp nhận được nơi Thiêng Liêng cho chính họ để trí óc và cảm xúc họ sẽ không hướng về người khai mở, nhưng họ sẽ chỉ hiện diện trước Thiêng Liêng Toàn Năng mà thôi.

Latihan tẩy rửa của các Phụ tá trước khi khai mở.

Trước khi khai mở, các Phụ tá nên làm một Latihan. Làm Latihan này để trạng thái của quý vị sẽ được thanh lọc. Nếu không, quý vị có thể suy nghĩ về những hóa đơn chưa trả hay nghĩ về con cái đau ốm hay nghĩ về việc vừa gây gỗ xong; và nếu ý nghĩ và cảm xúc quý vị không yên tĩnh, khi quý vị đến khai mở thì thay vì quý vị chỉ là một kênh dẫn truyền để nguồn sinh lực có thể đến với người hội viên mới thì tất cả mọi sự hỗn loạn đã súc tích trong quý vị sẽ tràn qua người hội viên và rồi cả Phụ tá lẫn người được khai mở sẽ bị thiệt hại. Đối với quý vị là những Phụ tá, quý vị sẽ nhận được nhiều lợi ích nếu quý vị tự làm mình yên tĩnh trước khi khai mở hơn là nếu quý vị cầu thả không chú ý đến sự yên tĩnh đó. Không những kết quả sẽ được thoải mãn cho nội cảm của những người đang tiếp nhận sự tiếp giao mà vào lúc đó, chính các Phụ tá cũng có thể tiếp nhận được và tương thông với Nguồn Đại Sinh Lực thật cao quý và hùng mạnh.

(Trích trong Subud and the active life, trang 175).

Sự khai mở

Tất cả các Phụ tá cần phải nhớ rằng trong Latihan tâm linh Subud, các Phụ tá chỉ hành động như những “**người đứng bên cạnh**”, không làm ảnh hưởng và không nên làm ảnh hưởng đến người đứng kế bên, để cả hai người cùng sùng bái Thiêng Liêng và cùng tiếp nhận những gì cần thiết cho nội cảm của mỗi người.

Vì nếu không như thế thì không những người đứng gần không nhận được gì mà cả “**người đứng bên cạnh**” (tức Phụ tá) cũng sẽ không có một chút tiến bộ nào. Vì sự thật những Phụ tá không khai mở một con đường cho người họ đứng

bên cạnh và nếu Phụ tá làm như thế thì có thể sẽ đóng con đường để sùng bái Thiêng-liêng của người đứng bên cạnh.

Lẽ tất nhiên quý vị đã biết rõ Latihan tâm linh Subud không phải là một sự giảng dạy, học tập nhưng là một sự tiếp nhận như tất cả các vị tiên tri ở thời xưa đã chứng nghiệm và tiếp nhận. Như thế, thật hiển nhiên, những gì đã có được trong Latihan tâm linh là chỉ duy nhất do ý Muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng; người ta thường gọi điều này là “mu’jizatullah” nghĩa là Ân tứ huyền diệu của Thiêng Liêng .

(trích trong thư của Bapak gửi cho Margaret Wichmann, Sjafrudin Achmad 14-7-1958).

Ngoài điều này ra thật là cần để các Phụ tá biết cái cách đúng để khai mở những huynh đệ muốn được khai mở hay người thỉnh nguyện mà đã đến kỳ khai mở.

Cái cách khai mở như sau:

Khi các Phụ tá đứng trước những người khai mở thì một trong những Phụ tá cần phải nói (đọc) như thế này:

Thông điệp của Bapak.

“Chúng tôi là những Phụ tá trong hội Huynh đệ Tâm linh Subud, giờ đây chúng tôi chứng minh tâm nguyện của (anh, chị) muốn sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất. Chúng tôi mong rằng tâm nguyện của (anh hay chị) được chân thành và vững chắc.

Anh, chị biết rằng Đấng Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất là Đấng đã tạo ra toàn thể vũ trụ, tạo ra tất cả những gì mà có thể trông thấy và không trông thấy. Thiêng Liêng là Toàn giác, Toàn Năng, Đại Hùng, Đại Lực. Vì thế trong khi sùng bái Ngài, anh, chị không thể dụng tâm mong cầu và tưởng niệm. Vì thế, vào lúc này, chúng tôi mong rằng anh, chị đừng tập trung tư tưởng nhưng hãy mở rộng cho thật rộng, chân thành quy thuận theo Ý Muốn của Thiêng Liêng và hãy kiên tâm và chân thành trước sự Quang Minh, cao cả của Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất.

Để cho tâm thần anh chị được yên tĩnh, chúng tôi yêu cầu nhắm mắt lại, thả lỏng thân tâm cho thành thơi và đừng để ý đến những người đang tập ở chung quanh. Khi có những cử động phát khởi do từ bên trong, anh, chị đừng kiềm hãm lại và cũng đừng lo sợ mà hoàn toàn theo những phát động tự nhiên ấy”.

Khi người Phụ tá đọc xong tất cả các Phụ tá làm Latihan của mình như thường lệ. Quý vị không cần phải suy nghĩ về người được khai mở - hãy phó mặc sự khai mở cho Quyền năng của Thiêng Liêng Toàn năng.

Bằng cách này tình trạng khai mở sẽ được rõ ràng, để mỗi bên người Phụ tá và người được khai mở sẽ tiếp nhận được những gì cần thiết cho chính họ.

(trích trong thư của Bapak gửi cho Sjafrudin Achmad và trung tâm Bournemouth, 3-9-58).

Các Phụ tá trong khi khai mở

Bapak thường nói là công việc của Phụ tá quả thật là nặng nhọc vì người Phụ tá đã hành động như một ống dẫn cho nguồn sinh lực làm thức tỉnh nội cảm của người được khai mở. Có sự kiện như thế vì người Phụ tá là một người đã tiếp nhận sự tiếp giao với Quyền năng của Thiêng Liêng. Do đó Phụ tá bắt buộc phải cảm nhận thấy mọi thứ mà người được khai mở đã cảm nhận thấy.

Như thế, nếu tỉ dụ, người được khai mở có sự gì phiền muộn trong tâm, người Phụ tá sẽ cảm nhận thấy buồn và như thế, ngay cả khi người được khai mở mà bị đau vì một bệnh gì, người Phụ tá hay người khai mở cũng sẽ cảm thấy bệnh của người được khai mở. Nhưng trái lại, nếu ngẫu nhiên, người được khai mở mà có tâm thanh khiết và có một đời sống đạo đức, thì người khai mở cũng sẽ cảm thấy thanh khiết, yên tĩnh và hài lòng trong nội cảm.

Đối với một người đã trở thành Phụ tá là như thế đó, dù Phụ tá cảm thấy bệnh tật hay có cảm xúc yên ổn, hài lòng mà đã tiếp nhận được thì cảm xúc đó cũng không ở lại lâu trong người Phụ tá. Vì lý do thật là cần để các Phụ tá Subud phải mạnh trong tâm khảm và thật sự có một cảm xúc quy thuận một cách nhẫn nại và chân thành vào Quyền-năng của Thiêng Liêng.

(trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V, số 3, trang 77)

Khi các hội viên được khai mở trong Latihan tập thể

Các dự bị hội viên có thể được khai mở trong một Latihan tập thể. Những dự bị hội viên sắp được khai mở đứng trước các hội viên đã tiếp nhận được rồi. Các hội viên không được phép khởi sự làm Latihan cho tới khi lễ khai mở đã hoàn tất. Tỉ dụ có thể sắp đặt các hội viên sắp được khai mở đứng lên trên, đối diện với các Phụ tá và các hội viên còn lại ở sau các hội viên dự bị đó.

Sau khi các Phụ tá đã nói hay đã đọc bản tuyên ngôn chứng minh và khuyên các dự bị hội viên yên tĩnh và quy thuận thì các hội viên đứng sau các dự bị hội viên có thể bắt đầu làm Latihan cùng với các dự bị hội viên.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol II, số 1/8, trang 20).

Latihan tẩy rửa sau khi khai mở

Latihan tẩy rửa chỉ dành cho Phụ tá mà thôi và phải làm Latihan vào khoảng 15 phút sau mỗi một Latihan khai mở.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol II, số ¾ trang 64)

Những hình trạng của Latihan

Latihan tự nhiên đến

Nếu Latihan đúng thật và thật sự đến tự nhiên (không phải do ý muốn) thì thật là một Latihan mà jiwa cần đến. Người ta có thể tiếp nhận và theo Latihan này chừng nào jiwa còn cần có Latihan. Tuy nhiên, nếu Latihan quá lâu và mất nhiều thì giờ của quý vị (tỉ dụ trong giờ làm việc) quý vị phải xin phép Thiêng Liêng để Quyên-Năng Ngài ngưng Latihan lại và tiếp tục làm Latihan trong những giờ rảnh rỗi.

(Trích trong *Pewarta Kedjiwaan Subud*, Vol.II, 3-4 trang 66)

Phải yên tĩnh trước khi làm Latihan

Bapak mong rằng khi quý vị đến nơi tập Latihan, trước khi làm Latihan, quý vị sẽ không đem theo một đầu óc đầy những ý nghĩ vì rồi quý vị sẽ không tiếp nhận được mà sẽ chỉ ném ra ngoài phòng tập những ý nghĩ quý vị đem theo mà thôi. Quý vị không nên làm như thế. Tốt hơn là quý vị phải

giữ yên tĩnh trước khi làm Latihan và đừng suy nghĩ bất cứ một việc gì, để khi quý vị bắt đầu làm Latihan thì nửa giờ này có thể thật sự hữu ích cho tất cả quý vị. Tính chất của điều này là quý vị không nên đến nơi làm Latihan để tổng khứ ra ngoài những ý nghĩ của quý vị nhưng để có thể tiếp nhận những gì mà quý vị cần.

(Trích trong Subud and the active life trang 113, xuất bản lần thứ nhất, trang 83 xuất bản lần thứ hai)

Sửa soạn làm Latihan.

Lý do tại sao người hội viên đó hãy còn có ít cử động là do chính lỗi của anh ta vì anh ta hãy còn có rất nhiều ý nghĩ và tư tưởng bất cứ khi nào anh ta sắp làm Latihan tâm linh chứ không phải anh ta không được khai mở đúng cách. Như thế, anh ta không nên suy nghĩ về bất cứ một sự việc gì hay có bất cứ một tư tưởng nào trước khi làm Latihan. Anh ta chỉ nên nói ở bên trong anh ta: “Thiên Lương - Thiên Lương - Thiên Lương ” mà thôi.

Nếu anh ta có thể làm được như thế, anh ta sẽ có thể cảm nhận một sự rung động về sức sống, nghĩa là sự rung động của nội cảm khi nội cảm được chạm với sự tiếp giao do Quyền Năng của Thiên Lương Toàn Năng. Sự rung động này, sau cùng tự nó phát hiện bằng những cử động và sức mạnh mà người ta gọi là Latihan tâm-linh.

Về phần quý vị, tốt hơn là đừng cảm nhận hay suy nghĩ quá nhiều, bởi vì nếu quý vị suy nghĩ hay cảm nhận về một người nào khác, quý vị lôi cuốn cảm xúc người đó vào nội cảm quý vị, vì nguyên nhân đó, quý vị phải kiên tâm trong đời sống thường nhật và chỉ nghĩ về các vấn đề thuộc về gia đình quý vị và trước khi làm Latihan, quý vị phải trống rỗng mọi tư tưởng và ý nghĩ và hướng toàn thể nội cảm quý vị vào Quyền Năng của Thiên Lương Toàn Năng bao bọc quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài.

Sắp đặt sự hiện diện của Phụ tá trong các buổi Lalian.

Trong một trung tâm Subud, nếu có một trăm hội viên và có 10 hay 20 Phụ Tá thì các Phụ tá phải thay phiên nhau để dự vào các buổi Latihan trong tuần, chứ không phải là tất cả Phụ tá đều phải đến; năm Phụ tá dự vào Latihan tối thứ nhất, 5 Phụ tá dự vào Latihan tối thứ hai v.v.. Nếu số hội viên ít hơn số 100 - 50 hay 25 hội viên - và có 10 Phụ tá thì số Phụ tá dự vào Latihan, mỗi tối có thể giảm xuống từ ba đến bốn người. Với sự sắp đặt này các Phụ tá sẽ có những buổi tối riêng cho mình, còn nếu các Phụ tá phải đến mỗi tối và tối đó phải dự 3 hay 4 Latihan thì có nghĩa là họ làm đến 12 Latihan trong một tuần lễ mà số này quả thật rất nặng nề. Vì thế, các buổi Latihan phải xếp đặt để làm nhẹ bớt gánh nặng cho Phụ tá .

Sự sắp đặt các buổi Latihan và thời giờ trong mỗi trung tâm phải do các Phụ tá cùng nhau quyết định vì Phụ tá không có Chánh Hội trưởng hay Thư ký, các hội viên của Hội đồng Phụ tá được coi là đã được thanh lọc nhiều hơn những hội viên khác nên bất cứ sự sắp đặt nào cũng phải quyết định bằng một cách hòa hợp cùng chung một cảm xúc tinh khiết, thân mật và không nên có dục vọng dẫn dắt hay theo sự dẫn dắt của người khác. Một buổi họp như thế phải được điều khiển do sự thông cảm lẫn nhau, và phải có một cảm xúc chung về việc gì đúng. Vì thế, thật là cần thiết để cùng nhau làm trắc nghiệm. Khi phải có những sự sắp đặt - tỉ dụ như một Phụ tá phải đi thăm một hội viên ở xa thì phải quyết định bằng cách làm trắc nghiệm xem ai phải đi. Sự kiện giống như thế cũng áp dụng cho sự đi thăm hội viên đau ốm; bằng cách này, người Phụ tá được chọn làm công việc này sẽ không cảm thấy một gánh nặng và sẽ có một cảm xúc đã được chia sẻ trách nhiệm.

Mardi Ning Sih

Làm Lalihan nhiều lần

Các Phụ tá phải xem chắc chắn là không có hội viên nào làm Latihan nhiều hơn hai hay ba lần trong một tuần lễ. Đôi khi hội viên được cho phép tập hai lần với nhóm và một lần ở nhà tùy theo các trường hợp.

(Bà M>Bakyu Rochanawati nói chuyện cho nữ Phụ tá ở Âu-châu (1959-60))

Làm Latihan ở nhà.

Không ai được phép làm Latihan một mình, trừ phi được Phụ tá cho phép. Sau 3 tháng làm Latihan, Phụ tá có thể cho phép một hội viên làm Latihan ở nhà thêm với Latihan tập cùng với nhóm, miễn là người Phụ tá đã hài lòng là người đó có thể ngưng Latihan sau nửa giờ.

Nếu vợ chồng được phép tập Latihan ở nhà thì người này tập xong sẽ đến người kia, nhưng không được cùng tập chung trong một phòng.

(Bà M>Bakyu Rochanawati nói chuyện cho nữ Phụ tá ở Âu-châu (1959-60))

Latihan của các hội viên cô lập.

Câu hỏi: Xin Bapak minh giải thêm, vì khoảng cách không có ý nghĩa trong vấn đề tâm linh nên có thật là thích hợp để cho các hội viên cô lập làm Latihan một mình cùng lúc với Latihan của nhóm không? Điều này chắc sẽ là một sự bào chữa cho những hội viên tập Latihan ở nhà vì hầu như còn có sự hy sinh về thời giờ và tiền bạc để đi tới trụ sở?

Bapak: Các Phụ tá rất cần cho lời khuyên để ngăn ngừa sự việc này xảy ra, vì điều đó chỉ có nghĩa đối với các hội viên

nào ở rất xa nhóm đã được thành lập và không thể luôn luôn dựa vào Latihan với nhóm được. Họ được phép và có thể làm Latihan tùy ý họ và không cần phải tới trung tâm, miễn là họ làm Latihan cùng lúc với Latihan của nhóm. Nói một cách khác, nếu nhóm luôn luôn làm Latihan vào thứ hai, thứ năm thì những người ở xa cùng làm Latihan vào thứ hai, thứ năm. Làm Latihan cùng một lúc, họ sẽ có thể giao cảm với nhau và Latihan của họ có thể tiếp diễn tốt đẹp. Nhưng điều này không áp dụng cho những hội viên thuộc một nhóm, tỉ dụ như Nữ ư Ước và vì nơi tập Latihan hơi xa một chút rồi họ cho là không cần đi tới trung tâm nữa và họ tự làm Latihan ở nhà. Không phải như thế chút nào cả.

(Trích Subud in the world trang 64-65).

Thời hạn làm Latihan.

Nếu chúng ta thật sự cân nhắc điều này và cảm nhận thấy thì nửa giờ hay nhiều hơn một chút là đủ cho các hội viên làm Latihan tâm linh. Thật cũng đủ để các hội viên làm Latihan hai lần một tuần lễ. Vì lý do là khả năng của nội cảm, tâm và trí mà chưa quân bình với jiwa đang phát triển thì nếu một người làm Latihan quá nhiều, họ sẽ rất có thể chứng nghiệm một sự hỗn loạn trong nội-cảm, mà người ta gọi là bạo phát.

Vì nguyên nhân đó, Bapak ước mong quý vị sẽ sắp đặt Latihan cho hội viên theo như thường lệ. Nếu quý vị thật sự cho là cần phải làm thêm Latihan nữa, quý vị có thể kéo dài thời gian làm Latihan thêm 15 phút và quý vị chỉ được phép tăng tổng số Latihan lên thêm một Latihan nữa mà thôi, như thế có 3 Latihan trong một tuần lễ.

Vợ chồng làm Latihan.

Thật quả, Bapak không chấp nhận những cặp vợ chồng trong Subud cùng làm Latihan với nhau và Bapak không cho

Mardi Ning Sih

phép như thế, bởi vì thật ra Latihan tâm linh Subud mà quý vị đang theo là sự sùng bái Thiêng Liêng của quý vị. Về đường lối quý vị sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng thì trong sự sùng bái này quý vị đã được hướng dẫn và diu dắt do Quyền-Năng của Ngài. Quý vị phải nhận rõ điều này bởi vì trong sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng của quý vị, bản chất bên trong quý vị phải hoàn toàn không bị ảnh hưởng của nafs (dục vọng) còn nếu đàn ông và đàn bà cùng làm Latihan với nhau cùng một lúc và cùng một chỗ thì thật ra nó sẽ lôi cuốn những ảnh hưởng của nafs.

Lẽ tất nhiên, sự kiện này sự dễ khiến cho cả người đàn ông và người đàn bà chứng nghiệm một tình trạng hỗn loạn của nafs asmara (dục vọng về tình yêu) mà họ sẽ bắt lực để ngăn cản nafs.

Nếu vào lúc khai mở, đàn bà phải do nữ Phụ tá khai mở, đàn ông phải do nam Phụ tá khai mở thì rồi tại sao sau khi họ đã có thể tiếp nhận và làm Latihan tâm linh mà đột nhiên họ lại được cho phép tiếp nhận và cùng nhau làm Latihan cùng một lúc và cùng một chỗ? Rõ ràng là điều này chỉ do áp lực của nafs và họ chưa nhận thức rõ được Latihan tâm linh là hoàn toàn khác biệt với sự tập luyện thường mà do ý chí và nafs làm thức tỉnh. Thật ra, Bapak cấm một hành vi như thế vì thấy rằng Latihan tâm linh mà quý vị tiếp nhận và theo đúng thật là sự hướng dẫn và diu dắt do Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Quý vị phải cảm nhận là quý vị rất có diễm phúc, là do ân-huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng mà nafs thường điều khiển quý vị có thể bị đẩy sang bên. Do đó, quý vị phải hết sức tránh đừng để cho mình là những trò chơi của nafs, nó làm ảnh hưởng đến tâm và trí quý vị.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 3, trang 15-17)

Latihan với người đau ốm.

Nếu người đau ốm là một hội viên và không thể đến nơi tập Latihan vì họ bị đau quá nặng thì một hay hai Phụ tá có thể đến làm Latihan ở nhà người đau. Người đau phải nằm trên giường và các Phụ tá làm Latihan nửa giờ gần người đó. Nhưng nếu người đau còn có thể đi tới trụ sở tập Latihan thì người đó phải dự buổi Latihan của tất cả mọi người, như thường lệ và các Phụ tá cũng giúp như thường lệ. Thật là không cần làm Latihan cho những người đau mà không phải là hội viên vì việc đó có thể đem đến sự hiểu lầm.

Sau buổi Latihan của Phụ tá giúp cho những người đau, các Phụ tá phải làm Latihan tẩy rửa 10, 15 phút.

(Trích trong Pewarta Kéjiwaan Subud Vol. II, No 3-4, trang 70)

Lời khuyên về Latihan sau một cuộc giải phẫu nặng.

Về Latihan sau một giải phẫu nặng, Bapak nói là cần phải đợi 3 tháng sau khi cuộc giải phẫu được thực hiện.

(Trích thư gửi cho nữ Phụ tá trong ủy-ban quốc gia Subud U.K Jakarta 24-10-66)

Latihan với hội viên đau khác phái.

Không được phép giúp Latihan cho người đau khác phái. Nếu bệnh nhân là người nữ thì nữ Phụ tá giúp và nếu người nam mà đau thì cũng phải do một nam Phụ tá giúp cho họ.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V số 2 trang 47)

Lalihan cho trẻ em hay hội viên đau

Thật là tốt để xin trợ giúp của các Phụ tá khi con của một

hội viên hay chính người hội viên đau để các Phụ tá có thể làm Latihan gần họ. Trong trường hợp của chính người hội viên thì không cần làm Latihan gần họ khi họ ngủ. Người Phụ tá có thể làm Latihan với họ khi họ thức. Chỉ khi đứa bé đau và cần sự giúp đỡ thì Phụ tá phải làm Latihan gần đứa bé trong khi nó ngủ.

(Trích Subud in the World trang 33)

Latihan cho người sắp chết.

Đối với người không phải hội viên Subud, quý vị không nên làm Latihan cho một người sắp chết, nếu quý vị chưa nhận được sự thỉnh cầu của người ấy hay họ hàng của người ấy để làm Latihan giúp họ, vì nếu không thì đó là một hành động cưỡng bách, có nghĩa là bắt buộc một người không muốn điều đó và sẽ có thể người ta nói việc quý vị làm là vô phép, không chính đáng.

Quý vị được phép làm Latihan cho họ hàng của một hội viên Subud sắp chết trong trường hợp quý vị được họ hàng người đó yêu cầu, dù người liên hệ không yêu cầu quý vị làm như thế. Nếu tình cờ người sắp chết là chồng, anh, cha quý vị được phép làm Latihan cho họ và các nam Phụ tá cũng được phép làm Latihan cho vợ chị, hay mẹ sắp chết.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. 1 số 4, trang 92-93).

Latihan với người chết.

Cách quý vị muốn cầu xin sự giúp đỡ của Thiêng Liêng chỉ giản dị là làm Latihan cho chính quý vị, còn sự ước muốn này có được ban cho hay không là hoàn toàn tùy nơi Thiêng Liêng, trong khi làm Latihan tâm linh bằng cách này, quý vị cũng sẽ tiếp nhận được những gì cần thiết cho sự phát triển của chính quý vị, nhưng nếu quý vị muốn cầu xin tha

thứ cho người chết trong Latihan của quý vị thì quý vị cũng không làm gì hơn cho người đó được. Do đó, quý vị chỉ làm Latihan để quý vị có thể tiếp nhận được những gì cần cho quý vị, nghĩa là không những có thể giúp đỡ cho người chết mà bằng cách này chính quý vị cũng có thể tiếp nhận được. Và tất cả việc này chỉ tùy thuộc ở lòng lân mẫn và ân huệ của Thiêng Liêng .

Thật sự không cần làm Latiban trước một xác chết, vì con đường đi đến Thiêng Liêng - thế giới tâm linh - là vô giới hạn về không gian hay thời gian, nó bao gồm toàn thể thế giới, toàn thể vũ trụ. Tục lệ cầu nguyện gần một thi hài chỉ để tỏ cho người khác biết là điều đang làm đó là để hướng thẳng vào người chết, đây là đối với những con mắt thường phàm chứ không phải đối với con mắt của Thiêng Liêng .

(Trích trong Subud and the active life trang 240 xuất bản lần thứ nhất).

Latihan cho những người không tiếp nhận được.

Nói về những hội viên Subud đã ở trong Subud từ lâu mà hãy còn chưa có thể tiếp nhận và cảm thấy cái mà người ta gọi là Latihan tâm linh Subud thì các Phụ tá phải làm những Latihan đặc biệt cho họ cho tới khi họ có thể thật sự cảm thấy Latihan. Quả thật, đây là trách nhiệm của các Phụ tá là những người đã được các hội viên tin cậy, là những người đã có kinh nghiệm trong Kedjiwaan (lĩnh vực của sức mạnh ở bên trong). Hơn nữa, các Phụ tá không nên chỉ đợi đến khi hội viên cho hay mà các Phụ tá phải xem xét tình trạng của các hội viên một cách chặt chẽ để xác định người nào hãy còn thật sự chưa cảm nhận thấy Latihan tâm linh Subud. Các Phụ tá cũng cần phải giải thích về nền tảng và mục đích của Latihan tâm linh Subud cho ai chưa thật sự hiểu rõ về Latihan.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VI số 5, trang 27)

Thật sự cũng cần phải làm Latihan đặc biệt cho các hội viên không đến làm Latihan nữa, vì họ chưa có thể tiếp nhận được cái mà người ta gọi là Latihan tâm linh. Bapak khuyên quý vị điều này vì hãy còn có nhiều hội viên ở các trung tâm Subud trên nhiều quốc gia không đến làm Latihan vì họ không hiểu biết đầy đủ về nền tảng và mục đích của latihan tâm linh Subud và họ không thể tiếp nhận được Latihan tâm linh Subud.

Do sự chăm nom săn sóc các hội viên như thế này, các Phụ tá cũng sẽ thành hoàn hảo trong khi thi hành nhiệm vụ Phụ tá, mà thật ra Phụ tá là những người hội viên hệ trọng nhất trong tổ chức huynh đệ tâm linh Subud, bản chất họ giống như bản chất của một huynh trưởng đối với các hội viên.

Hơn nữa, bằng cách này, các Phụ tá sẽ có thể có một thái độ rõ ràng đối với hội viên, khi một Phụ tá nhận thấy một hội viên không đi tập Latihan là vì thật quả họ không muốn theo Latihan tâm linh Subud và muốn rút ra khỏi sổ hội viên. Nếu thật quả như thế, tên người hội viên đó phải được lập tức bỏ khỏi danh sách hội viên Subud.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII, số 2, trang 29)

Những hội viên rời khỏi nhóm rồi lại trở lại.

Về các hội viên rời khỏi nhóm, nếu họ trở lại; họ có thể được nhận như những hội viên khác. Chỉ cần cho họ biết là họ không nên có thói quen làm như thế.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VI số 3, trang 75).

Nhiệm vụ của Phụ tá đối với người mà họ đã khai mở.

Người ta gọi những Phụ tá Subud là „pembantu pelatih“. Pembantu nghĩa là „trợ giúp“. Pelatih nghĩa là „huấn luyện“. Như thế „Pembantu Pelatih“ nghĩa là Phụ tá huấn luyện viên. Giả thử, huấn luyện viên là Bapak, như thế các Phụ tá là Phụ tá của Bapak. Họ phải giống Bapak hay ít nhất họ phải giống một chút.

Điều hệ trọng và cần thiết đối với các Phụ tá là họ phải khai mở cho một người nào muốn xin gia nhập Subud, và sau khi khai mở, họ không nên xử sự giống như một người thả diều - sau khi thả cho diều bay thì cắt dây và mặc cho diều bay. Như thế, các Phụ tá không nên khai mở cho một người rồi để mặc họ muốn làm gì thì làm.

Nhưng sau khi khai mở cần phải có một sợi dây liên lạc nội-tâm, một sự liên lạc trong nội cảm giữa người khai mở và người được khai mở, bởi vì khi quý vị khai mở một hội viên mới, quý vị xác nhận quý vị là một người làm chứng việc khai mở đó. Mặc dù điều đó không thể trông thấy bởi vì quý vị chưa đạt đến trình độ cần phải có ấy, nhưng Quyền Năng của Thiêng Liêng đã chứng minh là quý vị khai mở một người anh em mới. Nếu quý vị chỉ để mặc họ sau khi quý vị đã khai mở cho họ rồi và nếu người ta hỏi quý vị: „Tại sao anh không để ý đến họ nữa?“, quý vị trả lời: „Tại sao tôi lại phải bận tâm đến anh ta?“, nghĩa là quý vị không chịu trách nhiệm, quý vị đã phạm một tội.

Nếu quý vị khai mở một hội viên mới, quý vị phải cảm nhận người hội viên đó như thế nào. Nếu cần, quý vị phải đến thăm họ để giúp họ thật sự biết rõ tính chất của Latihan tâm linh Subud, Susila - Budhi - Dharma.

Bapak đã có kinh nghiệm này ở khắp nơi. Mới đây ở Surabaya, Bapak tiếp một hội viên. Anh ta hỏi:

- “Thưa Bapak, nếu con được phép, con xin thưa chuyện với Bapak“

- „Về chuyện gì thế con?“
- „Con là một hội viên Subud đã năm năm và con không hiểu cái gì gọi là Latihan“
- „ Thế này là thế nào ?“
- “Ai đã khai mở cho con?”
- “Thưa Bapak, ông A”

Rồi Bapak hỏi ông A:

- Tại sao thế? Sau năm năm mà hãy còn như thế này ư?

Ông A đáp:

- “Anh ta chẳng bao giờ xuất hiện”.

Rồi Bapak bảo người hội viên vào phòng tập Latihan. Bapak giúp cho Latihan của anh ta. Sau Latihan, người ta hỏi anh:

- “Sao?”

Anh đáp:

- “Đây là cái mà người ta gọi là Latihan phải không?”
- “Phải, đúng đó”
- “Đây là lần thứ nhất tôi có thể cảm nhận thấy Latihan”

Có những trường hợp như thế ở Malang, Surabaya, Solo, Djoga và Bapak không biết về hội viên ở đây, nhưng quý vị không nên hỏi Bapak về điều ấy nữa. Thật nếu có một hội viên giống như thế, Phụ tá khai mở phải lo lắng, “lo lắng”. “Tại sao anh ta lại như thế?”. Người Phụ tá phải tìm ra tại sao người hội viên đó không thể tiếp nhận được Latihan.

Đây là điều Bapak luôn luôn cần nói với quý vị. Đây là một trong những nguyên nhân về sự thiếu cảm xúc huynh đệ và nguyên nhân sự chia rẽ và thiếu hòa hợp trong huynh đệ và nếu như thế thì không cần nói: “Assalamu alaikum wa rahama tullahi wa barakatuh” (Cầu xin sự thái bình, phước lành và ân-huệ của Thiên Liêng đến cùng quý vị) mà đó là tiếng chào của tình thương, một tiếng chào của huynh đệ thật sự.

Như thế, nếu có một hội viên không đến thì phải hỏi nguyên nhân tại sao không đến. Nếu anh ta thật sự cố ý không đến và nói: “Không, mặc kệ tôi, tôi phải xin thôi” hay “Tôi không phải là một hội viên Subud nữa” thế thì không phải lỗi tại quý vị và không phải là tội quý vị mà là tội của chính người hội viên đó, vì anh ta không giữ lời anh đã hứa khi anh được khai mở.

Nhưng nếu chính quý vị không thi hành bổn phận quý vị thì chính quý vị là người không giữ lời hứa với Thiên Liêng vì quý vị đã trở thành người trung gian của Ngài vào lúc khai mở.

(Trích trong *Pewarta Kedjiwaan Subud* Vol. V. số 5, trang 131-135)

Những hội viên cố chấp trong cách xử sự trái với quy tắc.

Thật ra chính bổn phận làm Phụ tá của quý vị là trông nom săn sóc các hội viên để các hội viên tuân theo mọi luật lệ của tổ chức Huynh Đệ Tâm-linh Subud của chúng ta và để họ có thể thành những người có tính tốt đúng theo sự hướng dẫn và diu dắt của Quyền Năng Thiên Liêng phát hiện trong Latihan tâm linh Subud. Thật ra, dù như thế nữa, các Phụ tá cũng không có quyền bắt buộc một hội viên theo lời khuyên và điều lệ của họ nếu người hội viên không muốn tôn trọng những lời khuyên và điều lệ này.

Mardi Ning Sih

Vì thế, nếu một hội viên bướng bỉnh và không lưu ý tới những lời khuyên và luật lệ của các Phụ tá và nếu sự này xảy ra nhiều lần thì tên người hội viên có thể bị loại ra khỏi sổ hội viên của tổ chức Huynh đệ Tâm-linh Subud và bất cứ họ làm gì, các Phụ tá hay Hội đồng Quản trị cũng không chịu trách nhiệm.

Chúng ta bắt buộc phải hành động như thế bởi vì chúng ta phải nhớ rằng mặc dù chúng ta có liên quan đến đời sống tâm linh nhưng chúng ta vẫn còn tiếp tục sống như những người ở dưới sự bảo vệ của luật pháp và điều lệ của quốc gia riêng chúng ta. Thật ra những điều lệ và luật pháp của những quốc gia này làm ra cho trật tự và an ninh của dân chúng, nếu cách xử sự và những hành động của một hội viên quả thật đi sai với luật lệ của tổ chức Huynh đệ Tâm linh Subud mà đã được công nhận và chính thức thành lập trong các quốc gia riêng của mỗi người thì chúng ta phải hành động đúng theo với luật lệ đã đặt ra cho chúng ta.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol.VII, số 4 trang 29-31)

Các Phụ tá và Latihan

Các Phụ tá không phải là những nhà lãnh đạo.

Trong thực chất của đời sống tâm linh, một Phụ tá phải đạt đến trình độ có thể tự sửa chữa những lỗi lầm của mình và có thể nhận rõ được sự tiến triển của mình đã đến đâu, các Phụ tá cũng phải có thể trả lời được những câu hỏi của các hội viên ở nhóm họ. Nhưng hiện nay những người trong quý vị phụng sự trong khả năng này chưa đạt đến trình độ đó. Do đó, quý vị không nên tự cho mình là phụ tá thực sự, vì quý vị đã được Bapak bổ nhiệm làm Phụ tá. Quý vị phải tiếp tục không được xao lãng Latihan của quý vị trong một thời gian lâu. Bapak đã khuyên và lời khuyên này cũng có trong bản nói về những nhiệm vụ của Phụ tá - bằng bất cứ cách nào, quý vị cũng không nên tự cho mình là lãnh đạo của một nhóm người đang tập luyện, nhưng quý vị chỉ đơn giản làm Latihan tâm linh của quý vị cùng với họ. Quý vị phải có nhiệm vụ trông coi để không có sự va chạm nhau và không có ai ra khỏi phòng trong khi còn đang làm latihan tâm linh và chỉ có thể thôi.

Lý do tại sao, các Phụ tá không nên tự cho mình là những người lãnh đạo khi thi hành nhiệm vụ Phụ tá của họ, là vì nếu như thế thì chính Phụ tá và cả những người mà đang cùng làm Latihan sẽ mất đi lợi ích của Latihan tâm linh.

Nhưng nếu các Phụ tá ngăn lại cảm xúc như thế thì cánh cửa sẽ mở ra cho tất cả mọi người để tiếp nhận từ Quyền Năng của Thiên Liêng, tất cả những gì cần cho sự phát triển của chính con người họ. Như thế, bản phận các Phụ tá chỉ là làm Latihan tâm linh cùng với các huynh đệ mà thôi.

(Trích trong Subud and the active life trang 214-215, xuất bản lần thứ nhất).

Các Phụ tá không nên thử hướng dẫn các hội viên trong khi làm Latihan.

Dường như có Phụ tá ở khắp nơi cảm thấy cần phải giúp các hội viên khi làm Latihan với họ. Đối với một số Phụ tá, cách để giúp của họ là sờ mó các hội viên, một số Phụ tá khác thì cho lời khuyên, nói tóm lại là họ hướng dẫn. Đó là ước muốn của họ.

Bapak không cho điều này là sai lầm: quả thật Bapak xác nhận việc đó là do từ bên trong, chứng tỏ một cảm xúc hòa hợp và thống nhất giữa các quý vị. Nhưng trong quý vị hãy còn nhiều người vẫn sử dụng tâm và trí trong Latihan, nên người ta cảm nhận thấy sự trợ giúp của các Phụ tá như thế như là một chướng ngại, một sự cản trở, kết quả là các hội viên không thể tiếp nhận và thực hành được Latihan tâm linh trong sự yên ổn và bình tĩnh.

Vì nguyên nhân này, Bapak ước mong các Phụ tá sẽ không hành động giống như thế nữa. Nếu cần để cho họ lời khuyên thì tốt hơn hãy hoãn lại tới khi làm Latihan xong, bởi vì như Bapak vừa nói, có nhiều người hãy còn không hiểu rõ. Lẽ tất nhiên, người Phụ Tá muốn hướng dẫn người hội viên mà họ lại gần để người hội viên có thể tiếp nhận nhanh chóng và tốt.

Nhưng còn nhiều hội viên cảm thấy sự giúp đỡ này như một chướng ngại, một sự cản trở nên Latihan của họ hoàn toàn

ngưng lại. Đối với người Phụ tá hành động như cách này khi họ giúp đỡ người khác thì cũng thế, nên trong Latihan, người Phụ tá cũng không tiếp nhận được cho chính họ.

Thật ra, cả đôi bên đều có hại do cách xử sự như thế này. Thứ nhất, chính người Phụ tá bị thiệt hại vì họ luôn luôn giúp đỡ những hội viên khác, nên họ không tiếp nhận được gì cho sự tiến triển cần thiết cho nội ngã họ.

Thứ hai là người được hướng dẫn hay được lời khuyên cũng không nhận được gì ngoài sự sờ mó, chạm vào người và lời khuyên mà họ nghe thấy của Phụ tá. Như thế, thật ra, cả hai người đều mất sự lợi ích của Latihan.

Vì thế, Bapak yêu cầu quý vị đừng làm thế nữa. Quý vị chỉ làm Latihan cho chính quý vị. Còn về cách xử sự của Bapak, không bao giờ Bapak sờ mó bất cứ một hội viên nào trong khi Bapak làm Latihan cùng với họ, trừ phi thật là cần thiết. Bapak cho lời khuyên sau khi hết Latihan. Nguyên nhân tại sao như thế. Có lẽ có một sự khác biệt giữa Bapak và các hội viên khác, tỉ dụ như khác với các Phụ tá. Trong khi Bapak kèm Latihan của các huynh đệ thì dường như Bapak mở một cái cửa hết sức rộng lớn và chính Bapak chỉ làm khán giả mà thôi. Vì thế, các huynh đệ mà Bapak đứng trước mặt hay Bapak kèm Latihan, cảm thấy tự do. Họ cảm thấy rất tự do, nên họ có những cử động như thế này, thế này (Bapak làm điệu bộ). Chỉ nếu người nào chưa tiếp nhận được gì thì Bapak để riêng họ ra với những người khác. Chính Bapak hành động như thế này, Bapak mong rằng tất cả các Phụ tá sẽ làm giống như thế: *nghĩa là các Phụ tá chỉ để yên các huynh đệ đó để họ có thể cảm nhận thấy bất cứ gì về Latihan.*

Vì trong khi làm Latihan, Quyền-Năng của chính Thiêng Liêng luôn luôn ban cho sự hướng dẫn. Sự hướng dẫn trong latihan chỉ do Thiêng Liêng Toàn Năng mà thôi. Các Phụ tá, kể cả chính Bapak, quy thuận vào Thiêng Liêng Toàn Năng. Bằng cách này, cả người hội viên thường và Phụ tá

Mardi Ning Sih

đều được tự do và không bị ngăn trở vì sự phá rối của nafs và trí óc. Mỗi người sẽ có thể tự nhiên tiếp nhận được những gì cần thiết cho họ.

Quả thật, hãy còn nhiều điều mà các hội viên, nhất là các Phụ tá cần phải hiểu là họ vẫn chưa hiểu. Nếu các Phụ tá thật sự và đúng thật hướng mình về Thiêng Liêng Toàn Năng khi họ phụng sự Latihan của các hội viên và nếu họ có thể thật sự để sang bên tư lợi, ý nghĩ và tưởng tượng vốn luôn luôn hoạt động, thì các hội viên đang làm Latihan chắc chắn sẽ cảm nhận thấy đúng thật, rõ ràng và có thể tiếp nhận được. Quả thật, đôi khi Phụ tá làm Latihan với hội viên mà Latihan của các hội viên này, có thể nói là không thành thật, rồi Phụ tá cảm thấy rất cần để cho lời khuyên, để chạm vào người hay làm gì cho hội viên mà họ cùng làm Latihan để hội viên có thể cảm thấy và tiếp nhận được. Nhưng có khi các hội viên không cảm thấy và tiếp nhận được là vì những hội viên ở trong Latihan tỏ ra không có sự chân thành. Trái lại, nhiều khi vì chính Phụ tá, ở bên trong họ, chứa đầy mọi thứ rối loạn và hỗn độn nó hiện hữu ở trong sự tưởng tượng và ý nghĩ họ.

(Trích trong The growth of Subud, trang 100-103)

Phụ tá sửa chữa các hội viên.

Hỏi: Một Phụ tá có nên sửa chữa một hội viên khác mà không có sự cho phép hay sự chấp thuận của người hội viên đó không?

Đáp: Hành động của Phụ tá như thế là sai, vì trong tổ chức Huynh Đệ Tâm Linh Snbud, không có điều lệ nào cho Phụ tá hành động như thế. Phụ tá có thể và nên sửa chữa một hội viên nếu chính người hội viên đó xin cho lời khuyên hay sửa chữa.

Hỏi: Một Phụ tá ở trung tâm khác cho lời khuyên các hội

viên ở trung tâm mà họ đến thăm, có đúng không?

Đáp: Điều này thật không nên làm, trừ phi người Phụ tá đó thật sự được trung tâm họ đến thăm yêu cầu cho lời khuyên.

(Trích Pewarta Kejwaan Subud, Vol. V, số 2, trang 47)

Sự pha trộn

Những giải thích về Subud

Khi cần có những sự giải thích có liên quan đến Subud thì những giải thích này phải trích ở những bài nói chuyện mà Bapak đã nói. Đây không có nghĩa là Bapak nhấn mạnh sự quan trọng về những bài nói chuyện của Bapak hay coi những bài nói chuyện của Bapak hơn những bài nói chuyện của người khác, nhưng những bài nói chuyện đó chỉ liên quan đến Subud mà thôi và những gì người ta đã thấy trong Subud, không hơn và cũng không kém. Nếu các Phụ tá phải lấy những tài liệu khác để làm chỉ dẫn thì sẽ chỉ làm rối loạn trí óc những người nghe hơn là làm cho được rõ ràng, minh bạch và điều này chắc chắn là không đúng với những gì đã xảy ra trong Latihan của Subud.

(Trích trong Subud and the active life, trang 175-177)

Sự nguy hại của sự pha trộn

Thật ra, Phụ tá của tổ chức Huynh Đệ tâm linh Subud với tư cách là Phụ tá của Bapak, nên thái độ, cử chỉ của người Phụ tá phải giống thái độ và cử chỉ của Bapak đối với các hội viên và cả khi khai mở những hội viên mới gia nhập Subud.

Như quý vị biết, Latihan tâm linh Subud hiện hữu và tới, không phải là vì quý vị đã học tập bằng nhiều cách, mà chỉ do ân huệ của Thiên Liêng Toàn Năng mà thôi. Vì thế, mọi

thứ đã tiếp nhận được và chúng nghiệm thấy trong Latihan là nhờ có ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng đã ban cho người tiếp nhận được, nên người ta có thể nói là những tác động và sức mạnh mà chúng ta gọi là Latihan tâm linh là sự hướng dẫn và dìu dắt từ Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Như thế, thật rõ ràng các hội viên Subud, trong khi tiếp nhận và làm Latihan tâm linh là ở dưới sự hướng dẫn và dìu dắt của Thiêng Liêng Toàn Năng. Nếu những hội viên Subud, trong khi tiếp nhận và làm Latihan là ở dưới sự hướng dẫn và dìu dắt của Thiêng Liêng Toàn Năng thì tại sao họ lại còn cần sự hướng dẫn và dìu dắt của con người? Bapak không cấm ai hãy còn thích làm như thế để phối hợp bất cứ một lý thuyết hay phương pháp nào với Latihan tâm linh nhưng thật là cần để Bapak cho mọi người biết là không nên làm như thế, bởi vì sự pha trộn một lý thuyết với Latihan tâm linh Subud sẽ có nguy hại cho bản ngã; tâm và trí sẽ dễ dàng thành bối rối và sẽ khó cho tâm và trí được yên tịnh trở lại.

Đối với các Phụ tá hay đối với một hội viên đã được đề nghị làm Phụ tá thì lại càng cấm hơn nữa - thật rõ ràng là không nên như thế nếu các Phụ tá hãy còn có những quan niệm như thế.

(Trích trong *Pewarta Kedjiwaan Sudud*, Vol VI, số 3, trang 17).

Các Phụ tá mà pha trộn.

Hội đồng Phụ tá cũng phải giải quyết trong nhóm của họ, tỉ dụ, nếu có một Phụ tá làm điều gì không đúng trong Subud. Tỉ dụ, nếu khi người Phụ tá khai mở cho hội viên mới hãy còn dùng lý thuyết của một phong trào tâm linh khác hay nếu người Phụ tá dạy một phương pháp khác với Subud khi làm Latihan cùng các hội viên thì các Phụ tá của nhóm phải nói với người Phụ tá đã hành động như thế và nhắc nhở họ, nếu

nhóm Phụ tá đã nhắc nhở họ và họ không để ý đến thì người đó phải làm Phụ tá không hoạt động và yêu cầu người đó trả lại thẻ Phụ tá để giữ trong văn khố. Sau này, nếu người đó biết rõ về điều lỗi họ đã làm như đã nói ở trên và khi toàn thể hội đồng Phụ tá đồng ý thì người đó có thể lại làm Phụ tá .

Chắc chắn là chừng nào một Phụ tá phạm vào những sự sắp đặt và trật tự đã đặt ra trong tổ chức Huynh Đệ tâm linh Subud, tỉ dụ, như người đó tự ý khai mở và cho những giải thích sai với căn bản và mục đích của Latihan tâm linh Subud, thì phải biên vào hồ sơ để ghi những gì người đó đã làm. Nhóm phụ tá cũng phải ghi mọi hành động của người đó là ở ngoài trách nhiệm của các Phụ tá hãy còn ở lại trong Subud. Như thế, có nghĩa là bất cứ gì mà người Phụ tá đó đã làm sai lầm thì không phải là trách nhiệm của những Phụ tá khác trong nhóm.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol, V, số 3, trang 95)

Phải nói cho các hội viên biết.

Phải nói cho các hội viên biết là họ không được pha trộn những phương pháp khác với latihan tâm linh Subud bất cứ khi nào họ tiếp nhận và theo Latihan tâm linh. Dầu thế nào đi nữa, các Phụ tá không nên bao giờ dùng các phương pháp này bởi vì thật ra, các Phụ tá là những Phụ tá của Bapak và tất cả những lời khuyên của Phụ tá cho các hội viên phải liên quan đến Latihan Subud mà đây là sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol, VI số 4 trang 7)

Thuật thôi miên, thông linh học .v.v...

Điều kiện cốt yếu không gì khác hơn là phải trống rỗng, trống rỗng về tư tưởng, trống rỗng về tưởng tượng mỗi khi

quý vị làm Latihan. Vì thế, Bapak mong rằng quý vị sẽ không còn để trí thức của khối óc con người dự vào bất cứ cách nào. Tỉ dụ như, thôi miên, thông linh học, huyền bí học, tất cả những thứ này thuộc về kiến thức của con người, thuộc về kiến thức của khối óc và dục vọng (nafsu) con người. Với những phương pháp này, quý vị tập trung tư tưởng, và tập trung những sự tưởng tượng, trong khi nhờ Latihan tâm linh một sự trống rỗng diễn ra, ngay cả là một sự giải thoát, bởi vì tập trung sự tưởng tượng là một trở ngại lớn cho sự tiếp nhận sự giáo huấn và ân tứ của Thiêng-Liên ban cho quý vị.

(Trích trong Pewarta Kedjtwaan Subud, Vol. VI, số I, trang II)

Trắc-nghiệm

Trắc-nghiệm.

1. Để trắc nghiệm một câu hỏi của hội viên thì câu hỏi đó phải diễn tả một cách rõ ràng. Nhưng nếu người hỏi về một việc mà viết ra giấy thì ý nghĩa của câu hỏi viết ra phải được các Phụ tá thật sự hiểu rõ câu hỏi đó.
2. Hoàn toàn chấp nhận cho các hội viên đệ trình những câu hỏi liên quan tới các vấn đề như thay đổi công việc làm hay thay đổi nhà ở, những vấn đề về hôn nhân .v.v... để các Phụ tá làm trắc nghiệm. Chỉ cần ấn định những ngày để làm trắc nghiệm, tỉ dụ một hay hai lần trong một tuần lễ. Điều này là cần thiết cho các Phụ tá có thể hội họp để cùng nhận làm trắc nghiệm.
3. Việc làm trắc nghiệm do các nữ hội viên đệ trình phải do các nữ Phụ Tá làm trắc nghiệm và việc làm trắc nghiệm về những vấn đề do các nam hội viên đệ trình

thì phải do các nam Phụ tá làm trắc nghiệm. Việc làm trắc nghiệm này có thể bằng cách viết ra giấy hay do cá nhân đưa ra.

4. Tốt hơn hết là không cho phép bất cứ một người nào trừ người đệ trình câu hỏi được hiện diện trong khi làm trắc nghiệm, vì có thể là không cần cho những người khác biết và nghe thấy câu hỏi.
5. Các Phụ tá không được phép làm trắc nghiệm như cách Bapak làm với các hội viên khi Bapak hỏi: “Tay đâu? Chân đâu? Đầu đâu? .v.v... bởi vì hầu hết các Phụ tá chưa ở vào một trình độ thích hợp để làm những trắc nghiệm như thế. Và thật ra, sự trắc nghiệm nói trên mà Bapak làm là một sự kiểm soát đối với quý vị để trắc nghiệm xem quý vị đã tiến bộ được nhiều hay chưa.
6. Các Phụ tá không nên làm trắc nghiệm để tìm xem jiwa của các hội viên đã tiến bộ được bao nhiêu. Công việc này chỉ có thể làm do một hội viên hay do một Phụ tá đã thật sự ở vào một trình độ cao về tâm linh. Vì nguyên nhân này, tốt hơn hết, đối với tất cả quý vị và nhất là đối với các Phụ tá là chỉ vâng phục trong khi tiếp nhận và theo phương pháp của Latihan tâm linh Subud với kesabaran (kiên tâm), ketawakalan (nhận lãnh một cách tin cậy), và keichlasan (chân thành quy thuận). Vì kiên tâm, nhận lãnh một cách tin cậy, và chân thành quy thuận theo ý muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng là tuyệt đối cần thiết cho sự tiến triển của djiwa mà quý vị cần.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud, Vol. VIII, số 2, trang 41-43)

Trắc nghiệm và sự đau khổ.

Khi một Phụ tá hay một hội viên làm trắc nghiệm bằng

phương pháp tâm linh Subud thì cũng giống như làm Latihan Kedjiwaan. Khác biệt là khi làm trắc nghiệm, người làm trắc nghiệm có một câu hỏi đưa ra trước khi làm Latihan, rồi người đó sẽ tiếp nhận được sự giải đáp bằng bất cứ cách nào người đó có thể tiếp nhận được. Còn khi một người làm Latihan thì trước hết người đó cần phải tự trống rỗng về các tư tưởng và tưởng tượng, để quy thuận trong sự tin cậy và chân thành theo ý muốn của Thiêng Liêng Toàn Năng rồi người đó sẽ tiếp nhận được và theo sự hướng dẫn và dìu dắt do từ Quyền Năng của Thiêng Liêng đã phát hiện trong Latihan tâm linh.

Đây là sự khác biệt giữa sự làm trắc nghiệm và sự tiếp nhận theo Latihan tâm linh. Do đó, nếu một hội viên hay một Phụ tá luôn luôn làm trắc nghiệm vì có nhiều câu hỏi khác nhau, người đó bắt buộc phải giảm thời giờ dùng vào sự tiếp nhận và thực hành latihan của họ, thật ra rất cần thiết cho họ để theo sự hướng dẫn và dìu dắt từ Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Quả thật cũng cần để người ta làm trắc nghiệm, nhưng nếu trắc nghiệm vì những lý do như cần biết hiện nay người ta ở vào trình độ tâm linh (Kedjiwaan) nào hay để cho người ta có thể tự biết tại sao khi gia nhập Subud nhiều năm mà vẫn còn chưa có thể tiếp nhận những chứng nghiệm có thể cảm thấy được. Người ta cũng có thể làm trắc nghiệm khi người ta muốn biết phải xử sự như thế nào để làm nhẹ bởi ảnh hưởng của dục vọng (nafsu) nó hãy còn luôn luôn đè ép nội cảm và trong những trường hợp khác khi có sự liên quan đến những vấn đề về tâm linh.

Những trường hợp vừa nói trên chắc chắn là Latihan thuộc về tâm linh và phù hợp với đường lối của Latihan tâm linh, đây là sự hướng dẫn và dìu dắt thiết yếu từ Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Như quý vị biết, Latihan tâm linh của Subud ra đời và đến

Mardi Ning Sih

là nhờ ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng. Bằng chứng về sự này là sự hiện hữu của Latihan làm yên lặng những tư tưởng và tưởng tượng và khiến cho sự hoạt động của tâm và trí phải ngưng lại. Đây là một bằng chứng hiển nhiên và chính quý vị đã chứng thực được điều đó.

Nếu Latihan tâm linh ra đời là do ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng thì chúng ta phải hết sức tôn kính Latihan và chúng ta không thực hành Latihan chỉ dẫn chỉ vì tâm chúng ta muốn. Vì nếu chúng ta chỉ theo những ước muốn của tâm khi chúng ta làm Latihan thì có nghĩa là chúng ta làm giảm giá trị sự hướng dẫn và dìu dắt của Thiêng Liêng Toàn Năng là Đấng Toàn Hùng, Toàn Lực.

Nói một cách khác, nếu chúng ta làm Latihan tâm linh và sử dụng Latihan theo cách thức về tâm linh thì việc này có nghĩa là chúng ta hết sức tôn kính sự hướng dẫn và dìu dắt của Thiêng Liêng Toàn Năng đã phát hiện trong Latihan tâm linh mà chúng ta đã tiếp nhận và đang thực hành. Vì nguyên nhân này, chúng ta phải tránh càng nhiều càng tốt việc dùng thắc nghiệm vào những mục đích ở ngoài lãnh vực của những vấn đề thuộc về tâm linh. Nếu cần, quý vị cũng có thể làm thắc nghiệm để có thể biết về số phận quý vị, và quý vị phải làm gì để có thể thay đổi số phận thành tốt đẹp hơn. Nhưng quý vị không nên hỏi về mọi nhu cầu của quý vị, dường như quý vị hỏi một dukun (một ông thầy pháp hay một nhà tướng số). Loại công việc này quả thật là công việc của một thầy pháp hay một nhà tướng số). Nhưng đối với chúng ta mà mục đích căn bản là sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng đúng theo sự hướng dẫn và dìu dắt của Ngài thì một thói quen như thế quả thật rất xa vời mục đích nguyên thủy của chúng ta.

Sự thật là nhiều vấn đề có thể được cân nhắc và xem xét bằng tâm và trí của chúng ta như muốn dọn nhà, muốn thay đổi công việc làm, muốn tìm được cách để trả nợ như thế

nào, muốn biết cách sử dụng tài sản ra sao, muốn tìm một người hôn phối, hay muốn cải thiện một số phận hẩm hiu trong đời sống. Nhưng đôi khi, nếu quả thật tâm và trí không hoàn toàn để đạt được đến một kết luận hài lòng, thì chỉ khi đó quý vị mới nên hỏi Phụ tá để làm trắc nghiệm về những vấn đề như thế. Vì nếu quý vị có thói quen hỏi về mọi sự việc thì sau này quý vị sẽ đi vào con đường của một người chuyên môn chất vấn, và quý vị sẽ không hiểu Latihan tâm linh Subud hiện hữu là do ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng, khiến cho quý vị tự mình biết được những gì là cần thiết. Do đó, tốt hơn là quý vị đừng làm thành thói quen để trắc nghiệm những vấn đề như thế.

Quý vị có thể cảm thấy những vấn đề này là rất hệ trọng. Phải, nếu quý vị cảm thấy những vấn đề đó hệ trọng thì có lẽ mọi vấn đề đã trở thành cần thiết cho đời sống quý vị là hệ trọng vậy. Nhưng mục đích thiết yếu và nội dung của những vấn đề này không hợp và không tương xứng với ý định của quý vị vào lúc quý vị sắp gia nhập tổ chức Huynh Đệ Tâm linh Subud.

Nếu quý vị nhớ đến tình trạng lúc quý vị sắp gia nhập Subud, quý vị sẽ được nhắc nhở là Latihan tâm linh Subud hiện hữu và đến là do ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng và trong cái tinh túy của Latihan là sự sùng bái Thiêng Liêng của con người đúng theo sự hướng dẫn và diu dắt của Ngài đã phát hiện trong Latihan tâm linh.

Đây là ý nghĩa về những điều đã nói với quý vị. Về vấn đề chữa bệnh về việc đem (jiwa) sức mạnh ở bên trong con người về con đường thiện hảo và sự thanh lọc nội cảm liên quan đến số phận của con người trong đời sống, tất cả những việc này tự nó sẽ diễn tiến bởi vì sự cải thiện sức mạnh ở bên trong con người và sự thanh lọc nội cảm đã được thực hiện trong sự chuyển vận của Latihan mà thật ra là sự hướng dẫn và diu dắt từ Thiêng Liêng Toàn Năng.

Như thế hiển nhiên là nếu quý vị thật sự quy thuận một cách chân thành, kiên nhẫn và tin cậy vào ý muốn của Đấng Toàn Năng, sức mạnh ở bên trong quý vị sẽ được nâng lên một giai cấp thượng đẳng và nội cảm quý vị sẽ được tẩy rửa khỏi những dơ bẩn và lỗi lầm, nó là nguyên nhân của những vận rủi của quý vị, sau đó quý vị sẽ được đầy sức mạnh ở bên trong thuộc hàng cao quý và sự tinh khiết nội cảm sẽ làm cho số phận trong đời sống quý vị thành tốt đẹp.

Lẽ tất nhiên quý vị không bao giờ có thể chứng nghiệm được tất cả những kết quả này ngay tức khắc vì sức mạnh ở bên trong con người quý vị đã chìm xuống quá sâu, những dơ bẩn và lỗi lầm của nội cảm quý vị lập thành một hệ thống đan kết chặt khít. Trừ phi do ân huệ của Thiên Liêng người ta không bao giờ có thể thực hiện được những kết quả này. Thật ra, nguyên nhân tại sao người ta lại chứng nghiệm một số phận hẩm hiu đó chỉ vì sức mạnh ở bên trong con người họ chưa được nâng lên một giai cấp cao hơn và nội cảm, họ hãy còn đầy những dơ bẩn và lỗi lầm. Đó là lại sao các vị cao niên khuyên người ta nên nhận lãnh những điều bất hạnh như một sự trách nhiệm hay một sự thử thách trong đời sống họ. Nếu những sự bất hạnh hay vận rủi mà được người ta chấp nhận như những sự trắc nghiệm hay những sự thử thách trong đời sống thì người ta không tuyệt vọng và tâm và trí quy thuận. Chính qua một trạng thái như thế sẽ trở dậy một cảm xúc prihatin tự chế ngự ăn, ngủ và những thú vui, kèm theo thái độ quy thuận Thiên Liêng, một cảm xúc cố gắng sửa chữa số phận bằng cách giảm bớt ăn, ngủ, sự giao hoan giữa vợ chồng và mọi thú vui khác.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 2, trang 3, 9)

Ba câu hỏi về những ai nên làm trắc nghiệm.

1 - Bapak có cảm những hội viên không phải là Phụ tá làm trắc nghiệm không?

2 - Các hội viên chỉ được làm trắc nghiệm với sự hiện diện của các Phụ tá phải không?

3 - Việc làm trắc nghiệm có phải là một đặc quyền của các Phụ tá không?

(Những câu hỏi của trung tâm Subud Philadelphia, USA)

Sau đây là những giải đáp của Bapak:

1 - Vì trật tự và hợp thức, trắc nghiệm chỉ do các Phụ tá làm mà thôi. Một người hội viên thường mà Latihan đã tiếp nhận được tốt cũng có thể được làm trắc nghiệm, nhưng nếu người hội viên ấy được phép tự mình làm trắc nghiệm thì điều này sẽ làm xáo trộn những sự việc đã sắp đặt và nếu mỗi người làm theo ý mình thì sự chỉ định các Phụ tá có ích lợi gì?

2 - Một đôi khi chứ không phải là xảy ra luôn, một hội viên được phép làm trắc nghiệm khi người đó có Phụ tá cùng làm trắc nghiệm hoặc trông coi cho họ. Không một ai có thể làm trắc nghiệm nếu không phải là hội viên Subud.

3 - Trắc nghiệm không phải là đặc quyền của các Phụ tá nhưng đó là một trong những trách nhiệm của các Phụ tá để phụng sự các hội viên bằng cách này khi có những câu hỏi do các hội viên đưa ra.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V số I trang 20)

Các Phụ tá phải giải đáp bằng sự làm trắc nghiệm chứ không do lý trí.

Quý vị nói là một số Phụ tá muốn làm trắc nghiệm về mọi sự việc và về mọi quyết.định. v.v... Bapak nói: quả thật trắc nghiệm cần phải do Phụ tá thực hiện vì Phụ tá là những người có thể làm trắc nghiệm đúng. Nhưng dù vậy, Bapak

Mardi Ning Sih

mong rằng quý vị không nên làm trắc nghiệm để biết về mọi việc không cần thiết.

1- Để giải đáp câu hỏi: “*Người Phụ tá có thể bị bắt buộc làm trắc nghiệm không?*”, Bapak nói: *đối với Phụ tá nào đã có thể làm trắc nghiệm được đúng thì quả thật là cần thiết.*

2 - Để giải đáp câu hỏi: “*Người Phụ tá có được phép giải đáp do lý trí chỉ dẫn không?*”, Bapak nói: “*Không*”. Thật là cần cho Phụ tá giải đáp một câu hỏi bằng cách làm trắc nghiệm, vì đó là một giải đáp đến từ bên trong và không bị ảnh hưởng của các dục vọng.

3- Lời khuyên của Bapak về câu hỏi: “*Người Phụ tá có được phép cho ý kiến theo lý trí của mình không, nếu người Phụ tá không thể tiếp nhận được một giải đáp đầy đủ bằng cách làm trắc nghiệm?*”, cũng giải đáp như câu thứ hai ở trên kia.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V số. 4 trang 117)

Những người nào sắp sửa làm trắc nghiệm thì trước hết phải hiểu ý nghĩa về câu hỏi rồi không được nghĩ về câu hỏi ấy nữa mà chỉ đơn thuần quy thuận Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng và bắt đầu làm Latihan như thường lệ. Trong khi làm trắc nghiệm, những người đó có thể tiếp nhận được giải đáp của những câu hỏi bằng cách giải đáp mà họ đã quen, theo cách mà họ thường tiếp nhận được và làm Latihan nghĩa là, người ta sẽ tiếp nhận được bằng những cử động; bằng tiếng nói hay bằng cách khác nữa là cảm xúc và nhận biết.

Đối với những người tiếp nhận được bằng những cử động, giải đáp có thể như bằng cách lắc đầu qua bên phải hay bên trái có nghĩa là “không” hay nếu cử động bằng tay thì tay sẽ chuyển động bằng cách tỏ ra là “không”. Trái lại, nếu giải đáp được cho biết bằng cử động là “có” thì đầu sẽ gật lên, gật xuống; nếu sự giải đáp tiếp nhận được do cử động

của tay thì cử động bằng tay sẽ cho biết ý nghĩa của giải đáp “có”. Trong trường hợp tiếp nhận giải đáp bằng lời nói, ngoài giải đáp từ bên trong và không suy nghĩ gì về giải đáp đó, miệng và lưỡi người đó cho theo những tiếng nói ra: “có” hay “không”.

Về điều cuối cùng đã nói ở trên - nghĩa là tiếp nhận bằng cảm xúc và sự biết thấy - đối với quý vị dường như hãy còn quá sớm để tiếp nhận được như thế, vì giai đoạn này dường như hãy còn xa với tình trạng hiện tại của quý vị. Thêm vào điều này, quý vị cần phải hiểu là trong khi làm trắc nghiệm như trên, quý vị không nên để người liên quan đến câu hỏi dựa vào trắc nghiệm đó để những người làm trắc nghiệm sẽ cảm thấy tự do.

(Trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V số I trang 23).

Trắc nghiệm về một hội viên có phải giải phẫu hay không?

Khi có câu hỏi xem người đau có phải giải phẫu không, Bapak mong rằng quý vị nào là Phụ tá sẽ có thể giải đáp và hướng dẫn cho những người hỏi những câu hỏi như thế, vì bằng cách cùng nhau làm trắc nghiệm, quý vị có thể xác định việc giải phẫu có cần cho người đó hay không.

(Trích Subud and the active life trang 112.)

Các Phụ tá làm nhẹ gánh nặng cho Bapak bằng cách làm trắc nghiệm cho các hội viên.

Bapak cũng mong rằng những câu hỏi của các hội viên đưa ra có thể do chính các Phụ tá giải đáp bằng cách làm trắc nghiệm; thật là tốt nếu những câu hỏi đó do các Phụ tá giải thích. Đối với những hội viên nhận được giải đáp của các Phụ tá là đủ rồi, họ chỉ cần nhận giải đáp đó mà thôi.

Mardi Ning Sih

Chỉ khi có những câu hỏi thật khó để các Phụ tá giải quyết thì những câu hỏi này có thể gửi sang Jakarta. Điều này làm nhẹ gánh nặng cho Bapak và Bapak sẽ có thể viết những thắc nghiệm của Bapak về những vấn đề tâm linh mà các anh chị em Subud cần phải đọc.

Tỉ dụ, có những bức thư như thế này: *“Thưa Bapak, con yêu một người tên là A. Xin Bapak cho con biết anh A có yêu con không?”* Câu hỏi này trình lên Bapak, Bapak thường cảm thấy muốn lắc đầu, bởi vì có nhiều thứ như loại này. Tại sao sự việc này lại không do chính các Phụ tá giải đáp?

Thưa quý vị, Bapak ước mong rằng các Phụ tá sẽ vui lòng giúp Bapak bằng cách này, bằng cách chính các Phụ tá giải đáp những câu hỏi như thế.

Nên khuyến khích các hội viên gửi những câu hỏi này lên các Phụ tá, chứ đừng gửi sang Jakarta. Cũng có cả những người trong các Phụ tá hỏi những câu hỏi như thế nữa. Thật lạ lùng.

(Trích “Pewarta Kedjiwaan Subud” Vol. VI số I trang 17)

Thắc nghiệm và những vấn đề thuộc về thế gian.

Như quý vị đã biết, Latihan tâm linh của Subud chúng ta tiếp nhận được là một ân huệ từ Thiêng Liêng Toàn Năng, thật ra là sự hướng dẫn và dìu dắt chúng ta tiến tới một cấp bậc thanh cao của djiwa chúng ta trong đời sống bên kia cửa tử. Thật không đúng chỗ khi chúng ta sử dụng Latihan tâm-linh Subud vào những mục tiêu không phải về tâm linh.

Về vấn đề thế gian, tỉ dụ như tìm cách làm việc cho đời sống chúng ta trên thế gian - chúng ta phải sử dụng tâm trí và dục vọng chúng ta, vì tâm trí và dục vọng là những dụng cụ mà chúng ta đã được ban cho để làm việc trong chiều hướng này. Lẽ tất nhiên, chúng ta có thể quay về nội tâm

chúng ta khi tâm và trí ở trong khó khăn và đen tối. Nhưng chúng ta không nên luôn luôn sử dụng nội cảm chúng ta như một phương tiện để tìm sự hài lòng cho tâm, trí và dục vọng. Vì sự này có thể dễ dàng đưa đến những dơ bẩn mà đã bắt đầu được tẩy rửa lại trở vào nội cảm quý vị, nên nội cảm lại bắt đầu thành đen tối mà quý vị không nhận rõ được và dục vọng muốn có được những tài sản vật chất sẽ gia tăng mạnh và nhiều hơn nữa.

Chúng ta cần phải nhớ là ân huệ của Thiêng Liêng mà chúng ta tiếp nhận được và qua hình thức của Latihan tâm linh Subud là một cái chúng ta không thể có được do cách sử dụng tâm trí và dục vọng, vì sự hiện hữu và sự đến của Latihan quả thật là do ân huệ của Thiêng Liêng, nó ở ngoài khả năng của tâm trí và dục vọng. Do đó, chúng ta phải có bổn phận gìn giữ ân tứ của Thiêng Liêng càng cao quý càng hay và đừng sa vào sự sử dụng ân tứ đó cho những nhu cầu tầm thường mà người ta có thể có được do sự khôn khéo của tâm, trí và dục vọng.

(trích „Pewarta Kedjiwaan Subud“ Vol. VI số 4 trang 119).

Prihatin.

Quả thật sự giảm bớt về ăn, ngủ, về giao hoan giữa vợ, chồng và mọi thú vui là rất cần thiết vì thật ra, đó là một cách để người ta được cải thiện về số phận trong đời sống.

Thưa quý vị, Bapak biết rõ là tất cả mọi người mong ước một đời sống được dễ dàng và sung túc nhưng nếu người ta không theo con đường của Prihatin như cách Bapak vừa chỉ dẫn thì một mong cầu như thế sẽ chỉ không hơn gì một kỳ vọng.

Bapak lấy một thí dụ trong đời sống thông thường, nơi đó có những người sống trong sự thịnh vượng, những người khôn ngoan và danh tiếng, những người có địa vị cao sang, những người hiền đức (waskita). Nhưng những người này đã trở nên thịnh vượng bởi vì trước kia họ đã cần kiệm trong mọi thứ, và nhất quyết chối từ mọi thú vui hoang phí vô lý, những thú vui chỉ chạy theo nafsu (dục vọng); những người đã trở nên khôn khéo và danh tiếng bởi vì họ đã chuyên cần và kiên gan đuổi theo một kiến thức có thể làm lợi ích cho đời sống con người, những người đã trở nên hiền đức bởi vì họ kiên nhẫn, yên tĩnh, an bình, tin cậy và chân thành, những đức tính sau đây, người ta đã thấy ở các vị tiên tri và các vị sứ giả của Thiêng Liêng. Như thế, thật ra ngay dù các vị là những tiên tri và sứ giả của Thiêng Liêng mà các vị đó cũng không khỏi chứng nghiệm sự đau khổ liên tiếp và thực hành keprihalinan từ lúc thiếu thời trong đời sống của các vị.

Lent¹, Ramadhan², và Prihalin.

Thật ra Lent và Ramadhan có một giá trị như nhau. Những người Cơ đốc giáo cho rằng ăn chay vào mùa chay là rất quan trọng đối với họ vì sự ăn chay này đã được ứng dụng và phát nguồn do bởi những gì mà Chúa Jesus Christ đã làm và chứng nghiệm.

Quý vị đó nói là Chúa Jesus Christ đã thực hiện giới luật ăn chay trong bốn mươi ngày ở nơi hoang vu, đồng vắng vào mùa chay. Sự này có thể coi như có nghĩa là Chúa Jesus Christ đã ăn chay trong thời gian này để nội cảm có thể được sạch hết mọi ảnh hưởng của nafsu dục vọng, mà nó gây ra tình trạng tăm tối ở bên trong.

Đối với người Hồi-giáo, giới luật về sự nhịn ăn trong tháng Ramadhan cũng thế. Sự nhịn ăn này cũng được ứng dụng và phát nguồn do bởi những gì mà tiên tri Muhammad đã làm và chứng nghiệm.

Người ta kể là lúc đó tiên tri Muhammad đã nhịn ăn ở trong một cái hang, đây cũng có nghĩa là ở trong tình trạng tối tăm đen tối. Ngài thực hiện giới luật nhịn ăn trong một cái hang để nội cảm có thể sạch hết được ảnh hưởng của nafsu (dục vọng), nó gây ra sự tăm tối và u minh. Do đó khi ở trong hang thiên khải đã đến với Ngài là Ngài phải là sứ giả của Thiêng Liêng. Nói một cách khác, lúc bấy giờ Ngài đã tiếp nhận được lời răn thứ nhất của Thiêng Liêng Duy Nhất.

Đây là giải thích về hai giới luật của sự ăn chay theo quan điểm về tâm linh, Bapak cảm nhận thấy mùa chay và tháng Ramadhan có giá trị cao quý ngang nhau.

---

1 Lent là mùa chay của người Công giáo vào tháng ba.

2 Ramadhan là tháng nhịn của người Hồi giáo vào tháng thứ chín theo niên lịch Hồi giáo

Hơn thế bất cứ người Công giáo nào hay những người Công giáo nói chung có thể theo sự nhịn ăn trong tháng Ramadhan nếu họ muốn, bởi vì mặc dù sự nhịn ăn này không phải là một tục lệ đối với người Công giáo, nhưng nếu người ta theo sự nhịn ăn này thì cũng là một phương pháp mà nhờ đó ảnh hưởng của nafsu, nó luôn luôn tạo thành một sự cám dỗ và trở lực cho sự yên tĩnh của nội cảm, có thể tách rời và đẩy ra xa khỏi nội cảm. Ngược lại, những người Hồi giáo mà muốn thực hiện giới luật ăn chay trong mùa chay thì cũng thế. Lẽ tất nhiên, quý vị hỏi: *đối với chúng tôi là những hội viên Subud thì sao?* Bapak muốn quý vị biết là tổ chức huynh đệ Susila Budhi Dharma gồm có các hội viên thuộc mọi chủng tộc và tín ngưỡng khác nhau nên tốt hơn hết là mỗi hội viên nên theo sự ăn chay của tôn giáo họ trừ phi họ muốn ăn chay theo cách khác thì cũng tốt.

Có lẽ quý vị muốn biết về Prihatin. Thật ra Prihatin là sự hạn chế những thú ăn, ngủ và mọi thú vui khác. Vì nếu người nào thực hành Prihatin thì tâm thành ra quen không bị nafsu luôn luôn lừa dối. Nếu người nào hạn chế được những thú ăn, ngủ và chế ngự được sân, si thì mọi sự ham muốn của họ sẽ xa họ và rồi nafsu (dục vọng) tự nhiên sẽ yếu đi và một cảm xúc kiên tâm, phục tùng, tin cậy, chân thành quy thuận sẽ phát hiện.

Prihatin có thể thực hành được nếu ai muốn theo hay người nào muốn hy vọng trở nên một người có tính kiên tâm, tin cậy và quy thuận chân thành theo ý muốn Thiêng Liêng. Thường thì khi người nào có thể thật sự thực hiện được Prihatin thì tình trạng họ sẽ là tình trạng của sự sung sướng và hạnh phúc. Người ta có thể theo loại Prihatin này bằng cách nhịn ăn vào ngày thứ hai và ngày thứ năm mà không có bữa ăn nửa đêm (sớm) hay bằng cách giảm thức ăn hàng ngày; thí dụ, nếu người nào quen ăn thịt „bí tét“ với khoai thì người đó chỉ ăn khoai và rau thôi miễn là người đó không ăn thứ này hay thứ kia nhiều quá. Người ta phải giảm

bớt sự ngủ, đừng thường ngủ cùng với vợ và đừng đi ngủ trước nửa đêm.

Sự thực hành về loại Prihatin này có thể cải thiện tình trạng đời sống hay số phận của người ta và cũng để nội cảm mà vẫn còn tiếp tục cảm thấy đen tối hay bị trở ngại do bị ảnh hưởng của nafsu có thể trở nên yên tĩnh và an bình và có thể tránh khỏi ảnh hưởng của nafsu nó luôn luôn xen vào sự yên tĩnh và an bình của nội cảm.

Vì thế, Bapak thường nói là người ta chỉ có thể đạt tới một đời sống tốt đẹp, cao quý nếu trước đó người ta thật sự thực hành Prihatin. Chúng ta phải nhớ là ngay cả Chúa Jesus Christ và tiên tri Muhammad cũng thực hiện Prihatin này, vậy thì một thường nhân lại càng cần phải thực hiện Prihatin nhiều hơn nữa. Người ta không nên vội phàn nàn hay cảm thấy thất vọng chỉ vì thiếu không có đủ mọi thứ trong đời sống hay người ta không nên quá vui mừng nếu ngẫu nhiên có nhiều tiền.

Đây là giải thích của Bapak, Bapak xin tôn vinh và cảm tạ Thiêng Liêng Toàn Năng và ước mong quý vị sẽ nhận lời giải thích trên đây một cách tốt đẹp.

(trích "Pewarta Kedjiwaan Subud" Vol. VII số 4 trang 25-27)

Thái độ đối với sự nhịn ăn.

Thường thì số phận của con người là chứng nghiệm sự phiền muộn, sự bất hạnh trong đời sống họ ở thế gian này. Nhưng chính là trong tính chất của đời sống mà những chứng nghiệm như thế không vĩnh viễn, và chắc chắn một thời gian sẽ đến khi số phận người ta sẽ thay đổi và người ta có thể chứng nghiệm được một đời sống khá tốt đẹp hay sung sướng.

Quý vị nói là quý vị đã nhịn ăn trong tháng Ramadhan và

Mardi Ning Sih

nhịn ăn cả ngày thứ hai và thứ năm nữa. Nhưng đừng như sự nhịn ăn mà quý vị theo chưa thật sự làm vững mạnh nội ngã quý vị. Một dấu hiệu của điều này là những mong cầu của quý vị chưa được thỏa mãn. Nếu quý vị nhịn ăn vào những ngày thứ hai và thứ năm, quý vị không nên đếm số ngày quý vị đã nhịn. Quý vị phải loại xa thứ tư tưởng này bởi vì nếu quý vị hãy còn nghĩ như thế thì thật quả quý vị không nhịn ăn với sự kiên tâm nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận. Như thế, quý vị hãy nhịn ăn liên tiếp và quý vị đừng cho là quý vị bắt buộc phải nhịn ăn nhưng quý vị hãy nhịn ăn với sự kiên tâm và quy thuận Thiêng Liêng Toàn Năng.

Về những cố gắng của quý vị để cải thiện tình trạng quý vị bằng cách kiếm một công việc khác thì hiện nay đừng như không có kết quả. Ngay bây giờ quý vị cần phải có cảm xúc nhận lãnh một cách tin cậy bất cứ những gì đến với quý vị và quý vị cần phải cảm thấy tình trạng hiện nay của quý vị như một sự trắc nghiệm hay một sự thử thách.

(trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 5, trang 25)

Prihatin và tuổi tác.

Theo quan điểm về tâm linh, nếu một người trên sáu mươi tuổi mà thực hành prihatin - Tỉ dụ như bằng cách giảm bớt ăn, ngủ và mọi thú vui - thì người này nhịn là để cho có sự lợi lạc cho các con, cháu. Rõ ràng là Prihatin của cha mẹ sẽ làm vững mạnh đức tin và nội ngã của con, cháu trong khi thực hiện sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng, để chúng sẽ có thể có tính nét tốt. Hơn nữa, nếu các con và cháu đạt đến một giai cấp như thế, nhờ ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng, cha mẹ tự nhiên sẽ được nâng cao lên - nghĩa là tự nhiên các cha mẹ sẽ được nâng lên một giai cấp tâm linh cao quý hơn.

Trái lại, nếu các con dưới 18 tuổi mà thực hành Prihatin như nhịn ăn vào những ngày thứ hai, thứ năm thì Prihatin của chúng là để cho có sự lợi lạc cho cha mẹ. Nhưng prihatin của các con nhỏ thì hạn định vào thứ hai và thứ năm và chúng không cần phải giảm ăn, ngủ hay giảm bớt những vui chơi của chúng.

Hơn nữa, một người chưa đến sáu mươi ba tuổi hãy còn cần phải thực hành Prihatin, không những bằng cách giảm bớt ăn, ngủ mà cũng phải nhịn ăn vào ngày thứ hai và thứ năm và giảm mọi thú vui nữa. Nghĩa là, nếu người ấy muốn nhịn ăn một cách thẳng thắn và chân thành.

Dù rằng không có lời khuyên nào ở trên là bắt buộc, tuy nhiên lời khuyên đó cũng có lợi ích cho những hội viên nào vui lòng theo lời khuyên ấy.

(trích "Pewartu Kedjiwaan Subud" Vol. VII. số 3, trang 24).

Sự đau khổ cũng như một thử thách trong đời sống

Thật ra, sự đau khổ là một sự thông thường đối với con người chừng nào mà họ còn ở trên thế gian này. Vì thế, tốt hơn hết là quý vị hãy cảm nhận hãy coi sự đau khổ như một sự thử thách hay như một sự trắc nghiệm trong đời sống. Điều này có nghĩa là sự đau khổ sẽ không gây nên sự tuyệt vọng nhưng trái lại sẽ cho một cảm xúc hoàn toàn tin cậy vào Quyền năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Lẽ tất nhiên không có ai mà lại không ước mong cho đời sống được hài lòng và sung sướng, nhưng thật là cần để quý vị hiểu rằng đời sống của người ta không luôn luôn được hài lòng và sung sướng; đôi khi người ta phải chứng nghiệm những sự đắng cay và khó khăn trong đời sống. Ngay cả chính thế giới cũng đôi khi có những sự thử thách xấu và đôi khi thì tốt.

Vì nguyên nhân này, điều tốt nhất cho quý vị là quy thuận tình trạng của quý vị - mà nó cũng có liên quan đến gia đình quý vị - vào Quyền Năng của Thiêng Liêng để có được sự hướng dẫn và điều dắt của Ngài để, tiến tới sự cải thiện của tình trạng đó. Vì quý vị là hội viên Subud, quý vị hãy tiếp nhận và làm Latihan một cách tín thành cùng với một cảm xúc hoàn toàn quy thuận Thiêng Liêng Toàn Năng là Đấng Duy Nhất có quyền năng để làm cho tốt đẹp tất cả những gì mà không thể nào trở thành tốt đẹp và Thiêng Liêng là Đấng Duy Nhất có quyền năng đẩy ra xa mọi sự khó khăn mà không thể nào để sang bên được. Trong tình trạng này, Bapak cầu xin cho quý vị nhận được ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng để những sự mong cầu của quý vị được thỏa mãn.

(trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 3, trang 27).

Sự kiên nhẫn và Prihatin.

Bapak biết là tất cả quý vị chỉ tìm những sự tốt đẹp mà thôi. Nhưng làm thế nào người ta có thể trồng cây xoài ngày hôm nay mà mai lại hái được quả hay cấy lúa ngày hôm nay mà mai lại gặt được? Thật ra, không có sự lợi lộc nào người ta có thể gặt hái được mà trước hết người ta lại không đặt vai vào hay không thực hành Prihatin. Quả thật là một phổ thông luật để đời sống thảo mộc cao hơn và lớn hơn từ ngày này qua ngày khác, qua năm, qua tháng; nhưng cũng không tránh khỏi được sự lay chuyển mạnh của gió, mưa. Vì thế, hiển nhiên là sự đến chậm về thời gian tốt đẹp mà quý vị mong cầu quả thật là con đường quý vị phải trải qua. Từ nay, thật rất cần để quý vị có một cảm xúc kiên tâm và quý vị đừng quá dễ dàng cảm thấy buồn phiền trong khi tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh Subud.

(trích Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 4, trang 23)

Giá trị của sự nhịn ăn.

Bapak nói với các người Hồi-giáo ở Cilandak.

Như thế, đối với chúng ta thật là một điều thiết yếu để theo sự nhịn ăn trong tháng Ramadhan, bởi vì trong tháng này, chúng ta được huấn luyện để biết ảnh hưởng của nafsu, nó khiến chúng ta ở trong sự tăm tối như thế nào.

Vì chính quý vị đã chứng nghiệm được, thêm vào đó quý vị có thể cảm thấy ảnh hưởng của nafsu, quý vị sẽ thành quen hành động một cách ngay thẳng không tự dối mình. Tỉ dụ, có thể có những trường hợp nó xô đẩy quý vị phải phạm lỗi nhưng tự nhiên quý vị bỏ ý định làm điều lỗi đó bởi vì quý vị nhớ rằng một người nhịn ăn không được phép làm một điều gì phạm vào giới luật nhịn ăn. Như thế cách xử sự mà đúng thật theo giới luật trong khi nhịn ăn không những chỉ tự chế sự ăn, uống, giao hoan mà cũng có những sự việc quý vị không nên nghĩ đến: *quý vị không nên giầu dữ hay nói xấu bạn hữu, xóm giềng; quý vị không nên ghét ai hay làm những việc gì không ngay thẳng.* Vì thế, theo sự nhịn ăn trong tháng Ramadhan là một sự tập luyện rất cần thiết để quý vị có thể cảm nhận thấy và chứng nghiệm dần dần từng chút một cách xử sự mà do từ nafsu và cách xử sự do ý Muốn của Thiên Liêng Toàn Năng nhắc nhở.

Như thế, tiên tri Muhammad đã thực hành một cái gì thật

Mardi Ning Sih

sự hữu ích cho đời sống con người ở thế gian.

Đôi khi, trong khi theo sự nhịn ăn vào tháng Ramadhan, quý vị thật sự cảm thấy giống như một người đau ốm. Thật ra quý vị cảm thấy giống như thế vì thường ngày quý vị ăn, uống, hút thuốc và hành động là do từ nafsu, còn trong khi nhịn ăn thì không như thế, nên lẽ tất nhiên thân thể quý vị cảm thấy dường như không có sức mạnh. Nhưng thật đúng là do bởi tất cả những điều này mà nó đột khởi - nếu quý vị thận trọng và có khả năng tiếp nhận được - sức mạnh của một quyền năng mà quý vị cảm thấy dường như một sức mạnh mới mẻ vừa tiếp nhận được. Thật ra, đây là kết quả của sự thực hành theo sự nhịn ăn.

(trích Ramadhan: ba bài nói chuyện của Bapak)

Cầu xin tha thứ

Nay chúng ta trở lại vấn đề theo sự nhịn ăn. Khi quý vị đã hoàn tất 30 ngày nhịn ăn, không những quý vị làm lễ ngày nhịn ăn cuối cùng, nhưng quý vị cũng đi thăm bạn hữu và họ hàng, vì quý vị phải xin tha thứ cho nhau những lỗi lầm, hoặc vô tình hay cố ý phạm phải. Nếu quý vị có thể nhận rõ được sự chân thật về điều này, quý vị sẽ thấy kết quả của sự nhịn ăn, bởi vì trong khi nhịn ăn quý vị đã có thể nhận rõ về tất cả mọi hành động sai lầm của quý vị. Thêm vào điều đó, một cảm xúc yêu thương, cảm mến đối với những người chung quanh, nhất là đối với người nghèo và túng thiếu, trở dậy ở bên trong quý vị. Như thế sự nhịn ăn trong tháng Ramadhan có một ý nghĩa và một sự lợi ích rất quan trọng cho tất cả quý vị.

(trích trong bài nói chuyện của Bapak ở Cilindak ngày 10-12-1968 trong đêm thứ 21 của lễ Ramadhan)

Thực chất của sự nhịn ăn (Hakekat)

Có một câu chuyện kể về tiên tri Muhammad đã chứng nghiệm thấy những gì mà Bapak đã kể ở trên khi tiên tri tiếp nhận Qodar (1) do từ Thiêng Liêng Toàn Năng. Bà vợ của tiên tri là Khadijah hỏi tiên tri rằng: *"Làm thế nào mà ông đã thật sự tiếp nhận được Qodar do từ Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất? Tiên tri đáp: "Tôi không biết tôi có khả năng tiếp nhận được Qodar hay không. Tôi chỉ cảm thấy tâm tôi và óc suy nghĩ của tôi đã trở nên yên tĩnh, đức tin vào sự Cao cả của Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất đã trở nên mạnh; tôi cảm thấy rất hối tiếc về những hành động sai lầm của tôi; hơn thế, một cảm xúc yêu thương, cảm mến những người chung quanh tôi và một sự biết thấy - mà tôi không có một chút quan niệm nào trôi dạt ở bên trong tôi"*.

Thưa quý vị, tính chất về lời khuyên đã dạy trong tôn giáo thật hữu ích và tối hảo biết bao, như thế, thật rất là cần thiết cho quý vị cảm nhận thấy và quý vị đừng chỉ theo sự nhin ăn một cách ngẫu nhiên hay theo bằng một cách không chân thật. Quý vị đừng giảm bớt sự ăn, uống và hút trong khi cứ còn tiếp tục công kích những người khác và chỉ nghĩ tới những lợi ích và những nhu cầu cho chính mình, hay hối tiếc đã cho ai một cái gì, hay không thích giúp đỡ những người khác và ngay cả để trở nên khó chịu khi người khác công kích mình hay xử sự bằng những cách khác tỏ ra quý vị chưa có khả năng giữ áp lực nafsú tới cùng đường. Một hạnh kiểm như thế là một dấu hiệu chứng tỏ quý vị chưa có khả năng thực hành hakekat cái thực chất của sự nhin ăn. Nếu quý vị giống như thế, nếu quý vị tiếp nhận được một ân tứ do từ Thiêng Liêng thì quý vị chỉ tiếp nhận được một hay hai phần trăm mà thôi.

(Trích trong Ramadhan: ba bài nói chuyện của Bapak).

Sự nhin ăn là một lời hứa.

Sự nhin ăn có nghĩa là Prihatin và tự huấn luyện để người

nhịn ăn dần dần trở nên quen tự cảm nhận thấy áp lực của nafs hoạt động vào nội cảm như thế nào và khi áp lực của nafs hoạt động vào nội cảm mà phải cùng đường thì như thế nào.

Như một sự hiển nhiên, quý vị có thể cảm nhận thấy điều này trong khi nhịn ăn. Khi ở trong trạng thái như thế, dường như quý vị thấy ít có nghị lực để làm việc và suy nghĩ về mọi sự việc, nhưng đôi khi quý vị cảm thấy đói và khát. Tuy nhiên nếu quý vị có một cảm xúc kiên tâm và yên tĩnh thì cảm giác đói và khát hầu như mất đi bởi vì không có sự hoạt động trong bao tử. Hiển nhiên là khi quý vị nhịn ăn, quý vị luôn luôn bị nafs cảm dỗ, và nếu có lúc nào quý vị nhớ tới một vài món ăn hay uống, lập tức quý vị cảm thấy đói và khát. Đây là tác động của nafs và vào lúc như thế quý vị cần phải có cảm xúc kiên tâm và nhớ tới lời hứa của chính quý vị là tuân theo sự nhịn ăn trong suốt cả ngày.

Nhớ đến lời hứa mà quý vị đã hứa ở chính trong tâm quý vị cũng huấn luyện cho quý vị có một thói quen không tự dối mình và nếu thói quen đó trở nên mạnh hơn thì dần dần quý vị trở nên một người không thích nói dối và sau này sẽ hành động một cách ngay thẳng trong mọi trường hợp. Đây là điều thiết yếu cho người nhịn ăn, bởi vì nếu nội cảm người đó ở trong một trạng thái như thế thì người đó thành một người sợ làm những điều sai quấy và người đó có một thể chất giống như một bình chứa có thể tiếp nhận được Qodar do từ Thiêng Liêng Toàn Năng, phù hợp với nội ngã họ.

(Trích trong Ramadhan: ba bài nói chuyện của Bapak).

Ghi chú của các nhà xuất bản: Phụ nữ không nên nhịn ăn trong thời kỳ kinh nguyệt.

Các Hội đồng

Những nhiệm vụ của các Hội-Đồng

Nói về các hội viên của Hội đồng Quản trị, bổn phận và trách nhiệm của các hội viên trong hội đồng quản trị là trông nom và xếp đặt các vấn đề liên quan đến những sự đòi hỏi cần thiết ở bên ngoài, tỉ dụ như:

- 1) Giữ sổ danh sách của hội viên và cung cấp một nơi để tập Latihan.
- 2) Giữ sổ sách về xuất nhập tài chánh.
- 3) Liên lạc thư từ với các chi hội Subud ở các quốc gia khác.
- 4) Quyết định sự đóng góp của mỗi hội viên hay thu những tặng phẩm do các hội viên tình nguyện tặng.
- 5) Cấp tiền về những chuyến đi của các Phụ tá khi phải đi thăm các hội viên không đến tập Latihan trong một thời gian và khi các Phụ tá phải đi thăm những bà con đau ốm của các hội viên.
- 6) Sửa soạn các hội nghị họp trong địa phương và gửi các đại diện cần thiết đi dự Hội nghị Quốc Tế Subud ở nơi mà toàn thể Cộng đồng Huynh Đệ tâm linh Subud đã

đồng ý để Hội Nghị này nhóm họp.

- 7) Cùng làm Latihan với các Phụ tá, mà Latihan này phải tập riêng biệt. Latihan này cần để cho các hội viên trong Hội đồng Quản trị và các Phụ tá được luôn luôn thân cận với nhau và có thể cùng nhau làm việc trong sự hòa thuận.
- 8) Khi nào có thể được thì thành lập một tổ chức kinh doanh và chọn các chuyên viên trong số các hội viên để điều khiển và thực hiện công việc trong địa hạt này. Điều này là cần để những nhu cầu của Tổ chức Huynh Đệ Tâm Linh Subud sẽ có thể luôn luôn được bảo đảm và để Tổ chức Huynh Đệ Tâm Linh Subud cũng có thể mở rộng những hoạt động của tổ chức này trong địa hạt xã hội.

Như thế, nếu quý vị nhớ đến sự phân chia công việc như đã mô tả ở trên thì khi quý vị sửa soạn làm một việc gì có ích lợi và quan trọng cho cộng đồng huynh đệ thì sẽ không thể có sự bất hòa và chia rẽ giữa các Phụ tá và các hội viên trong Hội đồng Quản trị.

Tuy nhiên nếu những sự hiểu lầm vẫn còn xảy ra giữa các Phụ tá và các hội viên trong Hội đồng Quản trị về một vấn đề gì mà cho là cần để quyết định thì các Phụ tá phải cùng nhau làm ngay một Latihan. Điều này là cần thiết để có thể tiếp nhận được những sự chỉ dẫn do từ bên trong về con đường đúng để theo. Chắc chắn là quý vị đã có thể hiểu về sự tổ chức trong Huynh đệ Tâm linh Subud không giống như sự tổ chức của một số hội khác mà thường chỉ quan tâm đến vấn đề thế gian mà thôi, nhưng đây là sự tổ chức của một hội liên quan đến vấn đề vừa cả về thế gian và vừa cả về tâm linh.

Vì thế khi quý vị muốn quyết định về một sự việc gì ngay dù cho là một vấn đề quan trọng thuộc về thế gian thì cách tốt nhất là quý vị đừng bỏ rơi cái phương pháp làm trắc

nghiệm bằng cách làm Latihan tâm linh, bởi vì Latihan tâm linh tượng trưng cho quý vị một nguồn gốc, do đó quý vị có thể có được sự chỉ dẫn mà quý vị mong muốn.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol IV số I trang 17-21).

Chọn các nhân viên bằng cách làm trắc nghiệm

Cái cách tốt nhất để chọn một hội viên làm nhân viên trong Hội đồng Quản trị hay một trưởng ban hay như làm một Phụ tá là trước khi làm trắc nghiệm về người dự tuyển, các hội viên trong Hội đồng Quản trị và các Phụ tá phải tìm một hội viên mà:

- 1) có tính nết tốt,
- 2) được coi như thích hợp và có khả năng làm công việc sắp giao phó cho.
- 3) đã nói lên sự vui lòng chịu trách nhiệm về những công việc và trách nhiệm đặt vào người hội viên đó.

Chỉ khi nào những điều kiện chọn lựa này có thể được thỏa mãn thì các Phụ tá mới thực hiện sự làm trắc nghiệm về người đem ra thảo luận đó.

Sự làm trắc nghiệm về người dự tuyển đó phải do các Phụ tá đã tiếp nhận được Latihan một cách rất tốt thực hiện để khi các Phụ tá tiếp nhận được một giải đáp từ bên trong thì không những họ chỉ nói có hay không nhưng họ sẽ tỏ ra bằng sức mạnh, bằng cử động và cử chỉ; ý nghĩa của những sức mạnh, những cử động và những cử chỉ đó người Phụ tá có thể hiểu được.

Bapak sẽ giải nghĩa điều này với một thí dụ sau đây: anh A được chỉ định làm Chủ tịch Hội đồng Quản trị. Một Phụ tá đặt câu hỏi sau đây cho một Phụ tá khác sắp làm trắc nghiệm:

Mardi Ning Sih

“Anh A sẽ ra sao nếu anh được giao phó cho những nhiệm vụ và trách nhiệm của vị chủ tịch Hội đồng Quản trị?” và rồi thí dụ Latihan của người phụ tá mà làm trắc nghiệm câu hỏi đó chứng tỏ sự vui vẻ, tay và mặt người phụ tá tỏ ra người hội viên đó có khả năng thì có nghĩa là người đó là người đáng và thích hợp để được bổ nhiệm hay chọn làm chủ tịch của Hội đồng Quản trị.

Trái lại, nếu mặt người Phụ tá làm trắc nghiệm tỏ ra bối rối ném mình xuống đất và có vẻ như một người nhận lãnh một gánh nặng quá nặng nề thì đó là dấu hiệu tỏ ra chức chủ tịch là quá nặng nề cho anh ta và anh ta không nên đảm đương công việc chủ tịch của Hội đồng Quản trị.

Đây là cái cách làm trắc nghiệm về một hội viên được chỉ định làm một chức vụ trong tổ chức huynh đệ tâm linh Subud và trong trường hợp có hai hay ba hội viên được chỉ định làm một chức vụ thì cần phải làm trắc nghiệm từng người một - tỉ dụ thứ nhất là anh “A” rồi đến anh “B” rồi sau cùng đến anh “C”. Thật là cần để nói lên câu hỏi một cách rõ ràng và lớn tiếng. Trắc nghiệm không nên làm một cách bí mật hay yên lặng như quý vị đã tả trong thư vì cách thức trắc nghiệm như thế sẽ làm tăng thêm sự xen vào của “ý kiến”, có nghĩa là nội tâm quý vị sẽ làm ảnh hưởng đến nội cảm của người Phụ tá sắp sửa làm trắc nghiệm.

Khi người Phụ tá đã nói lên câu hỏi cho người Phụ tá sắp sửa làm trắc nghiệm thì không cần phải suy nghĩ về câu hỏi ấy nữa mà chỉ quy thuận vào Quyền Năng của Thiêng Liêng mà thôi. Cũng như người Phụ tá sắp sửa làm trắc nghiệm, sau khi đã nghe những lời nói của người Phụ tá đặt câu hỏi thì không nên nghĩ về câu hỏi ấy nữa nhưng chỉ quy thuận vào Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng mà thôi, và để mình hoàn toàn mở rộng cho bất cứ những gì có thể tiếp nhận được do từ bên trong. Bằng cách này, cả hai người sẽ không bị ảnh hưởng của dục vọng, tâm và óc suy nghĩ, như

trong trường hợp quý vị tiếp nhận và theo cách thức của Latihan Kedjiwaan.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VI số 3 trang 27)

Hội đồng Quản trị không giải quyết những vấn đề tâm linh

... Nhưng phải cẩn thận, hội đồng quản trị không phải là để giải quyết những vấn đề về tâm linh. Hội đồng quản trị chỉ là một ban về hành chánh của tổ chức huynh đệ tâm linh Subud, còn phần tâm linh là phần chỉ do Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng thực hiện mà thôi.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. II số 7-8 trang 200)

Các đại diện trong Hội nghị.

Chủ ý Bapak về sự trắc nghiệm các Phụ tá và các hội viên của hội đồng quản trị cần đến như sau:

Khi có một hội nghị, nếu có hai đại diện một nam và một nữ cho mỗi một trung tâm là tốt nhất.

Điều này là cần thiết để tránh có bất cứ một cảm xúc bất công nào, bởi vì số nữ hội viên và số nam hội viên gần như nhau. Quả thật điều này chắc chắn sẽ làm gia tăng số người nhưng cũng không sao miễn là mỗi trung tâm mà gửi các đại diện đi có thể trả các phí tổn.

Hai đại diện, một nam và một nữ có thể do trung tâm chỉ định; một người là Phụ tá và một người là hội viên trong hội đồng quản trị. Vấn đề này nên được cứu xét và sự trắc nghiệm do hội đồng Phụ Tá của mỗi trung tâm là để xem người Phụ tá được chỉ định sẽ là một phụ nữ và người hội viên trong hội đồng quản trị là một người nam hay ngược lại.

Việc làm trắc nghiệm để xem người nào trong các Phụ tá và trong các hội viên hội đồng quản trị được chỉ định làm đại diện, có thể do hội đồng Phụ tá gồm cả nam và nữ Phụ tá cùng với các hội viên trong hội đồng quản trị mà chắc chắn có thể làm trắc nghiệm được thì có thể và được phép làm trắc nghiệm, vì vấn đề này là một vấn đề có tính cách chung, không có gì bí mật. Đây lại là một vấn đề hoàn toàn khác nếu tỉ dụ, một nữ hội viên hỏi về tình trạng của người ấy liên quan đến linh hồn họ hoặc liên quan đến tình trạng vật chất của họ hay về câu hỏi xem người đó phải xử sự như thế nào đối với người chồng mà những cử chỉ của người chồng không tốt đối với người đó hoặc ngược lại hay người ta phải làm thế nào cho có một vị hôn phối tốt, tất cả những câu hỏi này là những điều bí mật và thật là không thích hợp để những người khác phải nghe và trông thấy.

Đây là những điều mà Bapak muốn nói khi Bapak khuyên là bất cứ câu hỏi nào của một phụ nữ là phải do nữ Phụ tá hoặc nữ trắc nghiệm giải đáp và những câu hỏi của nam hội viên phải do nam Phụ tá hay nam trắc nghiệm giải đáp (Thông điệp của Bapak gửi cho chủ tịch hội nghị Subud U.K.)

(Jakarta, 13-6-1966. Trích trong Pewarta Subud Vol V số. 2 trang 49)

Phải dùng tên khi làm trắc nghiệm

Về câu hỏi có được dùng con số thay vì dùng tên không, Bapak nói rõ: các Phụ tá không được phép dùng con số, tên của người ta phải được biết một cách rõ ràng và phải hiểu rõ vấn đề của người đó.

(Trích trong thư gửi cho các nữ Phụ tá của hội-đồng quốc gia, Subud U.K.)

Những điều cốt yếu cho phụ nữ

Các nữ Phụ tá nói với các dự bị hội viên cần phải nhớ lời khuyên đặc biệt do Bapak, Ibu và M'bakju Rochanawati ban cho các nữ hội viên.

Sự có thai và Latihan

Với sự chấp thuận của Bapak, Ibu và Rochanawati khuyên như sau đây: Nói chung thì các phụ nữ có thai không nên dự vào Latihan với những người khác hay làm Latihan một mình sau tháng thứ sáu. Các Phụ tá phải hành động thận trọng trong trường hợp từng cá nhân, nếu một người nữ hội viên làm Latihan mạnh hay dễ xúc động thì người đó phải ngưng Latihan sớm hơn. Trong trường hợp người nữ hội viên mà có Latihan yên tĩnh thì có thể tiếp tục Latihan vào hết tháng thứ bảy.

Phải giải thích cho các nữ hội viên là Latihan tự nhiên hiện hữu trong người nữ hội viên đó mà không cần phải làm gì trước, vào lúc sinh và sau khi sinh, không có nữ hội viên nào sẽ cảm thấy là hoặc chính họ hay đưa con lại mất một cái gì do việc không làm Latihan với những người khác hay không làm Latihan một mình trong thời gian đó.

Sau khi sinh, người nữ hội viên phải nghiêm chỉnh theo điều lệ là chỉ được làm Latihan sau 100 ngày đã sanh nở.

Mardi Ning Sih

Thông tư cho những người có trách nhiệm về Latihan của phụ nữ

London, 1-9-1959

Thêm vào đoạn trên (gửi cho nữ Phụ tá trong hội đồng quốc gia của Subud U. K. Về câu hỏi: làm Latihan sau một cuộc giải phẫu và vấn đề về phụ nữ sau khi sanh thiếu tháng hay xảy thai).

Bapak nói:

- 1) Thật là cần phải đợi ba tháng sau khi giải phẫu mới được làm Latihan. Cũng như một nữ hội viên mà đã có thai trên sáu tháng không được phép làm Latihan hay làm trắc nghiệm. Cả sau khi sinh cũng không được làm Latihan hay làm trắc nghiệm trong ba tháng. Điều này cũng áp dụng trong trường hợp một nữ hội viên mà sinh thiếu tháng hay xảy thai.
- 2) Nữ Phụ tá có thai không được dự vào các buổi khai mở hay làm Latihan cùng với hội viên đau ốm.
- 3) Những phụ nữ trong thời kỳ kinh nguyệt không được làm Latihan với nhóm hay làm Latihan một mình (trừ phi Latihan tự nhiên tới). Sau khi hết kinh nguyệt, phải tắm gội và bắt đầu làm Latihan trở lại.
- 4) Các phụ nữ vào tập Latihan nên mặc váy (skirt) hay áo dài, không nên mặc quần soóc hay quần chật ống. Không nên mặc áo dài không có tay hay hở cổ.

Trong trường hợp đặc biệt, sau khi sanh mà tánh mạng người mẹ bị nguy hiểm thì Bapak khuyên là phải hơn ba tháng hay đến khi hoàn toàn bình phục mới được làm Latihan.

(trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. V Số 4 trang 126)

Thông tri của Bapak gửi cho các nữ Phụ tá

Nói về sự kinh nguyệt

Nếu người hội viên Subud hỏi về ý nghĩa của kinh nguyệt và nguyên nhân tại sao trong thời kỳ kinh nguyệt, không được phép làm Latihan, Bapak cho giải thích như sau:

Ý nghĩa của kinh nguyệt là sự thanh lọc khí huyết của người phụ nữ, vì thanh lọc là do phương pháp này khí huyết người phụ nữ sẽ trở nên tinh sạch.

Nguyên nhân tại sao kinh nguyệt lại đến với người phụ nữ, chỉ giản dị là bản chất của người phụ nữ là một bình chứa thụ lãnh, còn bản chất của người đàn ông là một ống dẫn truyền giao.

Vì nguyên nhân này, thật rõ ràng là trong thời kỳ này, người phụ nữ cần phải thật sự nghỉ ngơi để phương pháp thanh lọc diễn tiến trong người phụ nữ không bị trở ngại. Nếu người phụ nữ có thể biết được điều ấy thì họ sẽ nhận rõ được là loại nghỉ ngơi này quả thật là một Latihan. Sự thật là người phụ nữ đó không được phép làm Latihan như thường với nhóm là vì sẽ có hại hoặc cho chính người phụ nữ đó hay cho các nữ hội viên khác.

(Thông tư cho Wolfsburg, 2.1959)

Ghi chú của các nhà xuất bản: Các phụ nữ không nên nhịn ăn trong thời kỳ kinh nguyệt.

Cách ăn mặc.

Nói về y phục.

Vì quần áo mặc phải có những gì là cần cho bản chất của người phụ nữ, nên những kiểu quần áo cũng phải phù hợp với hình thể con người và những cử động phải phù hợp với bản chất mà người phụ nữ cần phải có. Cũng giống như thế, người đàn ông cũng cần phải mặc quần áo phù hợp với hình thể người đàn ông và những cử động phải hợp với bản chất người đàn ông cần phải có.

Vì trong Latihan, sự hoạt động về sự thức tỉnh và phát triển linh hồn phải là nguồn gốc của sự hướng dẫn về cách mà người ta phải ăn mặc và trang điểm, và cũng để cho người phụ nữ có thể hiểu nguyên nhân về điều này, thật là cần để quần áo người ta mặc không trái với bản chất của người đàn ông hay bản chất người đàn bà nghĩa là người đàn bà phải luôn luôn mặc quần áo của người đàn bà và người đàn ông phải mặc quần áo của người đàn ông.

Thật là đúng nếu người đàn bà mặc quần áo chật thì thấy cử động được dễ dàng hơn; nhưng vì những cử động là thuộc về tính nét của người đàn ông, nên người ta không được quên rằng sự dễ dàng về những cử động như thế quả thật là trái với bản chất người đàn bà và nếu những cử động ấy thành một thói quen như thế, chúng sẽ là căn do về sự nguy hại cho nội ngã họ.

Những giải thích của Bapak hiện nay thật là đủ. Những giải thích đó có thể được hiểu rộng ra do bởi chứng nghiệm của chính người nữ hội viên ở trong Latihan.

(Thông tư cho Wolfsburg, 2.1959)

Nói về các trẻ nhỏ

Các trẻ em và nơi tập Latihan.

Các trẻ em dưới ba tuổi không được phép ở cùng một nhà khi có Latihan tập thể. Đứa bé cũng không được phép ở trong phòng bên cùng căn nhà đó.

Nhưng để đưa bé trong một phòng khác khi những người trong nhà (nghĩa là cha mẹ hay những người khác trong gia đình) sắp làm Latihan là đủ.

(Trích trong Subud Chronicle U.K. 7-1961, trang 98).

Nếu quý vị hỏi, tại sao các trẻ em không được phép đem tới nơi tập Latihan thì câu giải đáp như sau: chắc chắn là không tốt mà, thật là khá nguy hiểm bởi vì trong Latihan, như tất cả quý vị đã biết là mọi dục vọng phát nguồn từ những sức mạnh hạ đẳng đã đang được thanh lọc. Điều đó cũng giống như một đường phố người ta đang quét những bụi bặm bay rải rác khắp nơi. Đứa bé được coi như một vật gì hãy còn tinh sạch và không có sức mạnh nên sẽ thu hết những dơ bẩn đó.

Vì thế quý vị phải rất cẩn thận, những bụi dơ bay rải rác khắp nơi có thể chạm xúc vào nội-cảm đứa bé mà người ta đem lại gần nơi tập Latihan.

(Trích trong Pewarta Kedjimaan Subud Vol 1, số 2, trang 39).

Đối với các trẻ em đau ốm

Khi có con nhỏ của hội viên Subud mà đau ốm thì phải làm trắc nghiệm xem cha mẹ có thể làm Latihan cho chúng được không. Nếu sự trắc nghiệm tỏ ra cần có sự giúp đỡ thì một trong các Phụ tá sẽ đến và cùng làm Latihan với cha mẹ đưa bé đó.

(Trích trong Subud and the active life trang 179)

Quả thật là tốt để xin sự giúp đỡ của Phụ tá khi con của hội viên hay chính người hội viên bị đau ốm, người Phụ tá có thể làm Latihan gần họ trong trường hợp của chính người hội viên thì không cần làm Latihan khi họ ngủ. Người Phụ tá có thể làm Latihan khi họ thức. Chỉ khi nào đứa nhỏ đau và cần sự giúp đỡ thì người Phụ tá sẽ làm Latihan gần đứa nhỏ khi nó ngủ.

(Trích trong Subud in the world trang 33)

Bạo phát

Bạo phát là một chứng nghiệm về sự tẩy rửa mà các hội viên Subud đã chứng nghiệm thấy và vì thế có hai thứ bạo phát: thứ nhất, một loại bạo phát hay một chứng nghiệm mà người ta ở trong một tình trạng hoàn toàn bình tĩnh và sáng suốt; thứ hai là loại bạo phát hay một sự chứng nghiệm mà người ta không ở trong tình trạng bình tĩnh và sáng suốt, bởi vì những người có chứng nghiệm như thế đã suy nghĩ quá nhiều, hay cân nhắc về một sự việc gì đó hay đã nuôi hy vọng về một điều gì mà họ mong cầu.

Người ta chứng nghiệm hai loại bạo phát này vào lúc nội cảm đang được thanh lọc và tính chất của chứng nghiệm này là một sự thanh lọc cần thiết cho sự sùng bái của người đó.

Sự khác biệt giữa hai loại bạo phát này là một thứ bạo phát mà người ta tiếp nhận được trong sự bình tĩnh và sáng suốt, và thứ bạo phát kia thì người ta không ở trong tình trạng bình tĩnh và sáng suốt.

Nếu quý vị phải đối phó với một hội viên có loại bạo phát thứ nhất, quý vị cảm thấy rất tốt và người chứng nghiệm bạo phát đó sẽ nói cho quý vị nghe về những chứng nghiệm của họ, về những gì mà họ đã tiếp nhận được trong sự bình tĩnh và người đó sẽ không gây nên sự lo ngại cho quý vị hay người ở bên cạnh.

Nhưng đối với những người có loại bạo phát thứ hai, vì họ không yên tĩnh và không ý thức rõ được về những gì họ làm hay nói, nếu quý vị phải đối phó với những người như thế thì trước hết quý vị phải yên tĩnh và kiên tâm, quý vị đừng rối trí hay do dự và đừng lo ngại về tình trạng người ấy. Trái lại, quý vị phải rất tin tưởng vào Thiêng Liêng Toàn Năng là người đó sẽ trở nên tốt hơn, để người bị bạo phát có thể lấy lại sự bình tĩnh và sáng suốt, bởi vì một người có bạo phát như thế, nếu người ta lo sợ hay làm ngưng lại thì người bị bạo phát đó sẽ không bình tĩnh và sáng suốt mà sẽ trở nên bối rối hơn và sẽ có nhiều khó khăn để giúp cho người đó.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol II, số 5-6 trang 116).

Ba loại bạo phát.

Bạo phát là một danh từ mà các hội viên Subud dùng để mô tả tình trạng của một hội viên mà nội dung của nội cảm, tâm và trí đã được phơi bày lên trên mặt, trong quá trình theo và tiếp nhận Latihan tâm linh Subud. Trong địa hạt về tâm linh có ba loại bạo phát:

- 1) Một bạo phát mà nội dung bên trong của người ta đã lộ ra một cách rất mãnh liệt. Trong loại bạo phát này, dường như người đó quên hết mọi cách xã giao và xử sự trong xã hội.
- 2) Loại bạo phát thứ hai thì tính chất êm đềm hơn. Người bị bạo phát đó có vẻ bình tĩnh và xử sự khá lịch sự.
- 3) Loại bạo phát thứ ba thì tính chất rất là khôn khéo, tế nhị. Đôi khi người đó xử sự giống như một người thầy giáo hay một minh sư, nghĩa là người đó rất thích cho lời khuyên cho bất cứ ai ở gần anh ta. Hơn thế, nhiều lời khuyên của anh ta rất đúng.

Thật ra, sự phơi bày ra như đã nói ở trên (1-2-3) là một

cách thức cho mọi hội viên Subud đã tiếp nhận và theo Latihan tâm linh mà quả thật đây là sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng, bởi vì sự phơi bày này hay tự lột trần này quả thật có một ý nghĩa: đó là sự *dứt bỏ hay ném ra tất cả mọi lỗi lầm của cha mẹ cũng như những lỗi lầm của chính mình đã phạm phải trong lúc sinh thời*. Vì thế nên quá trình dứt bỏ hay lột trần này mà có thể hoàn tất được thì nội cảm người đó sau này sẽ trở nên tinh sạch và rộng lớn, như trong trường hợp đất được trở nên phì nhiêu là vì đất đã được dọn bỏ những đá và loại đất cứng rắn, cũng như mọi thứ khác làm cản trở sự phì nhiêu của đất, khiến cho cây sinh quả không dùng được.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 3, trang 3).

Chủ tâm xử sự một cách không tốt đẹp.

Nếu người hội viên không bị bạo phát mà xử sự một cách không tốt đẹp và cách xử sự này có vẻ là chủ tâm làm thì phải khuyên người đó để họ không hành động như thế nữa.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. II số 11,12 trang 361)

Latihan với những người bị bạo phát.

Làm Latihan với một người bị bạo phát thì cần phải có một Phụ tá kiên tâm và bình tĩnh. Dĩ nhiên sau khi làm Latihan này người Phụ tá phải nên làm một latihan tẩy rửa độ 15-30 phút.

Nếu một Phụ tá mà bị bạo phát, lẽ tất nhiên một Phụ tá khác phải làm Latihan với Phụ tá đó cho tới khi người Phụ tá đó hết bạo phát và trở lại bình thường.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. II số. 3-4 trang 71).

Ma túy – Rượu mạnh

Nói về các hội viên Subud dùng ma túy, dù rằng họ cho là dùng ma túy có thể làm tăng thêm sự yên tĩnh của nội cảm, nhưng thật ra thì ma túy phá hoại, hủy diệt ở bên trong và làm đen tối tình trạng về tâm linh họ. Như thế các Phụ tá phải hết sức ngăn cấm các hội viên dùng ma túy, vì nếu có gì xảy ra, các Phụ tá phải bị khiển trách.

Dùng ma túy là vô ích và nguy hiểm.

Vì lợi ích cho sự an toàn, hạnh phúc của thể xác và linh hồn những hội viên Subud và vì lợi ích cho sự thanh khiết của sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng đúng theo với sự hướng dẫn của Ngài đã phát hiện trong Latihan tâm linh Subud. Bapak mong rằng những hội viên đã quen dùng ma túy như nac-co-tin mariyuana và những loại như thế sẽ ngưng ngay lập tức.

Khi chúng ta nhớ đến những thật tại mà chúng ta đã tiếp nhận được trong Latihan Subud thì thật rõ ràng là bất cứ cách nào mà chúng ta cho là có thể dùng để làm cho sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng được hoàn hảo không thể nào dùng được hay chẳng có chút ích lợi nào cả. Chắc chắn là dùng ma túy quý vị sẽ dễ dàng rơi vào một thế giới đen tối và nếu quý vị may mắn thì quý vị sẽ chỉ bị đau ốm, choáng

váng suy nhược thể xác.

(Trích trong *Pewarta Kedjwaan Subud* Vol. V số 2, trang 43).

Rượu mạnh.

Thưa quý vị, thật là quan trọng để tâm và trí quý vị được yên tĩnh và bình tĩnh trước khi làm Latihan. Do đó, dù là không ngăn cấm nhưng không nên uống rượu trước khi làm Latihan - nhất là các Phụ tá. Bapak muốn nói thêm là, nói chung ra, tốt hơn là đừng uống nhiều. Vì thế, nếu một Phụ tá mà đến nơi tập Latihan sau khi uống rượu và say mềm thì tốt hơn hãy ngưng không cho làm Latihan, ngay dù là một Phụ tá .

*(Trích trong *Subud in the world* trang 122).*

Làm thế nào để giúp các hội viên

Bản ghi âm về nhạc của Bapak.

Về bản ghi âm nhạc của Bapak, tốt hơn hết là chỉ vắn hai hay nhiều nhất là ba lần trong một tháng và nếu các hội viên là nữ hội viên mà nghe băng nhạc đó trước thì các nam hội viên phải đợi ở phòng khác tới khi hết băng nhạc Bằng cách này, không có sự lẫn lộn về những cử động của các hội viên khác phái nhau.

Sự hạn chế mà Bapak đặt ra chỉ có hai lần một tuần lễ là để ngăn các hội viên sau này không có một thói quen là chỉ muốn làm Latihan khi nào họ có thể nghe được nhạc của Bapak.

Quả thật, ở Nam-Dương băng nhạc của Bapak rất ít khi vắn lên trừ phi thật ra là cần thiết, tỉ dụ như nếu có một hội viên mà tâm chưa yên tịnh hay nếu có một hội viên quả thật chưa có thể tiếp nhận và cảm nhận thấy sự hiện hữu của Latihan tâm linh Subud. Trong những trường hợp như thế, băng nhạc của Bapak có thể vắn lên được để tâm người đó được yên tịnh và người mà chưa có thể tiếp nhận được những cử động của thân thể sẽ có thể chuyển động được.

(Trích trong Pewarta Subud Vol. VII, số 3 trang 13-15)

Những công việc đúng đắn.

Bapak nhận được nhiều thư của các hội viên trên khắp thế giới hỏi về công việc đúng đắn, đúng thực của họ là những

công việc gì. Thật là khó để Bapak giải đáp những trường hợp như thế, bởi vì ngay dù Bapak biết công việc nào là đúng thực, nhưng nếu bên ngoài họ mà chưa quân bình với phần bên trong họ thì họ sẽ không làm được công việc này. Nên thường thì Bapak trả lời là họ phải cố gắng và tìm một công việc nào họ có khả năng làm được và một công việc mà họ đã học hỏi, nghiên cứu, bởi vì quả thật tìm thấy hay tiếp nhận được công việc nào là đúng thực, thì phần bên trong và phần bên ngoài quý vị phải hoàn toàn quân bình để quý vị sẽ tiếp nhận được sự hướng dẫn của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Ngay dù vào lúc này quý vị không có hạnh phúc trong công việc của quý vị, nhưng vì quý vị đã làm Latihan tâm linh và quý vị đã tiếp nhận được sự hướng dẫn của Thiêng Liêng ít nhiều, thì quý vị sẽ có thể tự hoà mình vào công việc của quý vị và cố gắng làm cho công việc đó được thích hợp, ngay cả khi quý vị cố gắng tìm một công việc hay khi Bapak khuyên quý vị công việc nào là đúng thực cho quý vị, nhưng nếu phần bên ngoài và phần bên trong quý vị chưa quân bình quý vị sẽ không thể làm được công việc đó một cách thích hợp. Như thế, thật ra quý vị không cần hỏi Bapak về con đường hay công việc đúng thực của quý vị là công việc nào.

Sau này, khi quý vị đã tiến triển càng ngày càng nhiều hơn quý vị có thể tự tiếp nhận được con đường nào hay công việc nào là đúng thực cho quý vị. Đây là tại sao mà Bapak muốn khuyên quý vị là quý vị phải chuyên cần và thành thật trong Latihan để sau này quý vị sẽ có thể tiếp nhận được sự hướng dẫn và quý vị sẽ được chỉ cho biết cái cách để đi đến công việc đúng thực của quý vị và quý vị phải làm gì trong thế giới này.

Tỉ dụ, nếu quý vị không có hạnh phúc trong công việc làm của quý vị hay những kết quả của những công việc không được tốt đẹp, thì chắc chắn không phải là tại công việc mà có thể là có điều gì sai lầm bên trong quý vị. Trong trường hợp này, tốt hơn hết là quý vị hỏi ý kiến hay thảo luận điều này với

các Phụ tá để các Phụ tá có thể làm trách nhiệm xem nguyên nhân nào mà quý vị không thể làm công việc của quý vị một cách thích nghi hay quý vị không có hạnh phúc trong công việc của quý vị.

(Trích bài nói chuyện của Bapak ở Manchester, 9-4-1967).

khi sợ hãi...

Tình trạng hiện nay của quý vị chứng tỏ quý vị đang trải qua một thời kỳ thanh lọc. Thật đúng là trong thời kỳ thanh lọc như thế, tâm và trí quý vị cũng phải trải qua thời kỳ thanh lọc, nên đôi khi quý vị cảm thấy rất nhỏ bé, dường như quý vị không có sức mạnh, và đôi khi cảm thấy sợ hãi.

Vì thế, quý vị rất cần phải quy thuận một cách chân thành và hoàn toàn tin cậy vào Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Bằng cách quy thuận và tin tưởng vào Thiêng Liêng Toàn Năng, mọi sự mà quý vị cảm thấy sợ hãi và buồn rầu tự nó sẽ mất đi.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud. Vol VII, số I, trang 13).

hay nghi ngờ...

Như Bapak thường nói, Latihan Kedjiwaan Subud là một sự luyện tập có tính cách của sự tiếp nhận, nghĩa là chúng ta chỉ đơn thuần tiếp nhận từ Thiêng Liêng Toàn Năng. Vì nguyên nhân này, tất cả những gì chúng ta phải làm trong Latihan chỉ đúng là theo những gì xảy đến.

Thật là không cần thiết cho chúng ta cứ còn cảm thấy nghi ngờ, hay làm cho đức tin quý vị vững mạnh và làm tăng thêm sự qui thuận và sự tin cậy vào Đức Cao-cả của Thiêng Liêng Toàn Năng, bởi vì một cái tâm mà cảm thấy nghi ngờ hay lo lắng thì thật ra nó đem những cảm dỗ ở bên trong lại gần hơn,

khiến nội cảm quý vị luôn luôn chứng nghiệm thấy sự đen tối trong khi tiếp nhận những gì là cần cho đời sống quý vị.

... hay rối trí

Đường như quý vị rất bị ảnh hưởng bởi những sự việc xảy ra ở trung tâm Subud địa phương của quý vị.

Quý vị đã biết là Latihan tâm linh Subud đến từ Thiêng Liêng Toàn Năng hay Latihan hiện hữu là vì ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Vì thế, thật ra mỗi người hay mỗi hội viên Subud mà tiếp nhận được sự tương thông do từ Quyền-Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng là trực tiếp diện đối diện với Thiêng Liêng Toàn Năng.

Như thế, quý vị không nên suy nghĩ về những gì mà các anh, chị khác làm, quý vị phải kiên trì và vững mạnh trong lập trường của quý vị và theo đều đều cái cách thức của Latihan tâm linh mà quý vị đã tiếp nhận được.

Bapak luôn luôn ban lời khuyên cho các hội viên nơi quý vị ở và nếu họ thành thật muốn tin và theo lời khuyên của Bapak, chắc chắn họ sẽ không mãi mãi tiếp tục làm những điều ở ngoài đường lối của Latihan tâm linh Subud mà Latihan hiện hữu là vì ân huệ của Thiêng Liêng Toàn Năng.

Quả thật, một mục đích cao quý, tốt đẹp thường gặp những chướng ngại đi cùng, vì thế, thật rất cần là người ta phải cảm thấy mạnh trong nội ngã và thật sự hướng về Thiêng Liêng Toàn Năng với sự kiên tâm, tin cậy và chân thành quy thuận. Nếu các hội viên Subud ở nơi quý vị ở có một quan điểm như thế, họ sẽ tránh khỏi mọi cám dỗ hay chướng ngại để tình trạng huynh đệ của họ có thể trở nên tốt đẹp và hòa hợp, yêu thương lẫn nhau và quý trọng lẫn nhau, giống như tên của tổ chức huynh đệ tâm linh đã biểu trưng - nghĩa là những con người có đức tính của Susila - Budhi - Dharma.

Marceli Ning Sih

...hay bị cảm dỗ

Nói về những sức mạnh hạ đẳng nó cảm dỗ tâm và trí quý vị như quý vị đã kể trong thư thì thật ra đó là những tư tưởng và tưởng tượng của chính quý vị. Bởi vì con người hoàn toàn thì ở trên và kiểm soát, điều khiển những sức mạnh hạ đẳng, nghĩa là: sức mạnh vật chất (sjaitoni), sức mạnh thực vật, sức mạnh thú vật và sức mạnh của chính con người. Như thế, nếu quý vị không suy nghĩ về điều đó, những sức mạnh hạ đẳng sẽ không ảnh hưởng đến tâm và trí quý vị.

Hãy làm cho cảm xúc quý vị vững mạnh, hãy làm Latihan tâm linh với sự kiên tâm và hoàn toàn tin cậy vào Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng Duy Nhất, vì Ngài là Đấng mà quý vị và chúng ta sùng bái và chỉ có Ngài mà chúng ta tin cậy vào sự Công Minh và Hiền đức của Ngài.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 1 trang 15).

Tìm một người hôn phối.

Nếu quý vị hỏi A có nên lấy B không thì thật là một câu hỏi khá phiền phức để trả lời. Vì, trong vấn đề hôn nhân người ta không thể xác định là A sẽ kết hôn với B. Hôn nhân là một sự việc phải xảy ra nhưng người ta không thể nói là A phải kết hôn với B.

Nếu quý vị hỏi cái cách để tìm một người hôn phối thích hợp là cách nào, Bapak có thể cho lời mình giải sau đây:

Nếu ngẫu nhiên quý vị gặp và giao thiệp với một người phụ nữ, trong khi quý vị ngồi với người đó, quý vị luôn luôn cảm thấy dường như quý vị ngồi với mẹ hay chị thì tình yêu quý vị đối với người phụ nữ đó là căn cứ vào sự cảm tình và yêu

mến giống như sự cảm tình và yêu mến mà quý vị cảm thấy đối với mẹ hay chị quý vị; và nếu về phần người phụ nữ mà cũng như thế trong khi ngồi cùng với quý vị mà cảm thấy dường như đang ngồi với cha hay anh, và người đó thấy dường như ngồi cùng với người bảo hộ mình thì người ta có thể nói là người phụ nữ đó rất thích hợp để trở nên người bạn trăm năm của quý vị.

Và bây giờ Bapak hỏi con, sự giao thiệp với người thiếu nữ con nói đó có gần giống như những điều Bapak đã giải ở trên không? Nếu giống thế thì thật thích hợp để hôn nhân con thực hiện càng sớm càng tốt. Nhưng nếu không như thế và con chỉ cảm thấy tình yêu về thể chất đối với người đó thì Bapak không đồng ý. Bapak để tùy con quyết định.

(Trích trong *Pewartu Kedjiwaan Subud* Vol. VII. số trang 17).

Con đường đúng thật.

Để cho những hy vọng của con có thể được thỏa mãn, thì cái cách đúng cho con là hướng toàn thể tâm và cảm xúc của con vào Thiêng Liêng Toàn Năng bất cứ khi nào con tiếp nhận và làm Latihan tâm linh Subud.

Hướng tâm trí và cảm xúc của con vào Thiêng Liêng Toàn Năng có nghĩa là tâm, trí và cảm xúc không nên để hướng vào một cái gì khác hay hướng vào người nào khác hơn là Thiêng Liêng Toàn Năng là Đấng đã tạo nên toàn thể vũ trụ và nhân loại và Quyền-Năng, Ngài bao bọc quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài.

Nếu quý vị có thể thật sự làm như thế một cách thành thật thì không có sức mạnh nào sẽ ngăn cản sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng của quý vị.

(Trích trong *Pewartu Kedjiwaan Subud* Vol. VII số 1, trang 25).

“Sự chết” trong Lalihan.

Về câu con nói “Tôi chết” trong Latihan, cái mà đã bị giết chết là ảnh hưởng của những dục vọng chứ không phải thân thể vật chất thô dày của con. Tuy nhiên, dù là như thế, tốt hơn hết là tâm quý vị phải quy thuận với sự tin cậy trọn vẹn và chân thành đối với Thiên Liêng Toàn Năng.

(Trích trong Pewarta Kedjiwaan Subud Vol. VII số 1, trang 23).

Mardi Ning Sih
nhũ danh Nguyễn Thị Kha

Bài viết hay bài dịch bà thường để tên Mardi Ning Sih bà Nguyễn Văn Cừ (tên chồng).

Bà là một trong 8 Phụ tá nữ đầu tiên của Subud Việt Nam

Trưởng ban Tu Thư (ban Dịch Thuật) trước năm 75.

Bà trông coi quý san Subud và Huynh Đệ Subud. Hai đặc san này khởi thủy là do ông Đặng Phác tức Đặng Trinh Kỳ khởi xướng và đứng chủ biên, sau ông đi Pháp (1969) thì giao lại cho bà.

Bà mất năm 2011 tại Michigan Hoa Kỳ.

Giấy phép số 711/PTUDV/KSALP/GP cấp ngày 28-12-1973
In tại nhà in Việt-Liên Gia Long Saigon ĐIỆN THOẠI. 20.966